

En afkobling af de to systemer eller et nyt paradigme for menneskeheden?

Den 18. juni 2022 (EIRNS) – Dette var titlen på det første panel på den to-dages internationale konference i Schiller Instituttet: “Der kan ikke være nogen fred uden en konkursbehandling af det døende transatlantiske finanssystem”. Ledende talere fra Rusland, Kina Indien, USA og Tyskland præsenterede et overbevisende overblik over den globale krise, som menneskeheden står over for i dag – af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche beskrevet som den værste krise i civilisationens historie – og det presserende behov for at et nyt paradigme forhandles og gennemføres gennem samarbejde mellem alle de førende nationer, herunder USA, Rusland, Kina og Indien.

Indledning: Dennis Speed var ordstyrer på det første panel, der begyndte med en opførelse af Schumanns Lied, baseret på Heinrich Heines digt Die Beiden Grenadiere, sunget af William Warfield, som skildrede militarismens lidelser. Han viste et klip fra en tale af Lyndon LaRouche fra 1996 om det britiske imperiums karakter, som kan besejres, når dets finansielle imperium går i opløsning – som det er tilfældet nu.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale: “Let’s Win Mission Impossible or Find Another Planet!” bragte et eksempel på et højhastighedstog, der nærmer sig en klippe i højeste fart med en lokomotivfører ved roret, som er blevet vanvittig og ikke vil gøre noget for at stoppe toget. Det er virkeligheden i det nuværende stormløb mod krig med Rusland, som utvivlsomt vil føre til en atomkrig, der vil sætte en stopper for den civilisation, som vi kender den, eller ligefrem udslette menneskeheden. Dette startede ikke med den russiske militære operation i Ukraine, men med Vestens politik fra tiden efter

Sovjetunionens sammenbrud i 1991, den tabte mulighed for at få et fredsregime for menneskeheden. I stedet, sagde hun, blev Rusland pålagt "chokterapi", efterfulgt af NATO-udvidelse, atommissiler placeret ved landets grænse, hvilket førte til USA's voldelige kup mod den ukrainske regering i 2014, som bragte nazistiske grupper ind, der havde været essensen af vestlige efterretningstjenester siden Anden Verdenskrig, og USA's/Storbritanniens bevæbning af regimet til at føre krig mod sine egne borgere, der nægtede at støtte kuppet. Nu, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, viser de massive sanktioner mod Rusland og den igangværende "afkobling" fra Kina sig at være selvdestruktive, idet de falder sammen med det allerede kollapsende vestlige finanssystem og samtidig truer 1,7 milliarder mennesker med at sulte. Lyndon LaRouche advarede i 1971 om, at Nixons ødelæggelse af FDR's Bretton Woods-system ville føre til netop denne sammenbrudskrise og truslen om en global krig.

At overbevise USA og Europa om at gøre en ende på galskaben, tilføjede hun, og at forhandle med stormagterne for ikke blot at afslutte krigen, men også for at skabe et nyt Bretton Woods-system baseret på sikkerhed og udvikling for alle nationer, kan synes umuligt, men det er det ikke. Når eliten ikke formår at lede, må borgerne blive ledere, insisterede hun og erklærede, at i krisetider formes historien ikke kun af penge og magt, men også af idéer.

Andrey Kortunov, generaldirektør for Russian International Affairs Council (RIAC), talte derefter om "Alle nationers uadskillelige sikkerhed". De nuværende alvorlige økonomiske og militære aktioner mod Rusland er ikke en reaktion på krigen i Ukraine, sagde han, men har været under opbygning i årevis, idet han senest pegede på oprettelsen af AUKUS-militærblokken, Quad, Bidens "Summit of Democracies" og den konstante udvidelse af militærstyrkerne omkring Rusland. Han sagde, at mange europæiske nationer, fra og med den ulovlige krig mod Irak i 2003, indledte et brud med USA's og Storbritanniens

krigspolitik, og også med Obamas "Pivot to Asia", som blev betragtet som provokerende og unødvendig, ligesom Trumps handelskrig og teknologiske krig med Kina. Men nu har USA og Storbritannien tvunget Europa til at følge ordrer mod Rusland, til Europas økonomiske ulempe. Det kan ikke vare ved, argumenterede han, da dollarens kollaps som verdensvaluta fører til Vestens opløsning. De historiske forskelle mellem øst og vest og mellem nord og syd, som er blevet fremmet af den imperiale geopolitik, mister deres relative betydning, da den nye koalition af kræfter bag Kina og Rusland forener nationer fra alle dele af verden.

Wang Wen, administrerende dekan for Chongyang Institute for Financial Studies og vicedekan for Silk Road School ved Renmin University of China, talte om "Hvorfor Kinas opstigning er til gavn for verden". Han gennemgik Kinas mirakuløse vækst i løbet af de sidste 40 år, og påviste at den fandt sted uden krig eller alvorlige finanskriser, hvilket aldrig er sket andre steder i historien. Vesten ser det opstigende Kina som en trussel, sagde han, fordi de antager, at eftersom de vestlige nationer har gjort mange onde ting gennem deres historie som førende magter i verden, vil Kina gøre det samme. De overvejer ikke, at Kina tror på sit slogan om "win-win", i modsætning til Vestens brug af sanktioner og en stor kølle. Men Kinas fremgang er faktisk en "opgradering" i stormagternes historie. Han erklærede, at Kina er ansvarlig for 60 % af investeringerne i Afrika, og at Kina leverede omkring halvdelen af respiratorerne og maskerne til verden under pandemien. Han insisterede på, at Kina ikke vil tillade at Taiwan, som er en integreret del af Kina, bliver adskilt fra nationen, sådan som USA i stigende grad fremmer, og at Kinas militære opbygning ikke bør overraske med de åbne trusler fra USA. Han konkluderede, at man bør have tillid til Kina.

Oberst Richard Black (pensioneret), tidligere kampveteran fra marinekorpsset og leder af hærens strafferetlige krigsafdeling i Pentagon, talte om "The U.S. Is Leading the World to Nuclear

War" (USA fører verden til atomkrig). Han erklærede, at "Ukraine har tabt krigen. Krigen er ikke slut, men Ukraine har tabt." Han bemærkede det ukrainske militærs forfærdelige tabstal og beregnede, at det pr. indbygger er 60 gange større end de amerikanske soldaters tabstal i Vietnam-krigen, hvilket gør det uholdbart. USA's sanktioner har ikke opfyldt deres erklærede hensigt om at ødelægge den russiske økonomi eller isolere landet, da Ruslands handel og samarbejde uden for Vesten er vokset dramatisk. Det vanvittige propagandaregime, der dæmoniserer Rusland, er nu ved at smuldre, påpegede han, mens de europæiske nationer har mistet enhver antydning af suverænitet, som det fremgår af den tvungne lukning af Nord Stream 2 og relaterede ordrer fra Washington og London, der forårsager økonomisk kollaps i hele Europa. Den åbne opbakning til brugen af atomvåben fra flere politiske ledere i Vesten er fuldstændig vanvittig, sagde han. Den nødvendige løsning består i, at Ukraine følger den østrigske model – neutralitet, alliancefrihed og ingen udenlandske tropper.

Sam Pitroda, en IT-innovatør og tidligere minister eller rådgiver for syv indiske premierministre, talte om "Indien og den nye verdensarkitektur, der er ved at opstå". Han sagde, at han talte som en "global borger" om menneskehedens fremtid, idet han satte det store potentiale, som IT, biovidenskab og ny energi har for at forandre verden, løfte millioner af mennesker ud af fattigdom og udvikle alle nationer, op imod den omstændighed, at "profit og magt, ikke mennesker og planeten" regerer og fører til kaos. Han opfordrede til en ny økonomisk orden, mere decentraliseret, med lokale virksomheder og landbrug, med respekt for globaliseringen. Han blev født i 1942 under det britiske herredømme, og han henviste til "ghandiansk tænkning" og ikkevold og stillede de 2 billioner dollars i militærudgifter hvert år i modsætning til de få milliarder, der skulle til for at gøre en ende på sulten. Der er intet håb om at gøre en ende på den vold i hjemmet, der hærger i USA, så længe militærudgifterne og krigsførelsen udgør USA's politik.

Dr. Wolfgang Bittner, som er doktor i jura og en produktiv tysk forfatter, talte om "Konflikten mellem Vest og Øst – en orkestrering". Han hævdede, at Tyskland aldrig har fået tildelt ægte suverænitet efter Anden Verdenskrig, og at USA's politik har været at forhindre et samarbejde mellem Tyskland og Rusland for enhver pris. Tyskland er stadig et besat land med 11 store amerikanske militærbaser på sit territorium. Putin holdt en lidenskabelig tale på tysk i Forbundsdagen i 2001, hvor han opfordrede til et forenet Europa for fred og udvikling, men dette blev forhindret af USA's imperiale prætentioner, som har skabt uro i hele verden. Han spurgte, hvilke "vestlige værdier" der forsvares i Ukraine, hvor nazister åbenlyst er en del af militæret og regeringen, og hvor de fører en dødbringende krig mod deres eget folk. Han pegede på de amerikanske leders hybris, og især på Obama, og hævdede, at USA har været imperialistisk indstillet siden Monroe-doktrinen fra 1823.

Denne påstand om USA's imperiale karakter blev udfordret af et spørgsmål fra et medlem af LaRouche-organisationen, som sagde, at det lød mere som det Britiske Imperium, men at det var det modsatte af det oprindelige "Amerikanske System" af bl.a. Alexander Hamilton, John Quincy Adams, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt. Det førte til en frugtbar diskussion i panelet om briternes rolle i tre krige for at ødelægge det Amerikanske System, mens Rusland kom til Amerikas forsvar i dets revolution, i borgerkrigen for at forhindre britisk støtte til Konføderationen, mens USA og Sovjetunionen samarbejdede i Anden Verdenskrig for at besejre nazismen. Helga Zepp-LaRouche argumenterede for, at USA har opgivet det Amerikanske System, og at Kina ironisk nok i dag praktiserer det Amerikanske System med øremærket kredit, mens USA er bukket under for det britiske system med "frihandel".

Dr. Cliff Kiracofe, tidligere ledende medarbejder i det amerikanske senats udvalg for udenrigsanliggender og formand for Washington Institute for Peace and Development, talte om

“Diplomacy and Cooperation in a Time of Crisis” (diplomati og samarbejde i krisetider). Han kritiserede, at USA fører Vesten tilbage til et “korstog” fra Den kolde Krig imod virkelighedens verden, der er ved at overgå til multipolaritet med Kinas fremmarch. Det gjaldt Obama, Trump og nu Biden, hvis “topmøde for demokratier” og sanktionsregime fremtvinger en opsplittning af verden, mens diplomatiets sammenbrud skaber kaos og fare for global krig. Vesten “hælder milliarder i en nynazistisk kloak” i Ukraine, sagde han, mens man skaber “helikopterpenge” og kredit med negativ rente for at redde bankerne og finansiere militæret, alt imens realøkonomien kolliderer. Sanktionerne tvinger Rusland og Kina til at skabe et alternativt finansielt system, men han insisterede på, at “to konkurrerende systemer er ikke en løsning”. Vi må nu planlægge et nyt internationalt system, der omfatter alle nationer og garanterer sikkerhed og udvikling, som Franklin Roosevelt gjorde det med Bretton Woods-konferencen i 1944, inden krigen sluttede. Roosevelt erkendte, at enhver fred krævede internationalisme og stormagternes rolle, som i FN. Militarismen må erstattes af internationalisme, og diplomati må genoprettes øjeblikkeligt, hvis denne forestående katastrofe skal undgås.

Diskussion: Nogle få højdepunkter fra den omfattende diskussionsperiode: Fru LaRouche imødekom de ”kraftfulde taler” ved at opfordre alle deltagere i denne konference til at deltage i formuleringen af et nyt initiativ, der genopliver en tidligere mobilisering fra Schiller Instituttet, som samlede tusindvis af tilhængere for 15 år siden, og som opfordrer til en ny Bretton Woods-konference, der skal sponsoreres af FN.

Sam Pitroda var bekymret over, at de politiske ledere “ikke lytter”, at talrige grupper slår alarm, men at de ikke bliver hørt. Et medlem af LaRouche-organisationen blandt tilhørerne svarede, at i et sådant øjeblik med en eksistentiel krise vil en enkelt stemme, der fortæller sandheden, have større

indflydelse på borgerne end løgnene fra de fejlslagne ledere.

Andrey Kortunov svarede på et spørgsmål om den farlige fødevarekrise ved at forklare, at fødevarekrisen begyndte længe før krigen i Ukraine. Han sagde, at der er behov for sanktionsfritagelser for at frigøre russiske og ukrainske fødevarer og gødning, men det vil ikke være nok, og han opfordrede til en "grøn revolution 2.0", som den i 1960'erne, på globalt plan for at udvide fødevareproduktionen voldsomt.

Cliff Kiracofe bemærkede, at forbindelserne mellem USA og Tyskland var ekstremt tætte i det 19. århundrede, da Bismarck indførte det Amerikanske System fra Friedrich List, en tilhænger af Hamilton. Amerikanske elever studerede i stort antal på de fremragende tyske universiteter, især i Göttingen. Den senere fremkomst af den nietzscheanske nihilisme bragte militarismen ikke kun til Tyskland, men også til USA, som det ses i de neokonservatives militarisme i dag.

Gå ikke i panik, tænk!

Den 16. juni (EIRNS) – Tænksomme mennesker fra hele verden vil i denne weekend forsamles, for i samarbejde med Schiller Instituttet at drøfte online hvordan det økonomiske sammenbrud og marchen mod atomkrig, der er forårsaget af en hensynsløs oligarkisk elite (og dens følgesvende), som er blevet vanvittige, mest effektivt og hurtigt kan bringes til ophør. Vær med!

Konferencen – med titlen: "There Can Be No Peace Without the Bankruptcy Reorganization of the Dying Trans-Atlantic Financial System" – kommer i sidste øjeblik. Det

transatlantiske finanssystem er ved at sprænges indad i kaos i kølvandet på den amerikanske centralbanks renteforhøjelse på 0,75 % – med løfter om mere i vente. Centralbankfolkene er afsløret som svindlere, der ikke længere har kontrol over noget som helst. Kaosset vil hurtigt blive værre end 2007-2008, indtil vi sætter systemet under "konkursbehandling", som den amerikanske statsmand og fysiske økonom Lyndon LaRouche beskrev nærmere for årtier siden.

Lad bankfolkene gå i panik, ikke os. Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche åbner konferencen lørdag morgen med en tale med titlen: "Lad os vinde Mission Impossible eller finde en anden planet!" Lad ikke din nabo eller din familie overbevise dig om, at "der er intet vi kan gøre". Schiller Instituttet er kendt som "folkene med løsningerne", og vi tager styringen nu. Det døde gamle system skal erstattes af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på den samme filosofiske hjørnestein i statskunst, som gav anledning til den Westfalske Fred i 1648. Disse principper virkede før, og de vil virke igen, fordi de er baseret på viden om, at mænd og kvinder er anderledes end dyr, at de er i stand til kreativ fornuft og til at mobilisere viljen til at ændre samfundet i en mere menneskelig retning.

Ud over det vanvid, der hersker i USA og Europa, er størstedelen af menneskeheden i stigende grad fast besluttet på at gøre op med fattigdommen, gøre en ende på sulten, bygge vidtstrakte jernbanelinjer med højhastighedstog, endog udvikle fusionskraft, kolonisere Månen og derefter tage til Mars. Dette er nogle af de temaer, der drøftes på det internationale økonomiske forum i Sankt Petersborg i Rusland i denne uge; det amerikanske udenrigsministeriums forsøg på at organisere en verdensomspændende boykot af forummet mislykkedes. Kinas Global Times, der konstaterer, at den nuværende herskende amerikanske elite har til hensigt at "afkoble" de vestlige økonomier fra Kina, stillede endnu en gang spørgsmålet i dag: Ville det ikke være langt nemmere og mindre omkostningsfuldt

for USA at opgive sin stræben efter overherredømme og i stedet samarbejde med Kina, snarere end at insistere på at lede efter nye, akutte mineralleverandører, fordi man nægter at samarbejde med Kina?

De ofte ignorerede sydamerikanske nationer Paraguay og Bolivia viste i denne uge, hvordan det westfalske princip om fred gennem fælles udvikling kan fungere. De to nationers præsidenter, Luis Arce og Mario Abdo Benitez, mødtes for at fejre årsdagen for afslutningen af Chaco-krigen i 1932-1935, en ond, meningsløs brodermorderisk konflikt, hvor mere end 100.000 paraguayanere og bolivianere døde i en krig, der var orkestreret af engelsk-hollandske finansinteresser, som søgte at få kontrol over begge landes olieressourcer. De to parter hyldede begge nationers krigsofre ved at drøfte samarbejde om gensidig og regional udvikling, herunder opførelse af transkontinentale jernbaner, der for længst burde have været anlagt, og som forbinder sydamerikanske indre landsdele med Atlanterhavet og Stillehavet i samarbejde med deres naboer.

Der er et liv efter "The City" of London og Wall Streets død – og det vil være et langt bedre liv, end det vi udsættes for nu. Slut dig til os, og tag andre med for at komme i gang i denne weekend med at få arbejdet gjort.

En afkobling mellem de to systemer eller et nyt

paradigme for menneskeheden?

Den 15. juni (EIRNS) – Der er to systemer, som verden står over for i dag; det ene forsøger at redde sin spekulationsboble på 2.000 billioner dollars på bekostning af reduktionen af den fysiske økonomi og forsørgelsen af størstedelen af planetens befolkning, om nødvendigt ved hjælp af krig; mens det andet søger samarbejde om store infrastruktur- og videnskabelige projekter for at øge produktiviteten for alle. Disse to systemer er i dag i færd med aktivt at blive afkoblet i krigslignende blokke, en bane, der fører til atomkrig og menneskehedens udslettelse, hvis den ikke forhindres.

Det første system greb i går til handling gennem den amerikanske centralbank, Federal Reserve, for forgæves at forsøge at bevare sig selv ved at hæve de amerikanske renter kraftigt, et skridt som snart vil føre til yderligere sprængninger af Alting-boblen, herunder gæld i Den tredje Verden og relaterede derivater og meget muligt hele svindelen med kryptovalutaer. Dette systems aggressive sanktionspolitik over for Rusland, og krav om at alle europæiske nationer suspenderer al import af i særdeleshed russisk energi, har nu fået Letland til at slutte sig til Polen i den grusomme karavane retur til middelalderen, ved at tillade og opfordre sin befolkning til at samle buske og grene for at bruge det som brænde – da naturgas og olie ikke længere er tilgængeligt for dem.

Hvilke nationer vil følge efter? Tyskland, hvor hver sjette person nu springer over måltider, fordi inflationen har gjort det umuligt at købe mad? Storbritannien, hvor befolkningens disponible indkomst i år forventes at falde med den største nedgang siden midten af 1950'erne? Eller USA, som ikke er langt bagefter?

Tænk på konsekvenserne af at præsident Joe Biden sendte et

brev til olieraffinaderier, hvori han argumenterede: "Jeg forstår, at mange faktorer har bidraget til de forretningsmæssige beslutninger om at reducere raffinaderikapaciteten, som blev truffet, før jeg tiltrådte. Men i en krigstid er det ikke acceptabelt, at raffinaderiernes avancer er langt over det normale niveau og overføres direkte til de amerikanske familier."

"I en tid med krig"? Er der nogen, der har undladt at informere USA's præsident eller dem, der har udarbejdet skrivelsen for ham, om, at Kongressen – den eneste magt, der ifølge forfatningen er bemyndiget til at gøre det – ikke på nuværende tidspunkt har erklæret krig?

Det andet system, der er centreret om alliancen mellem Kina og Rusland, iværksatte også foranstaltninger i går for at styrke det fælles samarbejde mellem de to nationer på både det økonomiske og det militære område, som det blev drøftet i en telefonsamtale mellem præsident Putin og Xi. Det skete på den dag, hvor det internationale økonomiske forum i Skt. Petersborg indledte drøftelserne om alternativer til det bankerotte transatlantiske system.

Men hvis en krig mellem de to afkoblede systemer skal undgås, må det alternativ, der er under opbygning, omfatte et USA, der er radikalt omlagt i retning af det amerikanske systems politik, forbundet med Alexander Hamilton, Henry Carey og Lyndon LaRouche.

Det vil kort sagt være det koncept, der vil blive drøftet på Schiller Instituttets internationale konference den 18.-19. juni, og især på det første panel, "A Decoupling of the Two Systems or a New Paradigm for Humanity", som vil blive ledet af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche.

Som afslutning og for at tilskynde til deltagelse i den kommende konference, bringer vi her et uddrag af Henry Careys berømte bog fra 1851, *The Harmony of Interests*, fra 1851:

“Verden står over for to systemer... Det ene går ud på at tvinge Unionens landmænd og plantageejere til at fortsætte deres bidrag til støtte for Europas flåder og hære, fattiglemmer, adelige og regenter; det andet går ud på at sætte os i stand til at anvende de samme midler til moralsk og intellektuel forbedring af de suveræne i Amerika. Den ene ser på fortsættelsen af den usle frihandel, som benægter princippet om beskyttelse, men uddeler den som en skat, den anden på at udvide området for den legitime frie handel ved at etablere en perfekt beskyttelse...

“Den ene søger at svække “Hindoo” (inderne *-red.*) og sænke resten af verden til deres niveau; den anden på at hæve menneskets standard i hele verden til vores niveau. Den ene søger forarmelse, uvidenhed, affolkning og barbari; den anden søger at øge rigdom, komfort, intelligens, kombination af handling og civilisation. Den ene ser på universel krig, den anden på universel fred. Det ene er det engelske system; det andet kan vi være stolte af at kalde det amerikanske system, for det er det eneste system, der nogensinde er blevet udtænkt for at FREMME og samtidig UDLIGNE menneskets vilkår i hele verden.

“Dette er den sande MISSION for folket i disse Forenede Stater.”

**Polakkerne fortsætter med at
optrappe: Atomvåben til**

Ukraine nu!

Den 13. juni 2022 (EIRNS) – Polens repræsentant i Europa-Parlamentet og tidligere udenrigsminister, nuværende MEP, Radoslaw Sikorski, sagde i et interview med Italiens L'Espresso den 11. juni: "Vesten har ret til at give Ukraine atomspræghoveder, så det kan beskytte sin uafhængighed". Yahoo News rapporterede på engelsk: "Han argumenterede, at Rusland brød betingelserne i Budapest-memorandummet om sikkerhedsgarantier ved at nægte at respektere Ukraines suverænitet og integritet, så atomvåben burde leveres tilbage til Kyiv, selv om ukrainerne frivilligt har skilt sig af med dem." (Budapest-memorandummet" fra maj 1994 er "memorandummet om sikkerhedsgarantier i forbindelse med Ukraines tiltrædelse af traktaten om ikke-spredning af atomvåben" mellem Rusland, USA, Storbritannien og Ukraine. <https://treaties.un.org/doc/Publication/UNTS/Volume%203007/v3007.pdf>nr. 54421).

Formanden for det russiske parlament, statsdumaen, Vjatjeslav Volodin, reagerede på sin Telegram-kanal (oversættelse fra russisk) "...Sikorski fremprovokerer en atomkonflikt i midten af Europa. Han tænker ikke på hverken Ukraines eller Polens fremtid. Hvis hans forslag gennemføres, vil disse lande forsvinde, og Europa vil også forsvinde". ...

"Det er på grund af folk som Sikorski, at det er nødvendigt at befri Ukraine, ikke kun fra den nazistiske ideologi, men også at demilitarisere det og sikre landets ikke-atomare status." https://t.me/vv_volodin/483

Vend kursen væk fra katastrofen

Den 13. juni 2022 (EIRNS) – Den aktuelle kamp er fortsat åbenlys: Overvind den konstruerede, militariserede splittelse mellem Vesten på den ene side og Kina, Rusland og det globale syd på den anden side. At gå efter en fuldstændig afkobling af de to sider kan ikke fungere, og det indebærer fare for en verdenskrig. Vi har brug for et nyt paradigme, hvor nationerne arbejder sammen om at løse nutidens fælles problemer med fødevarer, energi og pandemier og sammen opbygger infrastruktur og skaber videnskabelige gennembrud.

Schiller Instituttet har i dag offentliggjort flere detaljer om rækkefølgen af drøftelserne og nogle af deltagerne i weekendens to-dages internationale konference, som afspejler den igangværende, større dialog, der er i gang. Vi stræber efter en kritisk masse af aktivering på verdensplan for at vende kursen fra katastrofen. Konferencens titel er "Der kan ikke være nogen fred uden en konkursbehandling af det døende transatlantiske finanssystem".

Faren er ekstrem. Det seneste udslag er opfordringen til at forsyne Ukraine med atomvåben. Det europæiske parlamentsmedlem fra Polen, Radoslaw Sikorski, tidligere polsk udenrigsminister, foreslog dette den 11. juni. Han udtalte til det italienske dagblad L'Espresso: "Vi i Vesten har ret til at give Ukraine atomspræghoveder, så det kan beskytte sin uafhængighed..."

Det er bemærkelsesværdigt, at Sikorski er ægtemand til Anne Applebaum, en central funktionær i Global NATO's infowars-afdeling, herunder det der engang blev kaldt den britiske regerings medieprojekt, Integrity Initiative. Hun er medlem af bestyrelsen for National Endowment of Democracy. Disse mennesker er umoralske galninge...

Det er en finte at skyde skylden på hvem som helst og hvad som helst, bortset fra det døende kasino-finanssystem, der har bragt verden til sammenbruddets rand, og som må erstattes.

Sandheden om de økonomiske og strategiske kriser vil være på dagsordenen på Schiller Instituttets konference i denne weekend sammen med spørgsmålene om kultur og videnskab til at løse problemerne og til at sætte en ny kurs for en sikker fremtid for menneskeheden.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, erklærede i dag, at deltagelsen i den kommende konference er en uafhængighedserklæring fra fortidens fortabte, dødsdømte politik for civilisationens afslutning.

Deltag i mobiliseringen.
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference20220618_19

Deltag i Mission Impossible! USA, Rusland og Kina kan opnå fred gennem udvikling

Den 11. juni (EIRNS) – Det blev i dag bemærket af Dennis Speed, en leder i LaRouche-organisationen, at alt, hvad der er muligt at opnå inden for det nuværende politisk-økonomisk-kulturelle paradigme, bestemt ikke er værd at opnå, da civilisationen er dømt til undergang, hvis dette paradigme ikke bliver erstattet af et paradigme, der er baseret på værdighed for alle mænd og kvinder på jorden, med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for samtlige nationer. Dette problem forværres af den gennemgående følelse af

pessimisme i verden som følge af, at USA's ledelse er så korrump og inkompetent, at det vil være umuligt at gøre en ende på det vanvittige amerikansk/britiske fremstød for krig mod Rusland og Kina, og i stedet at samarbejde med dem om global udvikling. Helga Zepp-LaRouche indskød: "Så må vi opfordre alle til at deltage i Mission Impossible – samle en fornuftig bevægelse i USA!"

Der er ikke en eneste sjæl i verden, som ikke er klar over, at vores menneskelige civilisation er i alvorlig fare. Ledende politiske og sociale ledere i USA og Europa diskuterer nu afslappet, om der vil blive brugt atomvåben eller ej i det, de hævder som deres højeste prioritet: at besejre Rusland og ødelægge dets økonomi, med Kina som den næste på listen. Den hyperinflationære opløsning af det globale dollarbaserede finanssystem er nu erkendt som værende ude af kontrol – selv JPMorgan Chases administrerende direktør, Jamie Dimon, advarer om, at en "orkan" er ved at ramme det vestlige finanssystem, noget Lyndon LaRouche forudsagde som uundgåeligt i 1971, da Nixon afsluttede Bretton Woods-systemet med faste valutakurser og fjernede dollaren fra guldreserven. Alle mennesker er berørt af denne hyperinflation, som hurtigt forvandler lønninger og opsparing til toiletpapir. Bevidsthedsødelæggende stoffer er nu blevet legaliseret i Holland, USA, Thailand, Canada og andre steder, hvilket sender et budskab til vores børn, som allerede frygter, at de ikke har nogen fremtid, om, at de lige så godt kan blive skæve og droppe ud, hvilket også på den måde frembringer forstyrrede unge mordere.

Men der er tegn på liv i den vestlige verden på trods af det døende transatlantiske finanssystem. EIR-interviewet med oberst Richard Black (pensioneret), der advarer om, at USA's politiske og militære ledelse er blevet vanvittig og fører verden mod et atomart ragnarok, er gået viralt internationalt med over 750.000 visninger og tusindvis af kommentarer. Oberst Black deltog også i Schiller Instituttets konference den 26. maj sammen med Helga Zepp-LaRouche og den tidligere CIA-

embedsmand Ray McGovern, hvor han indkasserede et angreb fra det NATO-skabte "Center for Countering Disinformation" i Ukraine som "russisk propaganda". Dette angreb viser, at LaRouche-bevægelsen er ved at bryde igennem den angloamerikanske "informationskrigsførelse", der har til formål at fastholde befolkningen uvidende og passive.

<https://schillerinstitute.com/blog/2022/04/26/video-col-richard-black-u-s-leading-world-to-nuclear-war/>

I sidste uge opnåede LaRouches uafhængige kandidat, Diane Sare, støttet af hundredvis af frivillige, det "umulige" ved at indsamle langt over 45.000 underskrifter fra registrerede vælgere i staten New York for at få en plads på stemmesedlen mod Senatets flertalsleder, Chuck Schumer, "senatoren fra Wall Street", der blandt sine andre forbrydelser står i spidsen for bestræbelserne på at starte Tredje Verdenskrig og legalisere narkotika. Den lovgivende forsamling i staten New York havde tredoblet det i forvejen byrdefulde krav om 15.000 underskrifter, i tillid til at det ville forhindre enhver uafhængig kandidat i at komme på stemmesedlen for at udfordre de udpegede kandidater fra det nu smuldrende "topartisystem", som indtil nu har kontrolleret de amerikanske valg. Det umulige er faktisk blevet realiseret.

Det lykkedes Sares kampagne at få adgang til afstemningen, fordi hun byggede på arven fra Lyndon H. LaRouche, ikke kun hans livslange afsløring af den britiske imperialistiske ødelæggelse af verdensøkonomien gennem City of London og Wall Street, men også, og vigtigst af alt, hans løsninger, baseret på en tilgang fra den "Westfalske Fred": at bringe suveræne nationer sammen for at sætte det kollapsende vestlige finanssystem i stand gennem Glass/Steagall-konkursreorganisering; at etablere hamiltonisk kreditpolitik internationalt for at finansiere udvikling og videnskabelig forskning i fusionsenergi, rumforskning og andre skelsættende fremskridt for menneskelige viden.

I dette "LaRouche-år", hvor vi fejrer 100-årsdagen for hans

fødsel, er det altafgørende for LaRouches arv hans kreative geniale åndsevner, i erkendelse af det påtrængende behov for at genoprette forpligtelsen til klassisk kultur og klassisk videnskab, at skabe de "vægtige" ideer, der er opstået i de store renæssanceperioder i kulturer rundt om i verden, at skabe et miljø, hvor alle børn får redskaberne til at udvikle deres egne genialiteter, til at blive det, som Platon kaldte en gylden sjæl, og det, som Friedrich Schiller kaldte en "patriot af sin nation og en verdensborger".

Det er måske et mirakel, at et geni som Lyndon LaRouche er opstået fra den døende kultur i USA, men det viser, at det store løfte om det amerikanske eksperiment ikke er blevet udslettet, og at vi som en forenet menneskeslægt faktisk kan opnå det "umulige".

**POLITISK ORIENTERING den 9.
juni 2022:**

**Ingen fred uden
konkurbehandling af vestens
finanssystem.**

**Se vores kommende
videokonference.**

Med formand Tom Gillesberg.

Kan vi få USA til at samarbejde om at oprette et nyt globalt kreditsystem? Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 8 juni, 2022

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger, og velkommen til vores dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 8. juni 2022.

Om ti dage afholder vi en ekstraordinær konference, en opfølgning på den række konferencer, som Schiller Instituttet har sponsoreret for at behandle behovet for en ny sikkerheds- og finansarkitektur. Denne konference har titlen: "Der kan ikke være fred uden en konkursbehandling, reorganisering, af det døende transatlantiske finanssystem". (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference20220618_19)

Jeg mener, at det er det sted, vi bør begynde, for lige nu ser det ud til, at der ikke bliver fred, medmindre vi kan få gennemført en konkursreorganisering.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja. Det er klart, at det 64 millioner dollars dyre spørgsmål er, om vi kan få USA til at samarbejde med Rusland, Kina, Europa og andre nationer om at etablere et

nyt globalt kreditsystem, som vil være løsningen på denne krise? Det er et spørgsmål, som jeg havde stillet på en tidligere Schiller Institut-konference den 26. maj til Ray McGovern og senator Richard Black (pensioneret), da det er meget væsentligt. Hele verden er i en sådan uro lige nu, krigsfaren, at der er dem der ønsker, at krigen skal fortsætte, indtil "Rusland er ødelagt", som den tyske udenrigsminister Baerbock hele tiden gentager, eller USA's forsvarsminister Austin, der ønsker, at Rusland skal "skæres i stykker", og mange andre, der taler på den måde. Men der er også mange lande, der nu er i en position, hvor de ikke ønsker at blive trukket ind i en geopolitisk konflikt mellem USA på den ene side og Rusland og Kina på den anden side; og der er dem, der presser på for at forhandle og få fred.

Men det store spørgsmål, som alle har i tankerne, eller hvis de ikke overvejer det, er baggrunden: Kan USA inddrages i en kombination af lande, der tager fat på det faktum, at det finansielle system er ved at sprænge i luften i et hyperinflationært sammenbrud, eller ej? For det er efter al sandsynlighed det spørgsmål, der vil være afgørende for udfaldet af denne forfærdelige krise.

Den gode nyhed er, at der er kræfter i USA, som går ind for denne politik. Det er meget lidt kendt i resten af verden, fordi massemedierne ensidigt mørklægger dette. Men vi har netop – og når jeg siger "vi", mener jeg LaRouche-kræfterne i verden – vi har netop opnået et stort gennembrud i form af, at senatskandidat Diane Sare opnåede nomineringen som kandidat i staten New York, ved at indsamle langt over 45.000 underskrifter for at komme på stemmesedlen, og dette er ikke blevet anfægtet af valgmyndighederne. Det betyder, at Diane Sare efter al sandsynlighed, medmindre senator Charles Schumer, som er hendes rival, vil anfægte dette, vil være kandidat som uafhængig som en LaRouche-kandidat ved det kommende valg i november, og hun vil være {den} førende stemme for dette program for at indføre Glass-Steagall, for at få et

nationalt banksystem i alle lande, for at få et nyt kreditsystem og for at fremme et lynprogram for fusionskraft og samarbejde i rummet for at øge produktiviteten i verdensøkonomien.

Det er virkelig gode nyheder! Hvis man nu synes, at der allerede er videoen af det interview, som vi lavede den 26. april med oberst Richard Black (pensioneret), der nu når 800.000 seere, at kombinationen af senator Black, som er en konservativ patriot i det republikanske parti, og Ray McGovern, som er en af grundlæggerne af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) – hvis man tager senator Black, Ray McGovern, Diane Sare, så repræsenterer de alle forskellige vinkler af det politiske spektrum i USA, men jeg tror, det er vigtigt for resten af verden at blive yderligere opmærksom på, at der er en sådan modstand mod den nuværende konfrontationskurs. Det betyder, at der er et håb om, at USA kan vende tilbage til sin politik fra Den amerikanske Frihedskrig, til Lincolns, FDR's og Kennedys politik, og at vi forhåbentlig kan løse denne krise på en fredelig måde.

Det kan virke som et langt perspektiv, men hele denne diskussion vil blive taget op på vores kommende Schiller Institut-konference, som du lige har nævnt, Harley, og denne konference kommer naturligvis på et yderst vigtigt tidspunkt, fordi der nu er flere og flere mennesker, der er klar over faren; at vi befinder os i en farligere situation end nogensinde i verdenshistorien, farligere end under Cuba-krisen, men meget få mennesker bortset fra os selv, hvis nogen overhovedet, taler om at tage fat på årsagen til at vi befinder os i denne krigsfare, nemlig den absolut trøstesløse tilstand i verdens – især det transatlantiske – finanssystem, og hvad vi skal gøre ved det.

Det må naturligvis besvares med min afdøde mand Lyndon LaRouches fire love, og Diane Sare er absolut talskvinde for dette synspunkt.
(https://larouchepub.com/lar/2014/4124four_laws.html) Hun vil

naturligvis være en meget fremtrædende taler på vores kommende konference, så I bør virkelig hjælpe med at gøre denne konference kendt, fordi den tilføjer et nyt perspektiv, som de fleste mennesker ikke kender, men som fuldstændig ændrer synet på, hvor vi befinder os strategisk set.

Se resten af interviewet med Helga Zepp-LaRouche i videoen.

Diane Sare vil være på stemmesedlen i november!

Den 7. juni 2022 (EIRNS) – Tirsdag var fristen for vælgere til at anfægte uafhængige kandidaters opstillingspapirer, og der blev ikke indgivet én eneste indsigelse mod LaRouche-partiets kandidat til det amerikanske senat, Diane Sare.

Hendes var den eneste opstillingsansøgning til et statsligt embede, hvor der ikke var nogen indsigelser fra vælgerne, hvilket viser, at kravet om 45.000 underskrifter er uhørt vanskeligt, som burde afskaffes.

Sare havde fordel af sin over 33-årige tilknytning til det afdøde amerikanske geni Lyndon LaRouche, og den organisation som han skabte, og som dygtigt ledes af hans enkefrue, Helga, med en stab af dedikerede revolutionære, der blev trænet til at gøre det umulige.

Den eneste tilbageværende udfordring for Sares status på stemmesedlen vil være, hvis en anden amerikansk senatskandidat hævder, at Sare har krænket deres rettigheder ved ikke at opfylde kravene (højst usandsynligt).

Den 14. juni er fristen for denne fjerntliggende mulighed. Så den overvældende sandsynlighed er, at Diane Sare vil være på stemmesedlen den 8. november som LaRouche-partiets kandidat til posten som USA's senator for New York.

I tirsdags bekræftede New Yorks valgkontor, at ingen vælgere kan anfægte de titusindvis af underskrifter, som Diane Sare har indsendt for at få adgang til valget som kandidat til posten som senator i USA fra New York – så medmindre en af de andre kandidater, som f.eks. Senatets flertalsleder, Chuck "Killer" Schumer, indgiver en klage, vil hun være på stemmesedlen som kandidat for LaRouche-partiet!

Sares kandidatur bringer Lyndon LaRouches anskuelser til den fjerdestørste stat i USA. Hendes program opfordrer til samarbejde mellem USA, Rusland, Kina og Indien, til en omstrukturering af verdensøkonomien med henblik på "win-win-samarbejde om store projekter inden for infrastruktur og udforskning af rummet". Hendes opfordring til at "respektere alle nationers suverænitet" står i skarp kontrast til den krigeriske indblandingspolitik, der fremmes af den britiske imperialisme og dens meningsfæller, som har indtaget Washington, DC.

Et USA, der genindfører Glass-Steagall, indfører national bankvirksomhed, udsteder lån til omfattende infrastruktur og samarbejder internationalt for at realisere kontrolleret kernefusion, vil være en velkommen kraft til gavn for kloden. Et sådant tiltrængt USA har en ledende rolle at spille for at gøre en ende på geopolitikkens, unipolaritetens og den "grønne" malthusianismes imperialistiske synspunkter for altid.

Uden et sådant skift i USA og blandt andre lande i det transatlantiske område er det langsigtede potentiale for fred i verden stort set ikke-eksisterende.

**Se alle fire paneler her:
Schiller Instituttets
internationale konference den
18.-19. juni 2022 kl. 15
eller senere:
Der kan ikke være fred uden
en konkursbehandling
af det døende transatlantiske
finanssystem.**

**Ovenover: PANEL 1, En afkobling af de to systemer
eller et nyt paradigme for menneskeheden?(lørdag
den 18. juni, kl. 15 dansk tid)**

Panel 2: ØKONOMI: Løbsk inflation eller Glass-Steagall

bankopdeling? (lørdag den 18. juni, kl. 19):

PANEL 3, Videnskabelige principper for varigt økonomisk fremskridt (søndag den 19. juni, kl. 15)

PANEL 4, Klassisk kultur og en dialog mellem civilisationer (søndag den 19. juni, kl. 19)

Dato: Lørdag-søndag den 18.-19. juni 2022 eller senere

Tid: kl. 15.00 dansk tid. Kan også ses senere.

Online via YouTube

Gratis adgang

Seminaret vil blive afholdt på engelsk.

Program. De seneste tilføjelse er på engelsk.

PANEL 1, En afkobling af de to systemer eller et nyt paradigme for menneskeheden?(lørdag den 18. juni, kl. 15 dansk tid)

- Helga Zepp-LaRouche (Tyskland); grundlægger af Schiller Instituttet: Hovedtaler. "Let's Win Mission Impossible or Find Another Planet!"
- Andrej Kortunov (Rusland); generaldirektør for Rådet for internationale Forhold i Rusland, Russian International Affairs Council (RIAC): "Rusland og alle nationers uadskillelige sikkerhed".
- Oberst Richard Black (pensioneret) (USA); tidligere chef for den amerikanske hærs strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i Virginia: "USA fører verden til atomkrig".
- Dr. Wolfgang Bittner (Tyskland); forfatter af over 80 bøger; doktor i jura. "The West-East Conflict – An Orchestration"
- Sam Pitroda (USA/Indien); iværksætter og politisk

rådgiver: "Indien og den fremvoksende nye verdensarkitektur".

- Jay Naidoo (Sydafrika); minister under præsident Nelson Mandela, Sydafrika: "Afrika, fremtidens kontinent".
- Dr. Clifford Kiracofe (USA); tidligere højtstående stabsmedlem af Senatets udvalg for udenrigsanliggender: "FDR og den amerikanske politik over for Rusland og Kina".

Spørgsmål og svar

PANEL 2, ØKONOMI: Løbsk inflation eller Glass-Steagall bankopdeling? (lørdag den 18. juni, kl. 19)

- Diane Sare (USA); uafhængig LaRouche-senatskandidat fra New York: "Vestens sammenbrud og det presserende behov for at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet".
- Daisuke Kotegawa (Japan); tidligere embedsmand i det japanske finansministerium og tidligere administrerende direktør i Den Internationale Valutafond i Japan: "Lad ikke denne verden blive ødelagt af beskidte spillere, der kalder sig bankfolk fra Wall St. og City of London".
- Dr. Uwe Behrens (Germany); Logistics Manager and Author, Berlin: "The Non-Rival Doctrine"
- Nino Galloni (Italien); økonom; tidligere generaldirektør for det italienske arbejdsministerium: "Gør Afrika selvforsynende igen".
- Geoff Young (USA); demokratisk kandidat til Kentuckys Kongres i det 6. distrikt: "Hvorfor USA skal tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet".
- Amb. Leonidas Chrysanthopoulos (Greece); former Ambassador to Poland, Canada and Armenia, former Secretary General of the Black Sea Economic Cooperation Organization (BSEC): "The Crisis in the Eastern Mediterranean and the Belt and Road Initiative"

Food Producers Roundtable (U.S.): Robert

Baker (Virginia; Agriculture Liaison, Schiller Institute); Mike Callicrate (Colorado/Kansas; Ranch Foods Direct); Jon Baker (Iowa, cattleman, rural community banker); Wilbur, Ken and Kyle Kehrli (Iowa; livestock, crops producers); Frank Endres (California), wheat, cattle; James Moore (Alaska); salmon troller leader; James Benham (Indiana); President of the Indiana Farmers Union; Board of National Farmers Union: "Science and Culture to End Famine—Principles of Agriculture Productivity"

Spørgsmål og svar

PANEL 3, Videnskabelige principper for varigt økonomisk fremskridt (søndag den 19. juni, kl. 15)

- Jason Ross (USA); sekretær og kasserer, LaRouche-organisationen; tidligere videnskabelig rådgiver for den afdøde Lyndon LaRouche: "Vernadskistisk tid – tid for menneskeheden."
- Francesco ("Franco") Battaglia (Italien); professor i fysisk kemi ved universitetet i Modena, Italien: "Klima/energiovergang-svindelen".
- Dr. Ed Calabrese(U.S.); Professor of Environmental Health Sciences, University of Mass. Amherst; Co-Editor, *Hormesis: A Revolution in Biology, Toxicology and Medicine*: "Lies About Radiation Exposed; Start a Nuclear Renaissance, Now!"

Prof. Sergei Pulinets (Russia); Principal Scientific Researcher of the Space Research Institute, Russian Academy of Sciences, Moscow: "International! Collaboration Required: Earthquakes Can Be Predicted; Rainfall Created – Lives Can Be Saved"

William C. Jones (U.S.); former *EIR* White House correspondent: "V. I. Vernadsky, Scientific Thought as a

Geological Force”

Spørgsmål og svar

PANEL 4, Klassisk kultur og en dialog mellem civilisationer (søndag den 19. juni, kl. 19)

- Jacques Cheminade (Frankrig); formand, Solidarité & Progrès: Hovedtaler. “A Culture of Curiosity and Perseverance to Explore the Impossible”
- Felipe Maruf Quintas (Brasilien); professor i statskundskab, Fluminense Federal University, Rio de Janeiro; klummeskribent for “Monitor Mercantil”: “Brasiliens rolle i verdens fysiske økonomi”.
- Zaher Wahab (Afghanistan); tidligere rådgiver, Afghanistans minister for videregående uddannelser: “Dialogue, Not Clash, of Civilizations”
- Dr. George Koo(U.S.); retired business consultant specializing in U.S.-China Trade; Chairman, Burlingame Foundation: “U.S.-China Cultural Relations Are Critical to Prevent War”

Mike Robinson (U.K.), Editor, *The UK Column*: “The Dehumanizing Meta-Sphere”

Spørgsmål og svar

I 2022, 100-årsdagen for Lyndon LaRouches fødsel, er det på høje tid omsider at anerkende nøjagtigheden af den advarsel, han gennem årtier fremsatte: At fortsættelsen af den finansielle spekulation og plyndringspolitik fra City of London og Wall Streets frihandels- og flydende valutakurssystem, som blev etableret efter august 1971, vil uundgåeligt føre til krig – og meget sandsynligt til en atomkrig – kombineret med et drastisk sammenbrud af verdens fysiske økonomi og deraf følgende affolkning; millioner og endog milliarder af menneskers død på grund af hungersnød og pandemier.

Men det er også på tide at ty til de politiske løsninger, som foreskrevet af Lyndon LaRouche, med henblik på en vellykket konkursbehandling, en reorganisering af dette døende system, og erstatte det med en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på den samme filosofiske hjørnesteen i statskunst, som gav anledning til Den Westfalske Fred i 1648.

Med hensyn til faren for atomkrig, har talsmændene for det fallerede transatlantiske system været utvetydige i deres hensigt om at drive Rusland helt ud til kanten, i håbet om at få Rusland til at give op og underkaste sig det unipolære imperium. Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Royal United Services Institute (RUSI), det britiske imperiums centrale tænketank for politisk planlægning siden dets grundlæggelse i 1831, erklærede åbent, at briterne var i færd med at »koge den russiske frø« og havde til hensigt at fremprovokere en missilkrise på Krim, for at tvinge Rusland til kapitulation.

Med hensyn til et fysisk økonomisk sammenbrud har den amerikanske centralbank, Federal Reserve, ført an i et verdensomspændende vanvid af kvantitative lempelser, som har udløst galoperende hyperinflation, der nu spreder sig fra de 1,9 billioner dollars i ubetalelige derivater og andre finansielle aktiver, til producent- og dagligvaresektoren.

Som en følge heraf er der en drastisk og voksende mangel på fødevarer, energi og andre fornødenheder, som er afgørende for menneskers overlevelse. Op til 2 milliarder ud af de næsten 8 milliarder mennesker på denne planet risikerer i år at blive udsat for fødevareusikkerhed, hvilket, hvis det ikke omgående ændres, medfører sult og derefter hungersnød for op til en fjerdedel af hele menneskeheden. Mens sanktionerne mod Rusland og virkningerne af krigen i Ukraine har forværret krisen, især med hensyn til fødevare- og energiforsyning, ignorerer den opfattelse, at den økonomiske sammenbrudskrise er forårsaget af krigen, simpelthen virkeligheden. En afslutning af krigen

vil ikke afhjælpe det systemiske sammenbrud af hele det vestlige finanssystem.

Der er næppe tvivl om, at der er et verdensomspændende oprør under opsejling mod disse økonomiske forhold og den dermed forbundne krigsfare. De fleste nationer i Afrika, Latinamerika og Asien har nægtet at gå med i den selvmorderiske sanktionspolitik mod Rusland, og selv EU er ved at blive splittet, ude af stand til at nå til enighed om et fælles synspunkt i denne sag.

En anden stærk indikation af de voksende dybe bekymringer over de farer, som menneskeheden står over for, er reaktionen på Schiller Instituttets interview den 26. april 2022 med oberst Richard Black, der advarer om nuværende krigsfare, og som den 31. maj var blevet set over 630.000 gange.

En løsning af Ukraine-krisen er nødvendig, men ikke nok til at skabe den fornødne globale nye renæssance. Som Helga Zepp-LaRouche udtalte i diskussionen ved et arrangement i Schiller Instituttet den 26. maj:

»Selv hvis man får en forhandlingsløsning for Ukraine, hvilket jeg mener er absolut nødvendigt, vil vi ikke være ude af problemerne. Vi er stadig i en hyperinflationær kuldsejling af det finansielle system, som er den virkelige drivkraft bag krigsfaren, for det er det, der motiverer disse mennesker.

I stedet for at reformere og anerkende, at det neoliberale system er færdigt, foretrækker de at gå i krig.«

»Så længe man ikke tager fat på den underliggende årsag, som er finanssystemets kollaps, så vil en løsning ikke være mulig. Hvad jeg tidligere har udtalt med hensyn til den internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, er den eneste vej. Det rejser naturligvis det store spørgsmål: Er der noget håb om at få USA til at ændre kurs?« Kom med til den internationale konference hos Schiller Instituttet den 18.-19. juni for at sikre, at det spørgsmål finder en positiv

besvarelse, og at der opbygges en voksende international bevægelse for Lyndon LaRouches politiske løsninger på den globale krise.

Conference Agenda–Updated

Panel 1: A Decoupling of the Two Systems or a New Paradigm for Humanity? (Saturday, kl. 15 dansk tid)

Moderator: Dennis Speed, The Schiller Institute

1) **Helga Zepp-LaRouche** (Germany); Founder, Schiller Institute: Keynote Address: “Let’s Win Mission Impossible or Find Another Planet!” (30 min.)

2) **Andrey Kortunov** (Russia); Director General of the Russian International Affairs Council (RIAC): “Russia and the Indivisible Security of All Nations”

3) **Col. Richard Black (ret.)** (U.S.); former head of the U.S. Army’s Criminal Law Division at the Pentagon; former Virginia State Senator: “The U.S. Is Leading the World to Nuclear War”

4) **Dr. Wolfgang Bittner** (Germany); Author of over 80 books; Doctor in Law: “The West-East Conflict – An Orchestration”

5) **Sam Pitroda** (U.S./India); Innovator, Entrepreneur and Policy-Maker: “India and The Emerging New World Architecture”

6) **Jay Naidoo** (South Africa); Cabinet Minister under President Nelson Mandela, South Africa: “Africa, the Continent of the Future”

7) **Dr. Clifford Kiracofe** (U.S.); Former Senior Staff Member, U.S. Senate Committee on Foreign Relations; President, Washington Institute for Peace and Development: “Diplomacy and

Cooperation in a Time of Crisis”

Question and Answer Session

Panel 2: Runaway Inflation or Glass-Steagall? (Saturday, kl. 19 dansk tid)

Moderator: Harley Schlanger, The Schiller Institute

1) **Diane Sare** (U.S.); LaRouche independent candidate for U.S. Senator from New York: “The Collapse of the West and the Urgent Need to Join the Belt and Road Initiative”

2) **Daisuke Kotegawa** (Japan); Former Japanese Finance Ministry official, and Executive Director for Japan at the International Monetary Fund: “Don’t Let This World Be Destroyed by Filthy Gamblers Who Call Themselves Wall St. and City of London Bankers”

3) **Dr. Uwe Behrens** (Germany); Logistics Manager and Author, Berlin: “The Non-Rival Doctrine”

4) **Nino Galloni** (Italy); Economist, Former Director General of the Italian Labor Ministry: “Make Africa Self-Sufficient Again

5) **Geoff Young** (U.S.); Democratic Party nominee for U.S. Congress from Kentucky, CD 6: “What Must Change in Washington Before the U.S. Can Join the Belt and Road Initiative”

6) **Amb. Leonidas Chrysanthopoulos** (Greece); former Ambassador to Poland, Canada and Armenia, former Secretary General of the Black Sea Economic Cooperation Organization (BSEC): “The Crisis in the Eastern Mediterranean and the Belt and Road Initiative”

7) **Food Producers Roundtable** (U.S.): **Robert Baker** (Virginia; Agriculture Liaison, Schiller Institute); **Mike Callicrate** (Colorado/Kansas; Ranch Foods Direct); **Jon**

Baker (Iowa, cattleman, rural community banker); **Wilbur, Ken and Kyle Kehrli** (Iowa; livestock, crops producers); **Frank Endres** (California), wheat, cattle; **James Moore** (Alaska); salmon troller leader; **James Benham** (Indiana); President of the Indiana Farmers Union; Board of National Farmers Union: "Science and Culture to End Famine—Principles of Agriculture Productivity"

Question and Answer Session

Panel 3: Principles of Science for Durable Economic Progress (Sunday, kl. 15 dansk tid)

Moderator: Stephan Ossenkopp

1) **Jason Ross** (U.S.); Secretary-Treasurer, The LaRouche Organization; Science Adviser to Lyndon LaRouche: "Vernadskian Time – Time for Humanity"

2) **Francesco Battaglia** (Italy); Professor of Physical Chemistry at the University of Modena, Italy: "The Fraud of Climate/Energy Transition"

3) **Dr. Ed Calabrese** (U.S.); Professor of Environmental Health Sciences, University of Mass. Amherst; Co-Editor, *Hormesis: A Revolution in Biology, Toxicology and Medicine*: "Real Science Disproves the Linear Non-Threshold (LNT) Radiation Myth"

4) **Prof. Sergei Pulinets** (Russia); Principal Scientific Researcher of the Space Research Institute, Russian Academy of Sciences, Moscow: "A Vernadskian Approach to Earthquake Forecasting"

5) **William C. Jones** (U.S.); former *EIR* White House correspondent: "V. I. Vernadsky, Scientific Thought as a Geological Force"

Question and Answer Session

Panel 4: Classical Culture and the Dialogue of Civilizations (Sunday, kl. 19 dansk tid)

1) **Jacques Cheminade** (France); President Solidarité & Progrès: Keynote Address: “A Culture of Curiosity and Perseverance to Explore the Impossible”

2) **Felipe Maruf Quintas** (Brazil); Professor of Political Science, Fluminense Federal University, Rio de Janeiro; columnist for “*Monitor Mercantil*”: “The Role of Brazil in the Dialogue of Civilizations and in the World’s Physical Economy”

3) **Dr. Zaher Wahab** (Afghanistan); Dr. Zaher Wahab, Emeritus Professor of Education, Former advisor to Afghan Ministry of Higher Education, Taught at American University of Afghanistan (AUAF), 2013-2020: “Dialogue, Not Clash, of Civilizations”

4) **Dr. George Koo** (U.S.); retired business consultant specializing in U.S.-China Trade; Chairman, Burlingame Foundation: “U.S.-China Cultural Relations Are Critical to Prevent War”

5) **Mike Robinson** (U.K.), Editor, *The UK Column*: “The Dehumanizing Meta-Sphere”

Question and Answer Session

Hvorfor Danmark bør afstå fra et intensiveret geopolitisk militært engagement, af næstformand Michelle Rasmussen:

Fra videokonferencen den 25. maj 2022.

Jeg vil lige bruge et par minutter på at tale om den danske situation, idet jeg afløser Tom Gillesberg, der er formand for Schiller Institutet i Danmark.

Schiller Institutet i Danmark siger helt klart, at folk skal stemme NEJ ved folkeafstemningen, som skal afholdes den 1. juni. Folkeafstemningen drejer sig om en situation, hvor fem partier i den danske regering i forbindelse med Ukraine-krigen stemte for at få en folkeafstemning, som en del af et nationalt forsvarskompromis, herunder Socialistisk Folkeparti, som i første omgang havde sørget for fravalgene. Det var tilbage i 1992, hvor den danske befolkning først havde stemt NEJ til Maastricht-traktaten. Derefter kom forhandlingerne, der førte til Edinburgh-aftalen, frem til fire undtagelsesbestemmelser. Derefter stemte befolkningen JA til at acceptere Maastricht-traktaten.

En af undtagelserne var, at Danmark ikke ville deltage i de fælles europæiske EU-militære aktiviteter. Vi mener, at befolkningen skal stemme NEJ. Det ville være en måde, ikke blot at forhindre Danmark i at øge sine militære aktiviteter med EU, men også at sætte en stopper for en militariseringsproces, der især siden 2001 har været i gang. Personligt er jeg amerikansk statsborger, og for nylig er jeg også blevet dansk statsborger. Og jeg vil sige, at Danmark,

mit nye hjemland, i stedet for bare at følge med i USA's politik, mit oprindelsesland, at Danmark i stedet burde arbejde for at ændre USA's politik.

Lyndon LaRouche opfordrede for mange år siden til en fire-magts-aftale. Hvis USA, Rusland, Kina, Indien og Rusland samarbejder om at etablere et nyt retfærdigt økonomisk verdenssystem, et nyt kreditsystem, kunne dette har været grundlaget for konfliktløsning gennem økonomisk udviklingssamarbejde. Som Li Xing sagde, er det bedste alternativ til krig at få iværksat et økonomisk samarbejde. [Dermed kunne den nuværende konflikt have været undgået.]

Siden 2001 har Danmark deltaget i alle de krige, som USA, tilskyndet af briterne, har indledt, fra Afghanistan under statsminister Poul Nyrup Rasmussen, og det var især under statsminister Anders Fogh Rasmussen, som senere blev NATO's generalsekretær, at militariseringen blev optrappet. Danmark deltog i krigene i Irak, og så havde vi Libyen. Vi var med i de andre krige, der kom bagefter.

Nu er Danmark i forhandlinger med USA om etablering af en bilateral forsvarsaftale, som formentlig vil omfatte permanent udstationering af amerikanske tropper på dansk jord, hvilket vil sige, at udenlandske tropper for første gang i fredstid vil blive permanent udstationeret her.

Der var et spørgsmål til de fem partier, der kom med dette nationale forsvarskompromis, fra en journalist til de to højrepartier, Det Konservative Folkeparti og Venstre, om, hvad de ville sige, hvis USA ville bede om at forhandle om opstilling af atomvåben i Danmark. Og deres svar var: "Jamen, det må vi da tale om." Det er også en total kursændring i forhold til den tidligere danske politik.

Den anden ting er, at det ikke er nok at stemme NEJ ved folkeafstemningen. Det vil ikke løse problemerne. Men det vil være en måde at dæmme op for denne trinvis militarisering.

For det, Schiller Instituttet siger, er, at nøglen til en mere fredelig verden ikke er at øge militariseringen, men at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og økonomisk udvikling, hvor man kan undgå krigsudbrud. Som Jan Øberg påpegede, kan man have konflikter, men hvordan sikrer vi, at de ikke fører til krig? Hvordan kan vi løse disse konflikter på en fredelig måde?

Det er her, at idéen om fremgangsmåden med den Westfalske Fred dukker op. Jeg vil snarest stille et spørgsmål til Helga for at få mere at vide om det.

Danmark har også haft en anden tradition. Et af vores slogans her har været, at i stedet for krigsførelse skal vi bygge broer. Der er en dansk tradition for økonomisk udvikling, partnerskab med lande om vandudvikling, om brobygning og om energiudvikling. Det er det, vi skal fremhæve.

In English:

I will just take a few minutes to speak about the Danish situation, standing in for Tom Gillesburg, the chairman of the Schiller Institute in Denmark.

The Schiller Institute in Denmark is definitely saying that people should vote NO in the referendum, which is to be held on June 1st. The referendum concerns a situation where after the Ukraine war, five parties in the Danish government voted to have a referendum as part of a National Defense Compromise, including the Socialist People's Party, which had organized the opt-outs in the beginning. Back in 1992, where the Danish population had first voted NO to the Maastricht Treaty. Then, the negotiations that led to the Edinburgh agreement came up with four opt-outs. Then, the population voted YES to accept the Maastricht Treaty.

One of the opt-outs was that Denmark would not participate in the joint European EU military activities. We think that people should vote NO. This would be a way, not only to prevent Denmark from increasing its military activity with the

EU, but would also put a stop to a process of militarization that has been going on, especially since 2001. Personally, I'm an American citizen, and recently, I also became a Danish citizen. And I would say that Denmark, my adopted country, ought to, instead of just following along with the policies of the United States, my native country, that Denmark should, instead, work to change the policies of the United States.

Lyndon LaRouch, many years ago, called for a four power agreement. If the United States, Russia, China and India would cooperate to establish a new just world economic system, a new credit system, this could be the basis of conflict resolution through economic development cooperation. As the Li Xing was saying, the best alternative to war is to get economic cooperation going.

Since 2001, Denmark has participated in every war that the United States, goaded on by the British, have launched, from Afghanistan under Prime Minister Poul Nyrup Rasmussen, and it the militarization was especially escalated under Prime Minister Anders Fogh Rasmussen, who later became the NATO's general secretary. Denmark participated in the the wars in Iraq, and then we had Libya. We had the other wars that came after that.

And now Denmark is in negotiations with the United States for setting up a bilateral defense treaty, which will probably include permanent stationing of United States troops on Danish soil, which would be that foreign troops would be permanently stationed here for the first time in peacetime.

There was a question to the five parties that came up with this National Defense Compromise from a reporter to the two right parties, the the Conservative Party and the Liberal Party (Venstre), about what they would they say if the United States would ask for negotiating about stationing of nuclear weapons in Denmark. And their answer was, "Well, we'll have to talk about it." This is also a total reversal of the previous Danish policy.

The other thing is that it's not enough to vote NO in the referendum. That will not solve the problems. But it will be a way of of stemming the tide of this step by step by step militarization.

Because, what the Schiller Institute is saying, is that the key to a more peaceful world is not increasing the militarization, but it is establishing a new security and economic development architecture, where you can avoid the outbreak of war. As Jan was saying, you can have conflicts, but how do we make sure that it doesn't lead to war? How can we solve these conflicts in a peaceful way?

And that is where the idea of the Peace of Westphalia approach comes in. I will soon ask a question to Helga to explain more about that.

And Denmark has also had a different tradition. One of our slogans here has been, instead of war fighting, bridge building. There is aa Danish tradition for economic development, partnership with countries about water development, about building bridges, about energy development. And this is what we need to be emphasizing.

So, I would like to introduce, then, the question period, by asking the question to Helga. This is from Sarah on YouTube, who would like to ask Helga "What is a foreseeable path to reaching a position to propose the peace of Westphalia? Is war the only way? How much can transparency work towards reaching this goal?" To sum it up. What is the idea of the Peace of Westphalia? How can these principles of peace building be used today? And how can we actually implement this?

Helga Zepp-LaRouche:

The answer will come soon.

Næstformand Michelle Rasmussen på LaRouche-organisationens videoprogram den 29. maj 2022, om Schiller Instituttets danske-svenske videokonference for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Næstformand Michelle Rasmussen fortalte, hvorfor vi tog initiativ til at holde videokonferencen den 25. maj 2022 og om organiseringsprocessen.

Michelle Rasmussens indlæg begynder 57 min. inde i videoen.

Bagefter er der spørgsmål og svar fra Michelle og medpanelist Richard A. Black, Schiller Instituttets repræsentant i FN, som talte om den første Eurasiske Økonomiske Forum i Kyrgyzstan den 26. maj 2022. Der var også spørgsmål om kultur og om at komponere klassisk musik.

Se konferencen her:

Vi behøver en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer,

ikke en styrkelse af geopolitiske blokke;

NEJ ved den danske folkeafstemning den 1. juni om afskaffelse

af EU's forsvarsforbehold

NEJ til Sveriges og Finlands optagelse i NATO.

Jens Jørgen Nielsen: Baggrunden for krigen mellem Ukraine-NATO og Rusland. Background of the war between Ukraine-NATO and Russia. Speech at the Schiller Institute's seminar May 25, 2022.

Jens Jørgen Nielsen er uddannet i idé- og kommunikationshistorie, Moskva-korrespondent for dagbladet Politiken i slutningen af 1990'erne, forfatter til flere bøger om Rusland og Ukraine, leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturforskelle ved Niels Brock Handelshøjskole i København.

Mange tak for invitationen. Jeg synes, at denne konference er meget aktuel og yderst relevant, for jeg har levet i mange år – man kan se på farven på mit hår – og man kan være sikker på, at jeg har levet i flere årtier. Jeg kan ikke huske, at vi i alle disse år efter Anden Verdenskrig har befundet os i en situation, som den vi befinder os i nu. Jeg var en lille dreng under Cuba-krisen i 1962 og vidste ikke særlig meget om den, men erindrer, at mine forældre og alle voksne var meget nervøse over situationen. Men alligevel vil jeg sige, at jeg

nogle gange ser tilbage på denne tid under Den kolde Krig, og finder at tingene var meget bedre på dette tidspunkt. Jeg havde aldrig troet, at det skulle komme til dette punkt. Nogle gange vågner jeg op om morgenen og håber, at alting var et mareridt, men er bange for, at det ikke er tilfældet. Er bange for at være i live, og sover ikke, drømmer ikke; det er virkeligheden lige nu. Jeg vil blot sige om Cuba-krisen, at Khrusjtjov og Kennedy fandt et fælles sprog, som man siger på russisk [sætning på russisk 57:01], og de kom godt ud af det sammen, og de fandt en løsning ret hurtigt. De respekterede på en eller anden måde hinanden. Tænk på Nixon og Brezhnev; deres forhold var – selvfølgelig var de modstandere, konkurrenter – selvfølgelig var de det, men de havde en vis respekt for hinanden. Det samme gælder for Reagan og Gorbatsjov osv. Så derfor mener jeg, at tiden lige nu er forfærdelig, fordi vi ikke har denne respekt. Hvis man ser på, hvordan de beskriver Putin i alle medierne, og det har de gjort i de 15, næsten 20 år, så er det som nedgørelse, åbent had, foragt og den slags ting. Jeg synes, det er et meget dårligt varsel, det er et meget dårligt tegn på, at vi går nogle meget besværlige tider i møde.

Jeg vil gerne tale lidt om to spørgsmål, som meget sjældent bliver stillet, og som meget sjældent bliver besvaret. Det første spørgsmål, som jeg vil tale lidt mere udførligt om, er: "Hvordan er vi endt der? Hvordan er det sket, at vi nu, 30 år efter Sovjetunionens opløsning, er endt i denne situation, hvor vi faktisk er tættere end nogensinde før på menneskehedens udslettelse?" Jeg synes, det er et meget grundlæggende spørgsmål. Det andet spørgsmål er naturligvis: "Hvad gør vi? Hvordan skal vi komme ud af dette? Hvordan kommer vi til forhandlingsbordet for at forhandle om fredsbetinger og den slags forhold?" Og måske et tredje spørgsmål er naturligvis: "Hvordan opbygger vi en ny verden? Det er ikke lige nu, for nu handler det om, hvordan vi forhindrer en atomkrig?"

Jeg vil behandle disse to spørgsmål. Hvordan nåede vi dertil? Jeg tror, Jan Øberg vil tale lidt mere om, hvad vi skal gøre, eller måske snarere, hvad vi ikke skal gøre. Jeg har været med i næsten 30 år, faktisk også i denne årrække hvor jeg

arbejdede i Rusland, jeg arbejdede på nogle ambassader i de tidligere sovjetrepublikker, og begyndte at lære det russiske sprog allerede før det. For det andet blev jeg gift med en russer for 30 år siden, i 1992. Vi havde håb om en ny verden, vi havde lige forladt Den kolde Krig, og vi havde håb om, at vi skulle leve i en fredelig verden. Og her er vi så, 30 år senere. Men der er noget håb; vi er ikke blevet skilt, vi har ikke planer om at blive skilt, så der er lidt håb, vil jeg mene.

Tilbage til det, der er sket. I 1991, da Sovjetunionen blev opløst, og Warszawa-pagten blev opløst, rejste jeg meget i Rusland. Jeg var meget i Rusland, og jeg havde russiske venner. De var alle entusiastiske, de var alle optimistiske. "Nu går vi ind i en ny verden. Nu har vi en harmonisk verden præget af harmoni og fred og udvikling og den slags ting." De sagde, at de udtrykkeligt ønskede at være en del af Vesten; de ønskede at dele vores værdier og den slags ting. Hvis man har dette billede i begyndelsen af 1990'erne, var det meget svært at leve i Rusland, fordi alt brød sammen, og der var kaos. Men de ønskede at være en del af Vesten. Så det interessante spørgsmål er, hvad skete der egentlig? Hvorfor gik det ikke sådan? Der er flere trædesten i dette, vil jeg sige, for allerede i begyndelsen af 1990'erne kom Bill Clinton til magten i USA. Han støttede først en plan om, at de østeuropæiske lande skulle blive en del af NATO og lade Rusland stå udenfor. På den måde vil jeg påstå, at han afviste Gorbatsjovs forslag om at opbygge et europæisk hus. Der var faktisk en plan om at opbygge et europæisk hus, men det var et europæisk hus baseret på militæret, og Rusland stod udenfor. På dette tidspunkt advarede mange folk i FN, selv i Europa, om, at det ikke ville fungere; det ville helt sikkert ikke fungere, for selv de liberale i Rusland, og mange af disse pro-vestlige liberale sagde: "Det er en meget dårlig idé".

Men det fungerede på denne måde, fordi Clinton insisterede ihærdigt på dette. Det startede på dette tidspunkt. Så havde de, jeg ved ikke, om det var uheld, måske var det med vilje, at de godkendte Polen, Ungarn og Tjekkiet, samtidig med at man begyndte at bombe i Serbien. Serbien er en meget tæt historisk allieret for Rusland.

Så på dette tidspunkt var jeg journalist. Jeg talte med en masse mennesker. Jeg talte med Sakharovs enke, Jelena Bonner; jeg talte med alle de liberale – hvem talte jeg ikke med på dette tidspunkt? Og alle var meget skarpt imod dette. På dette tidspunkt, jeg tror, hvis man skal sætte et årstal, var det 1999, et år hvor splittelsen faktisk begyndte; måske begyndte den lidt tidligere, men på dette tidspunkt var den åbenlys. Så kom Putin ind i billedet; han skabte ikke denne situation. Mange mennesker tror, at russerne var liberale, og at den onde Putin kom til. Nej! Det er den anden vej rundt. Faktisk fulgte Putin det russiske folks dagsorden, og endda ikke kun det, for sjovt nok var Putin meget ivrig efter at komme med i NATO. Det er meget interessant at tale om dette i dag. Han ønskede, at Rusland skulle tilslutte sig NATO, det sagde han i hvert fald i et interview med BBC i 2000, da han først blev præsident.

Men selv i Afghanistan støttede Putin Vesten. Han hjalp Vesten i Afghanistan. Han gjorde alt for at opnå venskab. Han holdt en tale i Forbundsdagen i Berlin, og han gjorde alt, hvad han kunne. Men han fandt ud af, at det var forgæves, fordi Rusland var dømt til at blive udelukket fra denne nye sikkerhedsarkitektur, fordi den europæiske sikkerhed bestod af NATO uden Rusland.

Jeg tror, at alt begyndte at forværres fra dette tidspunkt. Man kunne foretage nogle tiltag. Jeg vil blot nævne nogle få. Man kan sige, at der i 2008 var et NATO-topmøde i Bukarest i Rumænien. På dette tidspunkt var George W. Bush præsident, og han inviterede Georgien og Ukraine til at blive en del af NATO. Frankrig og Tyskland var ikke så begejstrede for dette, så de afviste det faktisk. Men det blev holdt på dagsordenen, at disse to lande fik en invitation. Putin var til stede på denne konference, og han var meget, meget vred. Men der skete ikke rigtig noget. Man kan sige, at løsningen på NATO-topmødet var den værst tænkelige løsning, fordi man for det første fik ukrainerne og georgierne til at tro, at de ville få opbakning fra NATO, hvis de angreb Rusland, eller som Saakashvili i Georgien gjorde i 2008. For det andet øgede den russernes mistanke, og det løste ikke noget. Ud fra det blev det endnu værre. I Ukraine havde man selv på dette tidspunkt en meget

russofobisk regering. I Ukraine er der ca. 50 % russisktalende personer, som ikke ønskede at tilslutte sig Rusland, men at have venskabelige forbindelser med Rusland og i det mindste være neutrale som en stat. Mange mennesker i de vestlige dele af Ukraine mente noget andet, nemlig at de skulle tilslutte sig NATO og EU. Så det er på mange måder et splittet land.

I det mindste blev Ukraine på dette tidspunkt i 2008 inviteret [til at blive medlem af NATO]. Det er interessant nok, at 17 % af den ukrainske befolkning ønskede at tilslutte sig NATO, mens 66 % ikke ønskede at tilslutte sig NATO. Jeg synes, at det er meget interessante tal, for det siger alt om, hvordan USA havde en dagsorden om at trække Ukraine ud af den russiske sfære, og de skjulte det ikke engang. Zbigniew Brzezinski, som var national sikkerhedsrådgiver, skrev en bog om "det store skakbræt" {Grand Chessboard}: han skrev åbent, ja, vi ønsker at rive Ukraine ud af Ruslands område. Så hvor meget stabilitet kan man opbygge der? Og tingene blev endnu værre.

Interessant nok blev Viktor Janukovitj fra Regionernes Parti i 2010 valgt til præsident, og i 2012 havde hans parti og nogle andre partier flertal. De gik ind for, at Ukraine fortsat skulle være et neutralt land, og for det andet gik de ind for et tæt samarbejde med Rusland med hensyn til gasleverancer og leje af flådebasen i Sevastopol og på Krim osv. Derefter havde de en diskussion – Helga har allerede nævnt det – om associeringsaftalen med EU. Janukovitj læste den meget omhyggeligt og fandt ud af, at den ikke var særlig velgørende for Ukraine, og han afviste at underskrive den.

Så kom Maidan og alle den slags ting, og i februar 2014 var der faktisk, hvad jeg ville kalde et kup. Efter min mening kan man ikke kalde det andet end et kup. Det var ikke i parlamentet. Der var ikke nok stemmer i parlamentet, og det var et militærkup, intet mindre end det, vil jeg påstå.

Derefter kom ødelæggelsen af Ukraine, for i den østlige del havde de stemt i byer som Lugansk, hvor næsten 90 % havde stemt på Regionernes Parti, i Donetsk var det 85 %, og det samme på Krim, 85 % havde stemt på dette parti, som netop var blevet smidt ud af regeringen. Så de reagerede naturligvis på

dette. Og på Krim skete der en løsrivelse fra Ukraine, og de blev i sidste ende en del af Rusland.

Herefter startede krigen: Den ukrainske hær begyndte at angribe de republikker, der havde erklæret sig uafhængige. For man kan sige ud fra et juridisk synspunkt, at hvis man kan lave et kup i Kiev, kan man også lave et kup i Donetsk. I Donetsk og Lugansk havde de i det mindste folkeafstemninger. De valgte nye regeringspartier i disse to republikker. Så, sanktionsregimet begyndte allerede der, og der skete en endnu kraftigere forværring af forholdet mellem NATO og Rusland, meget voldsommere. På dette tidspunkt var der faktisk en reel krig i gang i Donbass, den østlige del af Donbass, som er en region i Ukraine.

Mange mennesker i Danmark, – jeg diskuterede på nuværende tidspunkt disse ting med mine danske landsmænd, og jeg sagde: "Måske ved du, at 14.000 mennesker er blevet dræbt i denne krig?" "Hvad? Nej, det er russisk propaganda." Jamen, det er det bestemt ikke, for det er en vurdering fra OSCE, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, som jeg vil mene nok er den eneste kilde, vi har til den slags tal. Mindst nogle tusinde af disse 14.000 er civile mennesker, og blandt disse er der mange børn. Men russerne kan også se, at vi ikke græder over disse børn, og vi hejser ikke russiske flag for disse børn i vores lande i Vesten. Så mange russere har en tendens til at tænke "OK, så hvis vi ønsker at sikre de russisk talendes sikkerhed, bør det være Rusland, for EU er slet ikke interesseret." Den ukrainske regering er bestemt ikke interesseret i at beskytte menneskerettighederne for de mennesker, der ønskede at bevare deres sprog eller have nogle normale forbindelser med Rusland.

Dette er altså noget, der foregår i Rusland og i det mindste i en del af det opdelte land, Ukraine. I februar 2015 var der en meget interessant konference i Minsk, og Lukashenko var vært. Der blev indgået en aftale mellem Frankrig, Tyskland, Rusland og Ukraine og også disse to republikker. De underskrev en aftale, ifølge hvilken Ukraine skulle have direkte forhandlinger med lederne af de to republikker – Donetsk og Lugansk – med disse to republikker. Ideen var, at Ukraine

skulle ændre sin forfatning for at tillade autonome enheder i Ukraine. Tanken var, at Donetsk og Lugansk skulle være autonome enheder i Ukraine, der skulle bestemme, hvilket sprog der skulle være, og som også skulle bestemme, om de skulle have vetoret i spørgsmål om militærpolitik og lignende forhold. Jeg tror faktisk, at det var det bedste, man kunne opnå, og jeg vil gerne rose Merkel, fordi hun indgik denne aftale uden USA's umiddelbare støtte. Hun gjorde det på egen hånd; hun tog Hollande fra Frankrig med sig og indgik denne aftale, som var det bedste, man kunne opnå på det tidspunkt.

Men meget hurtigt blev det klart, at den ukrainske præsident Petro Porosjenko ikke var herre i eget hus, som vi siger, fordi han ønskede at få det igennem i parlamentet. Hvad skete der? Nogle af disse højrefløjsgrupper, som Helga også omtalte, eksploderede. Medlemmer af parlamentet, tre mennesker blev dræbt på dette tidspunkt. De truede Porosjenko, og sagde at hvis han overhovedet ville fortsætte med at gennemføre disse bestemmelser i Minsk II-aftalen, ville han blive dræbt i en kælder. Han ønskede ikke at blive myrdet i en kælder, så han stoppede det. Senere, Zelenskij, gjaldt det samme for ham. Han sagde, da han stillede op til præsidentvalget, at han ønskede at skabe fred. Han ønskede også at opfylde Minsk II-aftalerne, og hvad skete der? Han blev også truet, og der skete ikke noget. Både Porosjenko og senere Zelenskij sagde, at vi ikke vil opfylde denne aftale. Det er klar tale, kan man kalde det.

Men på dette tidspunkt sagde Tyskland og Frankrig ikke noget. Man kunne have forestillet sig, at de ville have sagt til den ukrainske regering: "Vær nu venlige, I har underskrevet en aftale. Vi forventer, at I vil opfylde aftalens bestemmelser." Så meget mere, så denne Minsk II blev en del af FN's politik. Sikkerhedsrådet har vedtaget den som officiel FN-politik, men den ukrainske regering var ligeglad med den, og intet vestligt land ville nogensinde nævne, at de skulle opfylde denne aftale.

Nu kan jeg se, at jeg er ved at løbe tør for tid. Jeg vil blot sige, at hvis man går lidt længere frem, kom Zelenskij til magten – 70 % af den ukrainske befolkning støttede ham. Hvorfor? Fordi han sagde, at han var for fred; han ville gerne

have en aftale med Rusland; han vil løse deres problemer med forhandlinger i Donbass, med Lugansk og Donetsk. Men han blev også truet, og han veg tilbage fra denne politik. I stedet inviterede han endnu mere [militær støtte fra USA] fra 2017-18, det var under Donald Trump. Ukraine blev bevæbnet mere og mere, og de begyndte at have fælles militærøvelser. De installerede også militær teknik i den østlige del, og også i Ukraine. Så man kan sige, at selv om Ukraine ikke var en del af NATO, så var NATO selvfølgelig i Ukraine. Jeg vil gå endnu længere og sige, at der sidste år, i 2021, var flere interessante ting. For et år siden, eller endnu tidligere, det var i marts sidste år, hævdede Zelenskij, at han var nødt til at erklære krig. Han sagde, at han gerne ville tage Krim og Donbass tilbage med militæret og støttet af NATO, ikke med NATO-soldater, men med NATO-udstyr, NATO-træning og lignende ting.

I 2021 var der en flådeøvelse i Sortehavet med deltagelse af 32 lande. Yderligere kan man sige, at i februar 2022, den 16. februar, hvis man ser på OSCE's vurdering af, hvad der skete, hvor de tæller hvor mange eksplosioner, hvor mange skyderier, hvor mange drab, hvor mange dette og hint – det er deres job at gøre dette. De udtalte, at der fra den 16. februar var en stigning på næsten 30 gange flere eksplosioner. Hvad betyder det? Det betyder, at den ukrainske hær på dette tidspunkt allerede havde startet en krig! 110.000 ukrainske soldater var klar i Donbass og klar til at gå ind i Donbass. Desuden havde de som sagt hævdet, at de gerne ville indtage Krim.

Så nu er vi nået frem til den 24. februar. Putin var nødt til at forholde sig til situationen. Jeg billiger ikke Putins beslutning. Jeg er ikke sikker på, at det er rigtigt; jeg siger ikke, at det er rigtigt. Men han stod i en meget, meget vanskelig situation. Så denne situation kom ikke bare ud af det blå, ud af ingenting: Der er naturligvis en sammenhæng, der er en historie forud for dette. Hvis vi gerne vil løse problemet, bør vi finde måder at finde fredelige løsninger på. Jeg mener, at vi bør begynde her. Vi bør starte med "Hvorfor er vi endt her?" Vi er også nødt til på en eller anden måde at undersøge "Hvorfor endte vi her?" Måske har vi begået nogle fejltagelser, måske har vi gjort nogle ting her i vores del af

verden. Måske har vi gjort noget, der kunne få Putin til at tro, at vi havde onde hensigter. For meget ofte siger vi, at NATO er en defensiv organisation, som ikke kunne drømme om at forstyrre noget som helst. Men hvis man ser på, hvad der sker i Ukraine i det sidste år, i hvert fald fra marts 2021 til februar 2022, hvis man ser på, hvad der skete der, hvis man sidder i Rusland og ser på, hvad der sker der, er det meget, meget tydeligt, at der er intentioner om at tage det tilbage.

Dette er en rød linje for Rusland. Det har de sagt. Der er ingen tvivl om, at Rusland har en rød linje, og på en eller anden måde er man nødt til at agere på den. Jeg siger ikke, at det er det rigtige at gøre, men at sige at Putin er en galning, at han bare er blevet skør eller noget, det synes jeg ikke er relevant. Jeg siger ikke, at han har truffet den rigtige beslutning, men han er ikke gal. Han ser faktisk på verden fra en anden vinkel.

English: Jens Jørgen Nielsen, degrees in the history of ideas and communication, a Moscow correspondent for the major Danish daily Politiken in the late 1990s, author of several books about Russia and Ukraine, a leader of the Russian-Danish Dialogue organization, and an associate professor of communication and cultural differences at the Niels Brock Business College in Denmark.

English:

Thank you very much for the invitation. I think this conference is both very timely and very relevant, because I have lived for many years – you can look at the color of my hair – you can be sure that I have lived for several decades. I don't remember during all these years after the Second World War, we are in a situation like we are in now. I was a small boy during the Cuban Missile Crisis in 1962. I didn't know very much about it, but I remember my parents and all adults were very nervous about it. But still, I would say now I sometimes look back at this time of the Cold War, and I think things were much better at this time. I never thought I should come to this point. Sometimes I wake up in the morning and hope everything was a nightmare, but I'm afraid it is not. I'm afraid I'm alive and I'm not sleeping, I'm not dreaming; it is

reality right now. I'll just say about the Cuban Missile Crisis, Khrushchev and Kennedy, they found common language like they say in Russian [phrase in Russian 57:01], and they got along and they found a solution pretty quickly. They somehow respected each other. Think of Nixon and Brezhnev; their relationship was – of course they were opponents, competitors – of course they were, but they had some respect for each other. Same goes for Reagan and Gorbachev and so on. So, that's why I think that the time right now is awful, because we don't have this respect. If you look at how they describe Putin in all the media, and have been doing so for I would say 15, almost 20 years, it's like denigration, open hatred, scorn and such kinds of things. I think it's a very bad omen, it's a very bad sign that we are in for some very troublesome times.

I would like to talk a little about two questions which very seldom are being asked, and very seldom being answered. The first question, which I will talk a little bit more about at length is, "How did we end up there? How did it come to be that now, 30 years after the dissolution of the Soviet Union, we ended up in this situation where we are actually closer than ever to the annihilation of the human race?" I think it's a very basic question. Of course, the second question is "What do we do? How shall we get out of this? How do we get to the negotiation table to negotiate peace terms, things like that?" And maybe a third question, of course, "How do we build a new world? It's not right now, because now is about how do we prevent a nuclear war?"

I will handle these two questions. How did we get there? I think Jan Øberg will talk a little bit more about what we should do, or maybe even more, what we should not do. Well, I can say that I've been around for almost 30 years, actually also this time I was working in Russia, I worked at some embassies in the former Soviet Republics, and started to learn the Russian language even before that. Secondly, I was married to a Russian, 30 years back, in 1992. We had hopes for a new world, we had just left the Cold War, and we had hopes that we should live in a peaceful world. And here we are, 30 years later. But there is some hope; we are not divorced, we are not

planning to do so, so there's a little hope there I would say.

Back to what has happened. In 1991, when the Soviet Union was dissolved, and the Warsaw Pact was dissolved, I travelled a lot in Russia. I was very much in Russia, I had Russian friends. They were all enthusiastic, they were all optimistic. "Now we are entering a new world. Now we have a harmonious world marked by harmony and peace and development, and things like that." They said they emphatically wanted to be part of the West; they wanted to share our values and things like that. If you have this picture in the beginning of the 1990s, it was very difficult to live in Russia because everything broke down and there was chaos. But they wanted to be part of the West. So, the good question is, what actually happened? Why didn't it turn out this way? There are several step stones in this, I would say, because already in the beginning of the 1990s, Bill Clinton came to power in the United States. He first endorsed a plan of the Eastern European countries becoming part of NATO, leaving Russia outside. In this way, I would say he declined the proposal of Mr. Gorbachev to build a European house. There was actually a plan to build a European house, but it was a European house based on military, and with Russia being outside. At this time in the United Nations, even in Europe, many people warned that it would not work; it definitely would not work, because even the liberals in Russia, and many of those pro-Western liberals said, "It's a very bad idea."

But it worked this way, because Clinton was very much insisting on this. And it started at this time. Then they had, I don't know if it was bad luck, maybe intentionally, that they adopted Poland, Hungary and the Czech Republic, at the same time as it started to bomb in Serbia. And Serbia is a very close historical ally for Russia.

So, at this time, I was a journalist. I talked to a lot of people. I talked to Sakharov's widow, Yelena Bonner; I talked to all the liberals—who didn't I talk to at this time? And everyone was very sharply opposed to this. At this time, I think if you should put a year, it was 1999, a year when the split actually began; maybe it started a little earlier, but

at this time it was obvious. And then, Putin came into this situation; he didn't create this situation. Many people think that the Russians were liberals and that the evil Putin came along. No! It's the other way around. Actually, Putin took the agenda of the Russian people, and even not that, because funny enough, Putin was very eager to join NATO. It's very interesting to talk about this today. He wanted Russia to join NATO, at least he said so in an interview with BBC in 2000, when he first became President.

But even in Afghanistan, Putin supported the West. He helped the West in Afghanistan. He did everything to become friends. He made a speech in the Bundestag in Berlin, and he did everything he could. But he found out that it was in vain, because Russia was doomed to be left out of this new security architecture, because European security was NATO without Russia.

I think everything started to deteriorate from this. You could make some stepping stones. I'll just mention a very few. You can say that in 2008 there was a NATO summit in Bucharest, Romania. At this point, George W. Bush was President, and he invited Georgia and Ukraine to become part of NATO. Well, France and Germany were not that enthusiastic about this, so they actually turned it down. But it was kept on the agenda, that these two countries had an invitation. And Putin was present at this conference, and he was very, very angry. But nothing happened really. And you can say the solution at the NATO summit was the worst conceivable resolution, because first, they made the Ukrainians and Georgians think that they would have the backing of NATO if they attacked Russia, or like Saakashvili in Georgia did in 2008. And secondly, it raised the suspicion of the Russians, and it didn't solve anything. From that, it became even worse. In Ukraine, even at this time, you had a very Russophobic government. In Ukraine, you have approximately 50% Russian speakers, who wanted not to join Russia, but to have friendly relations with Russia and at least be neutral as a state. Many of the western parts of Ukraine, many people there thought otherwise, that they should join NATO and the European Union. So, it's a divided country in many ways.

But at least at this point in 2008, Ukraine was invited [to join NATO]. Interestingly enough, 17% of the Ukrainian population wanted to join NATO; 66% did not want to join NATO. I think those are very interesting figures, because it says everything about how America had an agenda to pull Ukraine out of the Russian orbit, and they didn't even hide it. Zbigniew Brzezinski, who was National Security Advisor, wrote a book about the {Grand Chessboard}: he openly wrote, yes, we want to tear Ukraine out of the orbit of Russia. So, how much stability could you build there? And things got even in worse.

And interestingly, in 2010, Viktor Yanukovich from the Party of Regions, was elected President, and in 2012 his party and some other parties had the majority. And they were in favor of Ukraine continuing to be a neutral country, and secondly, they were in favor of close cooperation with Russia in terms of gas deliveries and the rent of the naval base of Sevastopol and Crimea, and so on. Then, you had a discussion – Helga already mentioned it – about the Association Agreement with the European Union. And Yanukovich read it very carefully, and found out that it was not very benevolent for Ukraine, and he declined to sign it.

Then, came the Maidan, and all this kind of things, and in February 2014 there was actually what I would call a coup. In my opinion, you cannot call it anything but a coup. It was not in the Parliament. There were not enough votes in the Parliament, and it was a military coup, nothing short of it, I would say.

Then came the destruction of Ukraine, because in the eastern part they had voted in towns like Lugansk, almost 90% had voted for the Party of Regions; in Donetsk it was 85%; Crimea the same, 85% had voted for this party, which had just been kicked out of the government. So, of course, they reacted to this. And in Crimea, there was a secession from Ukraine, and they eventually became a part of Russia.

So, then the war started: The Ukrainian Army started to attack the republics that had declared themselves independent. Because you can say from a legal point of view, if you can

make a coup in Kyiv, you can also make a coup in Donetsk. At least in Donetsk and Lugansk they had referendums. They elected new government parties in these two republics. So, at least there, the sanctions regime started and even much more deterioration between NATO and Russia, much more. At this time, it was actually a real war going on in Donbass, which is the eastern part of Donbass, which is a region of Ukraine.

Many people in Denmark, I would now discuss these matters with my fellow Danes, and I say "maybe you know that 14,000 people have been killed in this war?" "What? No, it's Russian propaganda." Well, it's definitely not, because it's the assessment of the OSCE, the Organization for Security and Cooperation in Europe, which I think is probably the only source we have for these kinds of figures. At least some thousands of this 14,000 are civilian people, and among those, many children. But the Russians can also see we don't cry for these children, we don't raise Russian flags for these children in our countries in the West. So, many Russians tend to think "OK, then, if we want to secure the security of Russian speakers, it should be Russia because the European Union is not at all interested." The Ukrainian government is certainly not interested in protecting human rights for those people who wanted to keep their language or have some normal relations to Russia.

So, this is something which is going on in Russia, and at least in part of the divided country of Ukraine. In February 2015, there was a very interesting conference in Minsk, and Lukashenko was the host there. It was an agreement between France, Germany, Russia, and Ukraine, and also those two republics. They signed an agreement according to which Ukraine was supposed to have direct negotiations with the leaders of those two republics – Donetsk and Lugansk. The idea was that Ukraine was supposed to amend its constitution to allow for autonomous entities in Ukraine. The thought being that Donetsk and Lugansk would be autonomous entities in Ukraine, deciding about which language there would be and deciding also about having veto in questions about military policy, and things like that. And I think it was actually the best you could achieve, and I think at this point I would commend Merkel,

because she made this agreement without the immediate support of the U.S.A. She did it on her own; she brought Hollande from France with her, and made this agreement, which is the best you could achieve at the time.

But, very soon, it became clear that Ukrainian President Petro Poroshenko was not the master in his own house, as we say, because he wanted to get it through in the Parliament. What happened? Some of these right-wing groups that Helga also talked about, exploded. Members of the Parliament, three people were killed at this point. They threatened Poroshenko, and said that if he would even go on and realize these provisions in the Minsk II Agreement, he would be killed in a basement. He didn't want to be killed in a basement, so he stopped it. Later on, Zelenskyy, the same goes for him. He said when he ran for President that he wanted to make peace. He wanted also to fulfill the agreements of Minsk II, and what happened? He was threatened too, and nothing happened. Both Poroshenko and later Zelenskyy said that we will not fulfill this agreement. It's clear speech, you would say.

But at this point, Germany and France didn't say anything. You could have imagined that they would have told the Ukrainian government, "Please, you signed an agreement. We expect that you will fulfill the provisions of the agreement." So much more that this Minsk II became part of the United Nations policy. The Security Council has adopted it as official UN policy, but the Ukrainian government didn't care about it, and no Western country would ever mention that they should fulfill this agreement.

Now, I see that I am running out of time. I'll just say that if you go a little further, Zelenskyy came to power – 70% of the Ukrainian population supported him. Why? Because he said he was for peace; he would like to have an agreement with Russia; he will solve their problems with negotiations in Donbass, with Lugansk and Donetsk. But he was threatened also, and he went back from this policy. Instead, he invited even more [military aid from the U.S.] from 2017-18, it was during the reign of Donald Trump, Ukraine was armed more and more, and they started to have common military exercises. They

installed military technique also in the Eastern part, and also in Ukraine. So, you could say that even though Ukraine was not part of NATO, NATO was in Ukraine, of course. I would go even further, and say that last year, in 2021, there were several interesting things. One year ago, or even more, it was in March last year, Zelenskyy claimed that he had to declare war. He said he would like to take back Crimea and Donbass with the military, and supported by NATO, not with NATO soldiers, but NATO equipment, NATO training, and things like that.

And in 2021, there was a naval exercise in the Black Sea with 32 countries participating in this. And further on, you could say that in February 2022, on Feb. 16, if you look at what the OSCE assessment is of what happened, where they count how many explosions, how many shootings, how many killings, how many this and that—it's their job to do this. They said that from Feb. 16th, there was an increase of almost 30 times more explosions. What does that mean? It means that the Ukrainian Army at this point already had started a war! 110,000 Ukrainian soldiers were ready in Donbass and ready to enter Donbass. Also, they had claimed, as I said, that they would like to take Crimea.

So, now we go to Feb. 24th. Putin had to deal with the situation. I'm not endorsing Putin's decision. I'm not sure it's right; I'm not saying it's right. But he had a very, very difficult situation. So, this situation did not just come out of the blue, out of nothing: Of course, there's a context, there's a history before that. And if we would like to solve the problem, we should find ways to find peaceful solutions. I think we should start here. We should start with "Why did we end up here?" And also, we need to somehow look into "Why did we end up here?" Maybe we made some mistakes, maybe we did some things here in our part of the world. Maybe we did something that could make Putin think that we had evil intentions. Because very often we say NATO is a defensive organization that couldn't dream of upsetting anything. But if you look at what is happening in Ukraine in the last year, at least from March 2021 to February 2022, if you look at what happened there, if you sit in Russia and watch what's

happening there, it's very, very obvious, that there is the intention of taking this back.

This is a red line for Russia. They said so. There's no doubt that Russia has a red line, and somehow you have to act on it. I'm not saying it's the right thing to do, but to say that Putin is a madman, that he just became crazy or something, I think it's not relevant. I'm not saying he made the right decision, but he's not a madman. He looks at the world from another angle, actually.

RASMUSSEN: Thank you very much, Jens Jørgen.

**English transcript:
Introduction and Helga Zepp-
LaRouche's keynote speech
at the Schiller Institute's
Danish-Swedish seminar
We Need a New Security And
Development Architecture for
All Nations,
Not a Strengthening of
Geopolitical Blocs,**

May 25, 2022

May 25, 2022 (EIRNS)—Michelle Rasmussen, vice president of the Schiller Institute in Denmark, opened the online seminar this afternoon:

Your Excellencies and diplomats from many countries on four continents, guest speakers, members and friends of the Schiller Institute, ladies and gentlemen,

Welcome to this seminar sponsored by the Schiller Institutes in Denmark and Sweden, which is also being live streamed on YouTube. The title is, “We Need a New International Security and Development Architecture, Not a Strengthening of Geopolitical Blocs. NO in the Danish June 1 referendum about abolishing the EU Defense opt-out, and NO to Sweden and Finland joining NATO.” I am Michelle Rasmussen, vice president of the Schiller Institute in Denmark, and I will be the moderator today.

After the start of the war in Ukraine, a dramatic shift in defense policy has been proposed in three of the Nordic countries. Denmark is having a referendum on June 1 about joining the EU’s military activities, and Sweden’s and Finland’s governments want to join NATO. We think that it is necessary to discuss these issues from a higher standpoint.

Our keynote speaker, Helga Zepp-LaRouche, the founder and international chairwoman of the Schiller Institute stated on May 19, that this is the most dangerous moment in world history. There is war in Europe, and many experts are warning that if the war were not ended soon, and a diplomatic solution crafted, and if those advocating increasing the geopolitical confrontation were not politically defeated, the war could escalate to, even, nuclear war. At the same time, the world economy is in crisis.

While the dangers are great, there is hope, because there are

solutions in the form of a new security and development architecture, including proposals by the late Lyndon LaRouche, the founder of our political movement, Helga Zepp-LaRouche and the Schiller Institute, for a security agreement modeled on the Peace of Westphalia, combined with increased economic development cooperation between countries.

We have called this meeting to discuss:

- What caused the current extremely dangerous military, and economic crisis.
- Why strengthening the EU military arm with Danish participation, and Sweden and Finland joining NATO would only exacerbate geopolitical conflict, and
- What are the principles upon which we can create a new security and development architecture, for the benefit of all nations and people.

We want to ensure that both the dangers and solutions are known, and that an effective movement is built to stop a further escalation of this war and its economic effects, and prevent future wars and economic destruction. Somehow, humanity must create the conditions where war is not an option, in this era of nuclear weapons.

Helga Zepp-LaRouche Keynote

May 25, 2022 (EIRNS)—Here is the Keynote of Schiller Institute founder Helga Zepp-LaRouche: We Need a New Security And Development Architecture for All Nations, Not a Strengthening of Geopolitical Blocs: Why Sweden and Finland Should *Not* Join NATO, and ‘No’ in the Referendum in Denmark to Join EU’s Military,” the online seminar in Denmark and Sweden today. She was introduced by Schiller Institute in Denmark Vice President Michelle Rasmussen, who moderated the seminar.

The video is available here:

On the international Schiller Institute YouTube channel:
https://youtu.be/8Dt9D_D_U4U

On the Danish YouTube channel: <https://youtu.be/1Pji0vjd9Kg>

Helga Zepp-LaRouche: Hello, good day, Ladies and Gentlemen: As Michelle just said, I have stated that we are facing the most dangerous crisis in the history of mankind. Now, why am I saying that? Obviously, that includes two world wars in the 20th century, the Cuban Missile Crisis, so it's a big order. Well, the first reason is the most obvious, for the very first time, we are facing the real danger of a global nuclear war, and if it would ever come to that, it for sure would mean the annihilation of the human species.

In the recent period, the illusion has developed that a limited nuclear war can be fought, and won, or that protracted, hybrid nuclear/conventional war can take place. This was the subject of a maneuver in January of this year, called "Global Lightning," which had the idea that you have some nuclear bombs, neutron bombs, space war, cyberwar, and this would go on for weeks. Now, the famous nuclear arms specialist, former MIT Prof. Ted Postol has developed all the arguments why this is completely ludicrous, that why, if one uses only one single nuclear weapon, it is the logic of nuclear war, that all will be used.

In the recent months, since the war in Ukraine started, you hear from all kinds of politicians and journalists and who knows who else making reckless talk, saying things like "even if there is the risk of nuclear war, we have to send heavy weapons to Ukraine. We can't be blackmailed." Or, "it won't happen, because nobody would be so foolish to do this." Well, I don't think that that is a convincing argument.

The second reason why I am saying we are in the worst crisis ever, is that we experience a civilizational breakdown, the

end of an entire system. Now, this has many elements. We have an immediate danger of an escalation of the war, as a result of the present chicken-game policies conducted by NATO against Russia. We are facing a hyperinflationary blowout of the Western neoliberal financial system, which was long in process, even before the war in Ukraine started. We are looking at a world famine, which according to the United Nations is threatening 1.7 billion people with starvation. That is 20% of the entire human species. The pandemic is not over, and all of this is threatening social chaos as a result, and that chaos, all by itself, could threaten to plunge the world into a war.

If one listens to the Western media, and all kinds of politicians, it is naturally all to be blamed on Putin. He is being given all possible names right now, that he has caused an "unprovoked war of aggression"; that he is responsible for world famine; that he is the cause of inflation; and so forth and so on. If you say any argument for the real causes of the present situation, you are immediately accused of fake news, you are called a "Putin agent," it is denounced as Russia propaganda.

Well, it has very little to do with Ukraine. In reality, this present confrontation is about the world order. It is a fight between an unipolar world, which is really a world empire based on the "U.S.-British special relationship," whereby the Anglo-American hegemon insists that only the so-called "rules-based order" which they have defined is valid; versus a world in which the rise of China and countries associated with Russia and China insist on their own right for economic development.

We are right now at the most precarious moment: The neoliberal system is collapsing. It is not strong enough any more to enforce its will, but the new order is not yet clearly defined. Naturally, in the officially allowed discussion, it is being said that this is a fight between the "democracies"

and the “autocratic regimes.” Well, right now, if you listen to what certain politicians and people like Stoltenberg are saying, we are heading toward a potential total decoupling between the West, plus the Five Eyes, plus Japan, Australia, and South Korea, versus a part of the world which includes Russia, China, the Shanghai Cooperation Organization, the BRICS, plus many countries that are now trying to become part of the BRICS, which is most of the Global South.

In frantic trips, Blinken is running around the world, trying to convince people to join the faction of the “democracies.” President Biden right now is in Asia, doing the same thing. Chancellor Scholz just went to Africa, von der Leyen to India, all in an effort to isolate Russia and China, but it’s not working: Because India, Indonesia, Brazil, Egypt, Nigeria, South Africa, and many others do not want to be pulled into a geopolitical confrontation between the two sides. And what we are actually experiencing is a real renaissance of the Non-Aligned Movement.

Well, we should not overlook, given the American policies, the role of the British, which is “Global Britain,” which is really a new word for the British Empire, which contrary to the views of many, has only changed its shape, but not its essence. Take, for example, an article by Malcolm Chalmers, Deputy Director General of the Royal United Services Institute (RUSI), which happens to be the oldest official think tank associated with the Royal household, and the British military. They describe themselves as the “world’s oldest and leading U.K. defense and security think tank.” They’re proposing a “Cuban Missile Crisis on steroids,” which could result over the Ukrainian attempt to retake Crimea, which would make it easier, in their view, to settle the Ukraine-Russia war. And this is the stunning proposition in this article, which has the headline, “This War Still Presents Nuclear Risks—Especially in Relation to Crimea,” which was published on May 20 by the RUSI think tank.

[<https://rusi.org/explore-our-research/publications/commentary/war-still-presents-nuclear-risks-especially-relation-crimea>]

Chalmers discusses how Russia could be forced into a nuclear confrontation, by sending evermore sophisticated weapons to Ukraine, from which it would ultimately back down. Chalmers describes NATO's strategy over the last three months as that of "boiling the Russian frog." You all remember the picture—according to the story, I don't think it's actually true—but according to the story, if you throw a frog into boiling water, the frog it will jump out; but if you put the frog into the water pot, when the water is cold, and then you slowly increase the temperature, the frog ends up being boiled without noticing. So he talks about "boiling the Russian frog" by progressively increasing "size and sophistication of the weapons they have been prepared to supply to Ukraine." Because of those weapons, "the next period will see Ukraine reversing most of Russia's recent territorial gains, including Kherson and even Mariupol." That, however, would not occasion a nuclear threat, nor would Ukraine, using those weapons and territorial gains to destroy bridges, railheads, storage sites, and airbases inside Russia. But should Ukraine move to retake Crimea, strike a "tempting target," of the Kerch Bridge for example, now, that could lead to a "Crimea Missile Crisis," Chalmers argues. "A specific threat to use nuclear weapons in relation to Crimea ... might be viewed by Putin as a way to restore some of his coercive power, even if he (and the U.S.) doubted whether he would deliver on such a threat... If a red line were not accepted by Ukraine, Russia might then feel that it had to consider a series of further escalatory options, such as putting its nuclear forces on higher alert." They are already on alert. "Faced with the alternative of the likely loss of Crimea, Putin might believe that Ukraine (with U.S. encouragement) would be likely to blink first. It would be a moment of extreme peril, with all the parties seeking to understand the intent of each other even as they looked to pursue their national interests.

“Precisely because of the peril inherent in such a situation, a nuclear crisis of this sort could make it easier for leaders to make difficult compromises. Provided that the war was ended and the blockade of Odesa lifted, Ukraine’s leaders might be willing to postpone a settlement of the Crimea question. For Putin, the failure of the invasion, and the subsequent success of the Ukrainian counteroffensive, would have been a massive humiliation. But he would at least be able to argue that the might of the Russian strategic arsenal had, at a moment of great national weakness, successfully deterred NATO’s designs for dismembering Russia. This could be enough for both sides to avoid the worst outcome of all.”

I mean, this is complete insanity, you know! Saying that one has to threaten to retake Crimea, and then get all the nuclear weapons on the highest alert, and then we can sit down and settle. So he calls that a Crimea Cuban Missile Crisis on steroids.

Now, that policy of “boiling the Russian frog,” that has not started three months ago, but that has been the method since 1990, when on Feb. 9, 1990, James Baker III promise to Gorbachev, that NATO would not move one inch eastward. In the entire Yeltsin period, there was a policy to reduce the former superpower into a raw materials exporting nation, with the “shock therapy” of Jeffrey Sachs, and between 1991-1994, the industrial potential of Russia was reduced to only 30%. There is a very important book by Sergei Glazyev, which describes the 1990s, with the title *Genocide: Russia and the New World Order*, because that is what was imposed on Russia at that time.

Now, the crime of Putin is that he tried to reverse that, and had some success with it. The answer was color revolutions, regime change, humanitarian wars, like the 20 years in Afghanistan, where as a result of the hasty retreat of NATO and the U.S. in August, now, there are 24 million people at starvation levels in Afghanistan, exposed to COVID, measles,

polio, without adequate medicine. So, if one would have equally detailed TV coverage of Afghanistan for 20 years, like we see it now with Ukraine every day, maybe the world would have been equally upset—or, maybe not, because the Afghans are not white.

Then you had the Iraq War in 2003, about which Nancy Pelosi admitted publicly that all responsible people knew ahead of time that there were no weapons of mass destruction. You had Libya. Hillary Clinton, during the Durham investigation in the United States, had to admit that the entire basis of Russiagate were all lies. Did one see anything about that in the mainstream media? Absolutely not! At least not in Europe. Then there was Syria. Then you had the 2014 Maidan coup, about which Victoria Nuland bragged, \$5 billion were spent by the State Department on NGOs, and, let's not forget, the Azov Battalion, which media in the West are now saying, there are no Nazis in Ukraine—but it is a documented fact that there are.

Now, Putin, as a result of this “boiling the Russian frog,” over almost 30 years, on Dec. 15 demanded legally binding security guarantees from the United States and NATO. He has not received an answer from the U.S. or NATO on the core demands, only on arms control, but that was not the essence of what he was demanding. The head of the Russian Security Council, Nikolay Patrushev, said that Russia had no other way, because they were threatened in the existence of the statehood of Russia, when they made what they call the “special military operation” in Ukraine. And one can absolutely argue that Russia was in a situation, according to UN Charter Article 51, which is a question of self-defense and not of aggression.

Now, we are facing with Finland and Sweden, the sixth expansion of NATO. That is the answer, which Stoltenberg even brags about. He says, “Putin wanted less NATO, now he gets more NATO.” So the boiling temperature is just being increased.

One has to take this insane policy of causing a Crimea Cuban Missile Crisis, together with another British policy, which was exposed in a paper by the Henry Jackson Society in 2020, which they put again on the front page of the Henry Jackson Society website, which means it's ongoing policy of that think tank. It is a report outlining a strategy to use the infamous "Five Eyes" alliance—U.K., U.S., Canada, Australia and New Zealand—as the instrument to force through the decoupling of the West from China. This rabidly anti-Russia, anti-China neocon think tank is run by British intelligence, through among others, the former MI6 Chief Sir Richard Dearlove, who is the main brain of Russiagate, which was completely discredited as a lie; and he was one of the founders of the Henry Jackson Society and is one of its principals today.

So, even the attempt to decouple China from the international system, before consummated, could detonate an economic nuclear bomb upon the entire world economy. China is not just the world's largest trading power: It's currently generating the highest rate of scientific and technological development on the planet, a productive power which the developing sector nations and the collapsing Western nations urgently require if they want to survive. But actual nuclear warfare could also be the result, because part of the Henry Jackson Society strategy is to build up ties with Taiwan leading to its separation from China. China has made abundantly clear that it will respond with overwhelming military force to any attempt to split Taiwan off from the rest of the nation of China. This is as dangerous a proposition as a NATO-backed Ukraine moving to retake Crimea. So, when President Biden made a gaffe in answer to a reporter on his recent trip to Japan, "Would the United States defend Taiwan militarily?" Biden said, again, "Yes." And he had to be correct, again, by the White House.

Now, the Chinese already had editorials where they said, this is not a "gaffe," this is a signal of what is the real intention of the United States. And Chas Freeman, who was

Assistant Secretary of Defense for International Security Affairs, and he was the official translator for President Nixon in his 1972 trip to China, and a career diplomat, he warned, and called it a colossal mistake for Biden to have made such a stupid statement.

President Biden is currently championing these precisely British strategies on his current trip to Asia. Fresh from celebrating the expansion of NATO, Biden is to unveil a grandiose Indo-Pacific Economic Framework (IPEF) during his stop in Japan as the highlight of the trip. National Security Adviser Jake Sullivan stated bluntly on Wednesday, May 18, that the message of the IPEF is that “democracies and open societies of the world stand together to shape the rules of the road. We think that message will be heard everywhere. We think it will be heard in Beijing.”

Fifty-two U.S. Senators sent Biden off on his trip with instructions that Taiwan be incorporated as one of the “countries” participating in the IPEF, which is clearly not acceptable from the standpoint of China, because it is a violation of the One China policy.

Now, just today, if you open the media, if you look at the TV, if you look at TV or newspapers, a huge scandal story about pictures from the supposed labor camps in Xinjiang, were “investigated” by a group of international media, that 1 million Uighurs would have been tortured, beaten in labor camps, forced labor, and so forth. Naturally, our so-called Foreign Minister Annalena Baerbock immediately had an outcry demanding a transparent clearing up of the accusations. Calls that all relations with China should be cut—after cutting relations with Russia—and that all trade with China should be stopped, now, let’s look at it realistically: China in 2021 was the third largest partner for the EU export of goods, 10.2%, and the largest partner for the EU import of goods, 22.4%; for Germany, it was the largest trading partner for goods in 2021, with a volume of trade of over €245 billion. To

cut that would mean total economic suicide, which is already happening with the relations with Russia.

What is the source of this incredible story? The *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, one of the leading newspapers in Germany, says, all the photos and data have been made available through Adrian Zenz, a German anthropologist, and longtime Xinjiang observer. Now, this Mr. Adrian Zenz claims that he got all of that from an “unnamed source” who had access to cyber, cyberwar spying and whatnot. Well, that’s a very dubious observation. But Adrian Zenz is not an unknown entity: The blog, The Grayzone, and the very respected investigative journalist Ajit Singh and Max Blumenthal already wrote articles in 2019, after he had come up with a similar story about genocide in Xinjiang, that Mr. Zenz is a “far-right fundamentalist Christian who opposes homosexuality and gender equality, supports ‘scriptural spanking’ of children, and believes he is ‘led by God’ on a ‘mission’ against China.,” because the end-times are near and the rise of the anti-Christ is also coming. He is on a complete rampage, saying that [there is genocide in] Xinjiang because of a collapse of the demographic curve of the Uighurs, and Lyle Goldstein, who is professor at the Naval War College in the United States, says that such a statement is “ridiculous to the point of being inciting to those who lost relatives in the Holocaust.”

There is ample evidence that there is no “demographic collapse” of the Uighurs in Xinjiang: Just the opposite. There is a 2019 study in the British medical journal *Lancet*, which talks about a massive improvement of life expectancy among the Uighurs, a demographic growth rate which is much higher than that of the Han Chinese, an improvement in maternal health, in infant mortality, and all of this represents “a remarkable success story.”

Zenz’s so-called testimony comes from Uighur exiles who are cultivated by the U.S. State Department. Zenz served as a fellow at the Victims of Communism Memorial Foundation in

Washington, D.C., which is a right-wing lobbying group born out of the National Captive Nations Committee. Now, that is a very, very interesting connection, because that was founded by Ukrainian nationalist Lev Dobriansky, who is heading this institution whose co-chairman was Yaroslav Stetsko, who was a leader of the OUN-B militia, which is the Nazi group that fought along with German Nazis during the occupation of Ukraine in World War II. Stetsko and his wife had a residence in Munich during the entire postwar period, and led from there the "Anti-Bolshevik Bloc of Nations." After he died, Mrs. Stetsko went to Ukraine and rebuilt the OUN-B, the Bandera organization, in the tradition of the ideas of Stepan Bandera. Now, that is a direct connection to that apparatus, which was heavily led by the Western secret services—Bandera himself joined the MI6 in 1947, and the BND in Munich had a close, at least "knowledge" about these people (to say the least).

Zenz was also deployed by the Jamestown Foundation, a neocon think tank in D.C., which was founded by CIA director William Casey as an extra-governmental channel to pay Soviet dissidents.

If Germany or other European nations fall for this intelligence operation, which is exactly what the Henry Jackson Society talked about, namely the "Five Eyes" at work, if they follow this, it would be complete economic suicide. Now, even Henry Kissinger, at the age of 99 years, is more reasonable, and at Davos, he said the world has at maximum a window of two months to end the Ukraine war through negotiations, and he appealed to Ukraine that they should agree to a territorial compromise to get peace.

At the Schiller conference on April 9, we presented a completely different approach: There is an alternative to the complete decoupling between the so-called "democracies" and the Global South on the other side. The new system is already emerging rapidly. There are many countries which at the recent

foreign ministers' meeting of the BRICS, want to be part of: Argentina, Indonesia, Egypt, Nigeria and many others. You have the BRICS enlarged, you have the Shanghai Cooperation Organization, almost all organizations of the Global South that want to be part of a new international security and development architecture, which basically is the combination of the Chinese Belt and Road Initiative, together with two other proposals by President Xi Jinping: The Global Development Initiative and the Global Security Initiative, which is actively being implemented.

Now, what we need is such a conference, for a new international security and development architecture, in the tradition of the Peace of Westphalia. Now, the Peace of Westphalia was the recognition of all war parties that if they would continue the war, no one would be left to enjoy the victory, because they would all be dead. And that is why they developed the principle that any peace must be based on the interest of the other. The security interest of every country on the planet, which today would mean a security architecture emphatically involving Russia and China. And such a conference, must address the causes for such a war danger: Because it is not enough at this point to be against the war. You have to solve the problem that the collapse of the neoliberal financial system is in progress.

Lyndon LaRouche has a unique record that he foresaw what is happening today, the present crisis, already in August 1971, when Nixon ended the old Bretton Woods system, by replacing the fixed-exchange-rate system, with a floating exchange-rate system, and LaRouche predicted at that time, that if you would continue on that road, it would lead to a new depression, the danger of a new war, and fascism. And that is exactly where we are today.

LaRouche proposed Four Laws to solve the crisis. The first step, a global Glass-Steagall banking separation system, must end the casino economy. There must be capital and exchange

controls to prevent the speculative manipulation of currencies, which we see right now in much of the world.

Every country must have a National Bank to make credit generation again the question of the sovereign government, and not that of private bankers, in the tradition of Alexander Hamilton. Then, these National Banks must be connected through a credit system which provides long-term, low-interest credit for real investment in the physical economy.

Also, the Fourth Law is that we must have a crash program for fusion technology, which in the recent period has made tremendous progress, and the commercial use of it is visibly on the horizon. Because we need a massive increase in the productivity of the world economy because just the fact that 1.7 billion people are threatened with starvation, that 2 billion have no clean water, is the proof that the present level of productivity has fallen way below the level of maintaining the present world population of 8 billion people.

And there must be international cooperation, not only for fusion technology, but also for space technology and space travel, because that is the vanguard of scientific and technological realm today.

So we are right now confronted with a situation where the leading governments and institutions are challenged: Are we able to solve the problems of the world, are we able to address the problems which threaten the very existence of mankind, or not? Now, the Schiller Institute has proposed for more than 30 years, first, the Eurasian Land-Bridge; the New Silk Road, and in 2013, we proposed the "New Silk Road Becomes the World Land-Bridge." Please show the slide: Now, this is a blueprint how we can overcome world poverty, how we can eradicate underdevelopment forever, and how can we create a new, modern world health system for every country in the world, which is the only way how we can overcome old and new diseases, this pandemic and threatening new pandemics.

This is absolutely possible, and this is the vision of how the world will look in a few years, anyway, if we avoid the present danger of nuclear war. The development of infrastructure connecting all continents is the natural way how infrastructure development will continue, provided there is peace. So I think that is something we need to put on the agenda for discussion, and the reason why, despite the incredible danger, one can be optimistic, is because we are the human species, we are capable of reason, and we are not barbarians.

Thank you.

Rasmussen: OK, we have 10 minutes now questions to Helga. ... We have a question from Elena. While we're waiting for Elena, we have a question from Jens Jørgen Nielsen, one of our speakers.

Jens Jørgen Nielsen: Thank you for a very good presentation. I essentially agree with you. I have one question. As you may know, I live in Denmark, where we will have a referendum in a week's time, about the European Union: We are discussing in our country for the time being, the role of the European Union and whether it should have an army, how should we have security. I would like a few words: How do you think about the European Union in this context? Because I am somehow skeptical, but I would like to hear your opinion on the European Union and the development right now of the European Union in this context? And also specifically the question of the European military arm, which is the subject of referendum? And the policy toward Ukraine and Russia?

Zepp-LaRouche: When there was a referendum about the EU Constitution in France and Holland 2005, which was defeated, because the majority voted against it. And then they shifted it to the Lisbon Treaty, because by not calling it a "constitution" but by calling it a "treaty," it did not require a vote. So this was decided in great secrecy, but we were extremely closely watching it at the time. And if you

look at the Charter of the EU as it was agreed upon in Lisbon in December 2007, it is practically interwoven with NATO, in such a degree that the Article 5 of NATO practically also involves the EU. In other words, when you join the EU, you are practically also part of whatever NATO does. And the character of NATO has also dramatically changed, in the last 30 years, after the collapse of the Soviet Union.

In the time of the Soviet Union, it was a defensive apparatus against the Warsaw Pact. But in the recent period, it has turned into a completely anti-Russian Russophobic alliance, and therefore, when, in November 2013, when the Ukraine government under Viktor Yanukovich refused to join the EU Association Agreement, it was clear that if Ukraine would join the EU, it would give NATO access to the Black Sea, and that is why he opted out in the last moment.

So, I think that that is an important thing to keep in mind. And the fact that Ursula von der Leyen is at the forefront of all of the policies which I described as British, in my various examples, such as the fight of so-called democracies and so-called autocratic regimes, when she is talking about that every day: She went to India talking like that.

I think the present EU has completely lost touch with the interest of its member-states. I think they have become a gigantic waterhead of a bureaucracy in Brussels which makes for the most part completely ridiculous decisions and orders and rules which are absolutely contrary to the interest of the member countries. And I actually have called for Germany to move out of the EU, because we don't need a bureaucracy to have a unified Europe! We could have a Europe of the Fatherlands, in the spirit of Charles de Gaulle! We could work together for a joint mission to contribute to shaping a new world order in a positive way: We could do that by having national sovereign governments just working together. You don't need this bureaucracy. That is my view, and I would just advise anybody who has an interest in their own sovereignty to

not join this colossus.

Rasmussen: Elena, why don't you ask your question now?

Elena: Thank you so much. I find everything that Madam Helga said very, very interesting. And of course, at the moment, as I am very interested in the situation between Ukraine and Russia, my optimistic feeling is that Russia is going to come to a solution with Ukraine. Because as I have heard today, Putin has been somehow winning in the territories. So most likely something good will happen.

However, I think what Madam said is so beautiful, I would like to have something to read if possible. Because my connection was not very good, and I was not able to hear well. However, I would be very grateful if Madam could let me have what she said in a written form, that I can read and study. And I can write an article about what she has said, what are the goals of this new architecture and let other people to know about it.

Rasmussen: Elena we will have a transcript of Helga's comments, and we can send those to you and all the participants. And also the video of this conference will be available to send around.

We have one more questioner, Kwame. We can take a short question.

Kwame: I'm a Swede. Thank you for a nice presentation. My question, because I don't know: Would you say that China is united and in full control of the Chinese Communist Party? Or, are there some Chinese oligarchs that have good connections with their American counterparts? As for they send some money into the [inaud 51:09] laboratory, maybe to somehow get them connected to the globalists in the Western hemisphere. So, my question is, does the Chinese Communist Party have full control of the country?

Zepp-LaRouche: I would say, absolutely yes. And I just should say something, because right now, when you say "Communist," some people fall completely into a coma and have hysterical outbursts. I mean, the Communist Party of China is, in my view—and I don't even think that they would agree with that—but I think they're 90% Confucian, in the tradition of the ancient Chinese traditions and philosophy, which influenced Chinese policy for more than two millennia. And naturally, there is an element of Marxism and communism, but it's a meritocracy.

The way people look at the CPC in the West is completely uninformed, and I can only—my best way of answering is that I was in China for the first time, in 1971, in the middle of the Cultural Revolution, and I could travel around in Shanghai, Tientsin, Qingdao, Beijing, I could visit the countryside: And I saw a country which was really distraught! People were poor, the conditions were very terrible. The beautiful garden of the Summer Palace had been painted all red by the Revolutionary Guards. In any case, this was 51 years ago, and when you go to China now, it is so developed! They have 40,000 km of fast train system, of which nobody in the United States or Europe can even dream, because we have nothing like that! China has made an incredible development: 850 million people have been lifted out of poverty. And I could say many, many more things.

Deng Xiaoping coined the term "judging truth from facts." And if you look at the facts of the gigantic development of China in the last 40 years, in particular, then this Communist Party has done something right. And if you travel to China, and study Chinese history, and meet people in all ranks of life, professors, students, people living in the countryside, other professions, you go to restaurants, and you see how people live, you find a population which is primarily content. They're optimistic: They're not like the Europeans and they're for sure not like the Germans, who are completely pessimistic, and think nothing can function and you can't do anything

anyway. No. That is not the view in China. They are optimistic; they have, to a very large extent, trust in the government. And I think that the Chinese model, which the West is now regarding as a big competitor and threat, the Chinese model is doing something right, which the West is not doing right! And rather than opposing it, we should go to the Five Principles of Peaceful Coexistence, and say: We should respect each other, even if the other one has a different social system, and even if the other one has a different way of doing things, according to their history, and their tradition. And I think then, we can absolutely peacefully live together. And that is my stated view, and I think all the slanders about China are really absolutely unfounded, and in particular, this present campaign by this very dubious Adrian Zenz, we should squash before it really takes hold.

Rasmussen: All right, thank you very much Helga! We really appreciate your very in-depth discussion.

Schiller Instituttets Dialog mellem eksperter den 26. maj: Politikernes vanvid udgør en trussel om atomkrig

Den 26. maj 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets online konference i dag med titlen “U.S. and European Military and Security Experts Warning: The Insanity of Politicians Threatens Nuclear War”, indeholdt præsentationer og udvekslinger mellem fire militær- og strategispecialister fra Frankrig, Italien og USA og med Schiller Instituttets

grundlægger Helga Zepp-LaRouche og ordstyrer Dennis Speed. Få timer efter begivenheden var der næsten 2.000 visninger på YouTube.

(https://youtu.be/8Dt9D_D_U4U)

Dagens dialog fulgte efter en drøftelse i går, som Schiller Instituttet i Sverige og Danmark var værter for, og som blev gennemført online, med centrum i København, og hvor deltagerne omfattede fem talere med hjemsted i denne nordlige region samt også fru LaRouche. Arrangementet den 25. maj havde titlen: "Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke; hvorfor Sverige og Finland ikke bør tilslutte sig NATO".

<https://schillerinstitute.com/blog/2022/05/24/87866/>

Disse to arrangementer er en del af Schiller Instituttets igangværende aktivitetsforløb, der opfordrer kræfter og enkeltpersoner overalt til at mobilisere imod krigens vanvid og for en ny ramme for fred gennem udvikling. Udskrifter og uddrag af begge denne uges konferencer vil blive offentliggjort i det ugentlige EIR, dateret den 3. juni.

Zepp-LaRouche sagde i sine afsluttende bemærkninger i dag: "Slut dig til os som organisator, som en mulighed for at forbedre menneskeheden". I weekenden den 18.-19. juni vil Schiller Instituttet afholde en verdensomspændende dialog i flere etaper for en indledende gruppe af kræfter, der er optaget af at skabe en ny global økonomisk og sikkerhedsmæssig arkitektur. En underskriftsindsamling fra Schiller Instituttet til dette formål, der blev udsendt den 23. februar, har nu omkring 4.500 underskrifter fra alle kontinenter. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/convoke_an_international_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations)

Zepp-LaRouche fastlagde indledningsvis fokus for dagens knap tre timer lange arrangement: "Enhver politisk overvejelse, der

ikke starter med overvejelser om faren for atomkrig, er værdiløs". Hun og de næste talere uddybede derefter forskellige aspekter af, hvordan vi er havnet i denne situation, i samme ånd som et videoklip af Lyndon LaRouche, der pointerer, at "Ingen begivenhed har sin egen årsag... Man må tage udgangspunkt i verden som helhed."

Schiller Instituttets grundlægger skitserede et levende billede af krigens vanvid, fra aktuelle eksempler på hvem der diskuterer atomvåben som en del af en strategi, der kan "vindes", til historien med dæmonisering af Rusland og Kina som fjenden, imod hvem krig skulle give mening. Derefter præsenterede hun i detaljer tilgangen fra den "Westfalske Fred" som en vej ud af dette. Hun brugte de fem principper for fredelig sameksistens (Panchsheel) fra 1950'ernes periode med national suverænitet. Hun drøftede globale økonomiske og videnskabelige prioriteter, fra behovet for en "global Glass-Steagall" for at gøre en ende på kasinoøkonomien, til relaterede foranstaltninger med nationalbankvæsen til gavn for offentligheden og rigelig kredit til prioriteringer inden for videnskab og teknologi, herunder en "landsby på månen, en by på Mars, interstellar rumfart", som alle kræver et gennembrud inden for fusionsenergi og milliarder af kreative sjæle. Under diskussionen berettede hun, at hun så "en fremvækst af en alliancefri ånd" blandt mange nationer i dag, som afviser bestræbelserne på at indføre det dødbringende globale NATO-verdensherredømme.

General Leonardo Tricarico (pensioneret), tidligere stabschef for det italienske luftvåben, tog hårdt fat på spørgsmålet: "Hvad kan vi gøre for at stoppe denne meningsløse krig?" Han anførte datoer, med nøjagtig dokumentation, om de FN- og endog NATO-vedtægter, der er blevet overtrådt, hvilket har bragt os i denne fare, og udtalte: "I stedet for at hælde benzin på bålet i en krigsfremkaldende hetz, bør vi have forhandlinger" om Ukraine. Det er vores "ufravigelige pligt" at få dette til at ske.

Oberst Richard H. Black (pensioneret), tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i Virginia, gav en gribende redegørelse for begivenhederne siden det "revolutionære kup" fra 2014, som MI6 og CIA påtvang i Ukraine mod Rusland. Han sagde om vores nuværende situation: "Dette er vores "1914-øjeblik"." Han påpegede, hvor ulovlige, forkerte og farlige personer som Steny Hoyer (D-MD) er, der udtaler: "Vi er i krig mod Rusland".

Den næste taler, Eric Denécé fra Frankrig, tog fat på dette synspunkt og indledte med at stille spørgsmålet: "Hvordan er dette sket? Jeg er hverken for eller imod Rusland eller Ukraine. Men denne krigsførelse burde aldrig have fundet sted. NATO burde være blevet afviklet ved afslutningen af Den kolde Krig." Denécé er direktør for det franske Center for Efterretningsstudier (CF2R). Han påpegede, at de vestlige nationer, der forsyner Ukraine, er "direkte krigsførende" mod Rusland. Han sagde, at "læren af geopolitik er, at ingen stat kan sikre sine interesser på bekostning af nabostater".

Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og stiftende medlem af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), valgte at indlede med en formaning om at "se under overfladen". Se med hjertet i stedet for kun med øjnene", og derefter brugte han dette til at give en forklaring på de politikere, der fører verden ind i denne katastrofe, idet de handler gennem MICIMATT, et nu berømt begreb af McGovern, som henviser til det militær-industrielle-kongres-efterretningstjeneste-medie-akademia-tænk tank-kompleks.

Spørgsmål fra det internationale publikum, og fra talerne indbyrdes bragte mange punkter frem, herunder Zepp-LaRouches bemærkning om, at politikernes og mediernes "drejebogs"-aspekt, manifesterer sig i en forfærdelig og hadefuld grad i Tyskland og andre steder. I forbindelse med bemærkningerne blev forslaget om en model af "østrigsk karakter" for Ukraine rejst, hvor man anvender neutralitet i forbindelse med

håndteringen af de dybtliggende komplikationer, der er involveret.

Oberst Black var fast besluttet på, at vi bør forstå, at hensigten om at fremstille våben ikke virker, medmindre man har fjender, så vi bliver manipuleret med hensyn til, hvem vores fjender er. Folk må gøre sig fri af dette. Når det drejer sig om Rusland og Kina, må vi "slippe ud af illusionen om, at "de er ude efter os". Den "eneste aggressor er USA, Storbritannien og NATO".

Zepp-LaRouche opsummerede situationen i løbet af den afsluttende firepersoners dialog: "Den gamle orden er ved at falde fra hinanden. Det gamle paradigme er dødt." Tænkende mennesker må overveje, hvad principperne for det nye system burde omfatte. Dette påtvinges os af omstændighederne, fra hungersnød til knaphed, til sygdom og til krig. "Det nye navn for fred er udvikling."

Introduktion og Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets online-seminar fra Danmark og Sverige den 25. maj 2022

Den 25. maj 2022 (EIRNS) – Her er introduktionen og grundlæggeren af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouches tale ved videokonferencen:

Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke for en styrkelse af geopolitiske blokke:

Hvorfor Sverige og Finland ikke bør tilslutte sig NATO, "Nej" ved folkeafstemningen i Danmark om at tilslutte sig EU's militær".

Introduktion ved Michelle Rasmussen, næstformand, Schiller Instituttet i Danmark

Deres Excellencer og diplomater fra mange lande fra fire kontinenter, gæstetalere, medlemmer og venner af Schiller Instituttet, mine damer og herrer!

Velkommen til dette seminar, der er sponsoreret af Schiller Instituttet i Danmark og Sverige, og som også bliver livestreamet på YouTube.

Titlen er: Vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke.

NEJ ved den danske folkeafstemning den 1. juni om afskaffelse af EU's forsvarsforbehold
NEJ til Sveriges og Finlands optagelse i NATO

Jeg er Michelle Rasmussen, vicepræsident for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg vil være ordstyrer i dag.

Efter starten af krigen i Ukraine er der blevet foreslået et dramatisk skift i forsvarspolitikken i tre af de nordiske lande.

Danmark har den 1. juni en folkeafstemning om at tilslutte sig EU's militære aktiviteter, og Sveriges og Finlands regeringer ønsker at tilslutte sig Nato.

Vi mener, at det er nødvendigt at diskutere disse spørgsmål på et højere niveau.

Vores hovedtaler, Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller

Instituttet, udtalte den 19. maj, at dette er det farligste øjeblik i verdenshistorien.

Der er krig i Europa, og mange eksperter advarer om, at hvis krigen ikke snart bringes til ophør, og der ikke findes en diplomatisk løsning, og hvis de, der går ind for at øge den geopolitiske konfrontation, ikke bliver politisk besejret, kan krigen eskalere og endog føre til en atomkrig.

Samtidig er verdensøkonomien i krise.

Selv om farerne er store, er der håb, fordi der findes løsninger i form af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, herunder forslag fra den afdøde Lyndon LaRouche, grundlæggeren af vores politiske bevægelse, Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet, om en sikkerhedsaftale efter forbillede af den Vestfalske Fred, kombineret med et øget økonomisk udviklingssamarbejde mellem landene.

Vi har indkaldt til dette møde for at drøfte

—

* Hvad er årsagen til den nuværende ekstremt farlige militære og økonomiske krise?

* Hvorfor en styrkelse af EU's militære enhed med dansk deltagelse og Sveriges og Finlands optagelse i NATO blot vil forværre de geopolitiske konflikter.

* Hvilke principper kan vi anvende til at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur til gavn for alle nationer og befolkninger?

Vi ønsker at sikre, at både farerne og løsningerne er kendt, og at der opbygges en effektiv bevægelse for at stoppe en yderligere optrapning af denne krig og dens økonomiske konsekvenser, og forhindre fremtidige krige og økonomisk ødelæggelse.

På en eller anden måde må menneskeheden skabe de betingelser,

hvor krig ikke er en mulighed i denne atomvåbenæra. Helga Zepp-LaRouche blev introduceret af Michelle Rasmussen, som også var ordstyrer på seminaret.

Den første taler er Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter. Hun er også chefredaktør for Executive Intelligence Review, formand for det tyske politiske parti BÜSo (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet), og hun var hustru til og nærmeste medarbejder af den afdøde amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche.

Helga Zepp-LaRouche stod blandt mange andre ting i spidsen for en bevægelse for økonomisk udviklingssamarbejde mellem øst og vest efter Berlinmurens fald og Sovjetunionens sammenbrud, først kaldet Den eurasiske Landbro eller Den nye Silkevej, der siden blev udvidet til at blive Verdenslandbroen.

Helga, vi er glade for, at du kan tale til os i dag.

{{Helga Zepp-LaRouche:}} God dag, mine damer og herrer: Som Michelle netop har sagt, har jeg erklæret, at vi står over for den farligste krise i menneskehedens historie. Hvorfor siger jeg nu det? Det inkluderer naturligvis to verdenskrige i det 20. århundrede, Cuba-krisen, så det er en stor ting. Den første grund er den mest indlysende; for allerførste gang står vi over for den reelle fare for en global atomkrig, og hvis det nogensinde skulle komme dertil, ville det helt sikkert betyde udslettelse af den menneskelige art.

I den seneste tid er der opstået en illusion om, at en begrænset atomkrig kan udkæmpes og vindes, eller at en langvarig hybrid-atom/konventionel krig kan finde sted. Dette var emnet for en manøvre i januar i år, kaldet "Global Lightning", som havde den antagelse, at man har nogle atombomber, neutronbomber, rumkrig, cyberkrig, og at dette ville fortsætte i ugevis. Nu har den berømte atomvåbenekspert, den tidligere MIT-professor Ted Postol, udviklet alle argumenter for, hvorfor dette er fuldstændig latterligt,

hvorfor, hvis man blot bruger et enkelt atomvåben, er logikken i atomkrig, at alle vil blive brugt.

I de seneste måneder, siden krigen i Ukraine startede, har man hørt alle mulige politikere og journalister og alle mulige andre, der har holdt uforsvarlige taler og sagt ting som: "Selv om der er risiko for atomkrig, er vi nødt til at sende tunge våben til Ukraine. Vi kan ikke lade os afpresse". Eller: "Det vil ikke ske, for ingen ville være så tåbelige at gøre det". Jeg synes ikke, at det er et overbevisende argument.

Den anden grund til at jeg vil påstå, at vi befinder os i den værste krise nogensinde, er, at vi oplever et civilisatorisk sammenbrud, afslutningen på et helt system. Dette har mange aspekter. Vi har en umiddelbar fare for en optrapning af krigen som følge af NATO's nuværende krigspolitik over for Rusland, der er baseret på konfrontation. Vi står over for et hyperinflationært sammenbrud af det vestlige neoliberale finanssystem, som længe har været undervejs, selv før krigen i Ukraine begyndte. Vi står over for en hungersnød i verden, som ifølge FN truer 1,7 mia. mennesker med sult. Det er 20 % af hele menneskeheden. Pandemien er ikke overstået, og alt dette truer med socialt kaos som følge heraf, og dette kaos kan i sig selv true med at kaste verden ud i en krig.

Hvis man lytter til de vestlige medier og alle mulige politikere, skal det hele naturligvis bebrejdes Putin. Han får alle mulige betegnelser lige nu: at han har forvoldt en "uprovokeret angrebskrig", at han er ansvarlig for hungersnøden i verden, at han er årsag til inflationen, osv. Hvis man fremsætter noget som helst argument for de virkelige årsager til den nuværende situation, bliver man straks beskyldt for fake news, man bliver kaldt "Putin-agent", det bliver fordømt som Rusland-propaganda.

Men det har meget lidt at gøre med Ukraine. I virkeligheden handler denne nuværende konfrontation om verdensordenen. Det er en kamp mellem en unipolær verden, som i virkeligheden er

et verdensimperium baseret på det "særlige amerikansk-britiske forhold", hvor det angloamerikanske herredømme insisterer på, at kun den såkaldte "regelbaserede orden", som de har defineret, er gyldig, imod en verden hvor Kinas fremvækst og lande, der er associeret med Rusland og Kina, insisterer på deres egen ret til økonomisk udvikling.

Vi befinder os lige nu i det mest usikre øjeblik: Det neoliberale system er ved at bryde sammen. Det er ikke længere stærkt nok til at gennemtvinge sin vilje, men den nye orden er endnu ikke klart defineret. I den officielt tilladte diskussion siges det naturligvis, at dette er en kamp mellem "demokratier" og "autokratiske regimer". Men hvis man lytter til, hvad visse politikere og folk som Stoltenberg siger, er vi lige nu på vej mod en potentiel total afkobling mellem Vesten samt Five Eyes plus Japan, Australien og Sydkorea over for en del af verden, som omfatter Rusland, Kina, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), BRICS, samt mange lande der nu forsøger at blive en del af BRICS, hvilket er det meste af det globale syd.

Med hektiske udflugter farer Blinken rundt i verden og forsøger at overbevise folk om at slutte sig til "demokratiernes" fraktion. Præsident Biden er lige nu i Asien og forsøger at gøre det samme. Kansler Scholz har for nylig rejst til Afrika, von der Leyen til Indien, alt sammen i et forsøg på at isolere Rusland og Kina, men det virker ikke: Fordi Indien, Indonesien, Brasilien, Egypten, Nigeria, Sydafrika og mange andre ikke ønsker at blive trukket ind i en geopolitisk konfrontation mellem de to parter. Det, vi faktisk oplever, er en reel renæssance for Den alliancefrie Bevægelse.

Vi må ikke overse briternes rolle i lyset af den amerikanske politik, som er "Global Britain", hvilket i virkeligheden er et nyt ord for det Britiske Imperium, som i modsætning til hvad mange tror, kun har ændret form, men ikke dets væsen. Tag f.eks. en artikel af Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for

Royal United Services Institute (RUSI), som i øvrigt er den ældste officielle tænketank med tilknytning til kongehuset og det britiske militær. De beskriver sig selv som "verdens ældste og førende britiske tænketank inden for forsvar og sikkerhed". De foreslår en "Cuba-krise på steroider", som kunne blive resultatet af Ukraines forsøg på at generobre Krim, hvilket efter deres mening ville gøre det lettere at løse krigen mellem Ukraine og Rusland. Dette er det forbløffende forslag i denne artikel, som har overskriften: "This War Still Presents Nuclear Risks – Especially in Relation to Crimea", som blev offentliggjort den 20. maj af tænketanken RUSI. [https://rusi.org/explore-our-research/publications/commentary/war-still-presents-nuclear-risks-especially-relation-crimea]

Chalmers diskuterer, hvordan Rusland kunne blive tvunget ind i en nuklear konfrontation ved at sende stadig mere sofistikerede våben til Ukraine, som det i sidste ende ville trække sig tilbage fra. Chalmers beskriver NATO's strategi i de sidste tre måneder som en strategi, der går ud på at "koge den russiske frø". I husker alle billedet – ifølge historien, jeg tror ikke, at det faktisk er sandt – men ifølge historien, hvis man smider en frø i kogende vand, vil den hoppe ud; men hvis man lægger frøen i gryden, når vandet er koldt, og så langsomt øger temperaturen, ender frøen med at blive kogt, uden at den opdager det. Så han taler om at "koge den russiske frø" ved gradvist at øge "størrelsen og graden af raffinement af de våben, som de har været parate til at levere til Ukraine". På grund af disse våben vil man "i den næste periode se Ukraine tilbagevinde de fleste af Ruslands seneste territoriale gevinster, herunder Kherson og endda Mariupol." Det ville imidlertid ikke give anledning til en atomtrussel, og det ville heller ikke give Ukraine anledning til at bruge disse våben og territoriale vindinger til at ødelægge broer, jernbanehoveder, lagerpladser og luftbaser inde i Rusland. Men hvis Ukraine skulle forsøge at generobre Krim og angribe et "fristende mål", f.eks. broen i Kertj, på nuværende tidspunkt,

kunne det føre til en "Krim-missilkrise", mener Chalmers. "En specifik trussel om at bruge atomvåben i forbindelse med Krim ... kunne Putin se som en måde at genoprette noget af sin magtanvendelse på, selv om han (og USA) tvivlede på, om han ville gennemføre en sådan trussel.... Hvis en rød linje ikke blev accepteret af Ukraine, kunne Rusland så føle sig nødsaget til at overveje en række yderligere optrapningsmuligheder, såsom at sætte sine atomstyrker i højere beredskab." De er allerede i beredskab. "Stillet over for alternativet med det sandsynlige tab af Krim, kunne Putin tro, at Ukraine (med USA's opmuntring) sandsynligvis ville blinke først. Det ville være et øjeblik med ekstrem fare, hvor alle parter ville forsøge at forstå hinandens hensigter, selv om de søgte at varetage deres nationale interesser.

"Netop på grund af den fare der ligger i en sådan situation, kunne en atomkrise af denne art gøre det lettere for lederne at indgå vanskelige kompromiser. Forudsat at krigen blev afsluttet og blokaden af Odessa ophævet, kunne Ukraines ledere være villige til at udskyde en løsning af Krim-spørgsmålet. For Putin ville en mislykket invasion og den efterfølgende succes for den ukrainske modoffensiv have været en massiv ydmygelse. Men han ville i det mindste kunne argumentere for, at det russiske strategiske arsenalets styrke på et tidspunkt med stor national svækkelse havde haft held til at afskrække NATO's planer om at splitte Rusland op. Dette kunne være nok for begge parter til at undgå det værste resultat af alle."

Jeg mener, at det er fuldstændig vanvittigt! At sige at man skal true med at generobre Krim og derefter sætte alle atomvåben i højeste alarmberedskab, og så kan vi sætte os ned og finde en løsning. Så han kalder det en Krim-cubansk missilkrise på steroider.

Denne politik med at "koge den russiske frø" er ikke begyndt for tre måneder siden, men det har været metoden siden 1990, da James Baker III den 9. februar 1990 lovede Gorbatsjov, at NATO ikke ville bevæge sig en tomme mod øst. I hele Jeltsin-

perioden var der en politik, der gik ud på at reducere den tidligere supermagt til en råstofeksporterende nation med Jeffrey Sachs' "chokterapi", og mellem 1991-1994 blev Ruslands industrielle potentiale reduceret til kun 30 %. Der findes en meget vigtig bog af Sergei Glazyev, som beskriver 1990'erne, med titlen {Folkemord: Rusland og den nye verdensorden}, fordi dette var hvad der blev pålagt Rusland på det tidspunkt.

Putins forbrydelse er, at han forsøgte at omgøre dette og havde en vis succes med det. Svaret var farverevolutioner, regimeskift, humanitære krige, som de 20 år i Afghanistan, hvor der som følge af NATO's og USA's forhastede tilbagetrækning i august nu er 24 millioner mennesker, der sulter i Afghanistan, udsat for COVID, mæslinger, polio, uden tilstrækkelig medicin. Så hvis man havde haft en lige så omfattende tv-dækning af Afghanistan i 20 år, som vi ser det nu med Ukraine hver dag, ville verden måske have været lige så oprevet – eller, måske ikke, for afghanerne er ikke hvide.

Så havde vi Irak-krigen i 2003, hvor Nancy Pelosi offentligt indrømmede, at alle ansvarlige mennesker på forhånd vidste, at der ikke fandtes masseødelæggelsesvåben. Der var Libyen. Hillary Clinton måtte under Durham-undersøgelsen i USA indrømme, at hele grundlaget for Russiagate udelukkende var usandheder. Har man set noget om det i de etablerede medier? Absolut ikke! I hvert fald ikke i Europa. Så var der Syrien. Så var der Maidan-kuppet i 2014, som Victoria Nuland pralede med, og hvor Udenrigsministeriet brugte 5 mia. dollars på ngo'er, og, lad os ikke glemme, Azov-bataljonen, hvor medierne i Vesten nu siger, at der ikke er nogen nazister i Ukraine – men det er et dokumenteret faktum, at det er der.

Som et resultat af denne "kogning af den russiske frø" gennem næsten 30 år, krævede Putin den 15. december juridisk bindende sikkerhedsgarantier fra USA og NATO. Han har ikke modtaget noget svar fra USA eller NATO på de væsentligste krav, kun på våbenkontrol, men det var ikke essensen af det, han anmodede om. Lederen af det russiske sikkerhedsråd, Nikolaj Patrusjev,

erklærede, at Rusland ikke havde nogen anden udvej, fordi Ruslands eksistens som stat var truet, da de foretog det, de kalder den "særlige militære operation" i Ukraine. Man kan absolut argumentere for, at Rusland var i en situation, i henhold til FN-pagtens artikel 51, som er et spørgsmål om selvforsvar og ikke om aggression.

Nu står vi over for den sjette udvidelse af NATO i forbindelse med Finland og Sverige. Det er reaktionen, som Stoltenberg endda praler af. Han siger: "Putin ville have mindre NATO, nu får han mere NATO." Så kogepunktet bliver bare øget.

Man må betragte denne vanvittige politik for at fremkalde en Krim-Cuba-krise sammen med en anden britisk politik, som blev afsløret i et dokument fra Henry Jackson Society i 2020, som de igen har anbragt på forsiden af Henry Jackson Societys hjemmeside, hvilket betyder, at det er den igangværende politik fra denne tænketank. Det er en rapport, der skitserer en strategi for at bruge den berygtede "Five Eyes"-alliance – Storbritannien, USA, Canada, Australien og New Zealand – som et instrument til at gennemtvinge Vestens afkobling fra Kina. Denne rabiate anti-russiske, anti-kinesiske neokonservative tænketank drives af den britiske efterretningstjeneste, bl.a. gennem den tidligere MI6-chef Sir Richard Dearlove, som er den primære hjerne bag Russiagate, der blev fuldstændig miskrediteret som en løgn, og han var en af stifterne af Henry Jackson Society og er en af dets ledere i dag.

Så selv forsøget på at afkoble Kina fra det internationale system kunne, før det gennemføres, detonere en økonomisk atombombe over hele verdensøkonomien. Kina er ikke blot verdens største handelsmagt: Det skaber i øjeblikket den højeste videnskabelige og teknologiske udviklingstakt på planeten, en produktiv kraft, som landene i udviklingssektoren og de sammenstyrtende vestlige nationer har hårdt brug for, hvis de vil overleve. Men en egentlig atomkrig kan også blive resultatet, for en del af Henry Jackson Societys strategi er

at opbygge forbindelser med Taiwan, der fører til dets adskillelse fra Kina. Kina har gjort det helt klart, at det vil reagere med overvældende militær magt på ethvert forsøg på at adskille Taiwan fra resten af Kina. Dette er lige så farligt som et NATO-støttet Ukraine, der forsøger at generobre Krim. Så, præsident Biden begik den bommert i sit svar til en journalist på sin rejse til Japan for nylig, adspurgt: "Ville USA forsvare Taiwan militært?" Biden svarede igen: "Ja." Og han måtte endnu en gang blive korrigeret af Det Hvide Hus.

Kineserne har allerede skrevet i deres lederartikler, at dette ikke er en "bommert", men et signal om USA's virkelige hensigt. Og Chas Freeman, der var assisterende forsvarsminister for internationale sikkerhedsanliggender, og den officielle oversætter for præsident Nixon på hans rejse til Kina i 1972, samt en karrierediplomat, advarede og kaldte det en kolossal fejltagelse af Biden at have lavet en så tåbelig udmelding.

Præsident Biden er i øjeblikket fortæller for netop disse britiske strategier på sin nuværende rejse til Asien. Lige efter at have fejret udvidelsen af NATO skal Biden afsløre en storslået økonomisk rammeaftale, Indo-Pacific Economic Framework (IPEF) som højdepunkt på sin rejse under sit stop i Japan. Den nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan erklærede onsdag den 18. maj uden omsvøb, at budskabet i IPEF er, at "demokratier og åbne samfund i verden står sammen om at forme reglerne for fremtiden". Vi tror, at dette budskab vil blive hørt overalt. Vi tror, at det vil blive hørt i Beijing."

52 amerikanske senatorer sendte Biden af sted på sin rejse med instrukser om, at Taiwan skulle indlemmes som et af de "lande", der deltager i IPEF, hvilket helt klart ikke er acceptabelt set fra Kinas side, fordi det er en overtrædelse af Et-Kina-politikken.

Nu er der netop i dag, hvis man åbner medierne, hvis man ser

på tv eller aviser, en kæmpe stor skandalehistorie om billeder fra de påståede arbejdslejre i Xinjiang, der blev "undersøgt" af en gruppe internationale medier, hvor 1 million uighurer skulle være blevet tortureret, slået i arbejdslejre, tvangsarbejde osv. Naturligvis udbrød vores såkaldte udenrigsminister, Annalena Baerbock (Tyskland), straks et ramaskrig og krævede en transparent afklaring af beskyldningerne. Opfordringer om at alle forbindelser med Kina skal afbrydes – efter at forbindelserne med Rusland er blevet afbrudt – og at al handel med Kina skal stoppes, lad os nu se realistisk på det: Kina var i 2021 den tredjestørste partner for EU's vareeksport, 10,2 %, og den største partner for EU's vareimport, 22,4 %; for Tyskland var Kina den største handelspartner for varer i 2021 med et handelsvolumen på over 245 mio. At skære ned på dette ville betyde totalt økonomisk selvmord, hvilket allerede er ved at ske med forbindelserne med Rusland.

Hvad er kilden til denne utrolige historie? Ifølge {Frankfurter Allgemeine Zeitung}, en af de førende aviser i Tyskland, er alle fotos og data blevet stillet til rådighed af Adrian Zenz, en tysk antropolog og mangeårig observatør af Xinjiang. Nu hævder denne Adrian Zenz, at han har fået alt dette fra en "unavngiven kilde", som havde adgang til cyber, cyberkrigsspionage og hvad ved jeg. Det er en meget tvivlsom observation. Men Adrian Zenz er ikke en ukendt person: Bloggen, The Grayzone, og de meget respekterede undersøgende journalister Ajit Singh og Max Blumenthal skrev allerede i 2019, efter at han var kommet med en lignende historie om folkemord i Xinjiang, artikler om, at Zenz er en "højreekstremistisk fundamentalistisk kristen, der er imod homoseksualitet og ligestilling mellem kønnene, støtter "bibelsk prygl" af børn, og tror at han er "ledet af Gud" på en "mission" mod Kina.", fordi dommedag er nær, og opkomsten af antikrist også er på vej. Han er helt ude i hampen og siger, at der er folkemord i Xinjiang, på grund af et sammenbrud i uighurernes demografiske kurve, og Lyle

Goldstein, der er professor ved Naval War College i USA, siger, at en sådan udtalelse er "latterlig i en sådan grad, at den er provokerende over for dem, der mistede slægtninge i Holocaust".

Der er rigeligt bevis for, at der ikke er tale om noget "demografisk sammenbrud" blandt uighurerne i Xinjiang: Tværtimod. Der er en undersøgelse fra 2019 i det britiske medicinske tidsskrift {Lancet}, som omhandler en massiv forbedring af den forventede levealder blandt uighurerne, en demografisk vækstrate, som er meget højere end hos Han-kineserne, en forbedring af mødres sundhed, faldende børnedødelighed, og alt dette repræsenterer "en bemærkelsesværdig succeshistorie".

Zenz' såkaldte vidnesbyrd kommer fra eksil-uighurere, som er blevet kultiveret af det amerikanske udenrigsministerium. Zenz har været medlem af Victims of Communism Memorial Foundation i Washington, D.C., som er en højreorienteret lobbygruppe, der er affødt af National Captive Nations Committee. Det er en meget, meget interessant forbindelse, for den blev grundlagt af den ukrainske nationalist Lev Dobriansky, som står i spidsen for denne institution, hvis medformand var Yaroslav Stetsko, som var leder af OUN-B-militsen, som er den nazistiske gruppe, der kæmpede sammen med de tyske nazister under besættelsen af Ukraine under Anden Verdenskrig. Stetsko og hans kone havde en bopæl i München i hele efterkrigstiden og ledede derfra den "Anti-bolsjevikiske Blok af nationer". Efter hans død rejste fru Stetsko til Ukraine og genopbyggede OUN-B, Bandera-organisationen, i traditionen fra Stepan Banderas ideer. Se, det er nu en direkte forbindelse til dette apparat, som var stærkt ledet af de vestlige efterretningstjenester – Bandera selv blev medlem af MI6 i 1947, og BND i München havde et tæt, i det mindste "kendskab" til disse mennesker (for at sige det mildt).

Zenz blev også indsat af Jamestown Foundation, en neokonservativ tænketank i Washington D.C., der blev grundlagt

af CIA-direktør William Casey, som en kanal for udenrigsministeriel til at betale sovjetiske dissidenter.

Hvis Tyskland eller andre europæiske nationer falder for denne efterretningsoperation, som er præcis det, som Henry Jackson Society talte om, nemlig "Five Eyes" på arbejde, hvis de følger dette, vil det være et totalt økonomisk selvmord. Nu er selv Henry Kissinger i en alder af 99 år mere fornuftig, og i Davos udtalte han, at verden højst har et tidsrum på to måneder til at afslutte krigen i Ukraine gennem forhandlinger, og han appellerede til Ukraine om at gå med til et territorialt kompromis for at opnå fred.

På Schiller Instituttets konference den 9. april præsenterede vi en helt anden tilgang: Der er et alternativ til den fuldstændige afkobling mellem de såkaldte "demokratier" og det Globale Syd på den anden side. Det nye system er allerede ved hastigt at udvikles. Der er mange lande, som på det nylige udenrigsministermøde i BRICS, ønsker at være en del af dette: Argentina, Indonesien, Egypten, Nigeria og mange andre. Vi har BRICS i udvidet form, vi har Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), næsten alle organisationer i det Globale Syd, som ønsker at blive en del af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som grundlæggende er en kombination af det kinesiske Bælte- og Vej-Initiativ samt to andre forslag fra præsident Xi Jinping: Det Globale Udviklings Initiativ og det Globale Sikkerheds Initiativ, som aktivt er ved at blive gennemført.

Nu har vi behov for en sådan konference om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Den Westfalske Fred. Den Westfalske Fred var en erkendelse fra alle krigens parter om, at hvis de fortsatte krigen, ville ingen være tilbage til at nyde sejren, fordi de alle ville være døde. Derfor udviklede de princippet om, at enhver fred skal være baseret på den andens interesser. Sikkerhedsinteresserne for alle lande på planeten, hvilket i dag ville betyde en sikkerhedsarkitektur, der i høj grad

inddrager Rusland og Kina. En sådan konference skal adressere årsagerne til så stor en krigsfare: For det er ikke nok på nuværende tidspunkt at være imod krigen. Man er nødt til at løse det problem, at det neoliberale finanssystems sammenbrud er i gang.

Lyndon LaRouche har den usædvanlige fortjeneste, at han forudså det, der sker i dag, den nuværende krise, allerede i august 1971, da Nixon afsluttede det gamle Bretton Woods-system, ved at erstatte systemet med faste valutakurser med et system med flydende valutakurser, og LaRouche forudsagde dengang, at hvis man fortsatte på den vej, ville det føre til en ny depression, fare for en ny krig og fascisme. Det er præcis, hvor vi er i dag.

LaRouche foreslog fire love til at løse krisen. Det første skridt, et globalt Glass-Steagall-bankopdelingsystem, skal gøre en ende på kasinoøkonomien. Der skal være kapital- og valutakontrol for at forhindre den spekulative manipulation af valutaer, som vi lige nu ser i store dele af verden.

Hvert land skal have en nationalbank for atter at gøre skabelse af kredit til et anliggende for den suveræne regering i Alexander Hamiltons tradition og ikke for private bankfolk. Derefter skal disse nationalbanker være forbundet gennem et kreditsystem, som giver langsigtet kredit med lav rente til reelle investeringer i den fysiske økonomi.

Den fjerde lov består af, at vi skal have et forceret program for fusionsteknologi, som i den seneste periode har gjort utrolige fremskridt, og den kommercielle anvendelse af den er umiddelbart forestående. Vi har brug for en massiv forøgelse af verdensøkonomiens produktivitet, for alene det faktum, at 1,7 milliarder mennesker er truet af sult, at 2 milliarder mennesker ikke har rent vand, er bevist på, at det nuværende produktivitetsniveau er faldet langt under det niveau, der er nødvendigt for at opretholde den nuværende befolkning i verden på 8 milliarder mennesker.

Der skal være et internationalt samarbejde, ikke kun om fusionsteknologi, men også om rumteknologi og rumfart, for det udgør den videnskabelige og teknologiske spydspids i dag.

Vi står lige nu over for en situation, hvor de førende regeringer og institutioner er udfordret: Er vi i stand til at løse verdens problemer, er vi i stand til at løse de problemer, der truer menneskehedens eksistens, eller er vi ikke i stand til at løse dem? Schiller Instituttet har i mere end 30 år foreslået først Den Eurasiske Landbro, Den Nye Silkevej, og i 2013 foreslog vi "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen". Vis venligst diasbilledet: Dette er en plan for, hvordan vi kan overvinde verdens fattigdom, hvordan vi kan udrydde underudvikling for altid, og hvordan vi kan skabe et nyt, moderne globalt sundhedssystem for alle lande i verden, hvilket er den eneste måde, hvorpå vi kan overvinde gamle og nye sygdomme, denne pandemi og truende nye pandemier.

Det er bestemt muligt, og det er visionen om, hvordan verden vil se ud om nogle få år, hvis vi i øvrigt undgår den nuværende fare for atomkrig. Udviklingen af infrastruktur, der forbinder alle kontinenter, er den naturlige måde, hvorpå infrastrukturudviklingen vil fortsætte, forudsat at der er fred. Jeg mener, at det er noget, vi skal sætte på dagsordenen til diskussion, og grunden til, at man trods den utrolige fare kan være optimistisk, er, at vi er den menneskelige art, vi er i stand til at ræsonere, og vi er ikke barbarer.

Mange tak.

Rasmussen: OK, we have 10 minutes now questions to Helga. We have a question from Jens Jørgen Nielsen, one of our speakers.

Jens Jørgen Nielsen: Thank you for a very good presentation. I essentially agree with you. I have one question. As you may know, I live in Denmark, where we will have a referendum in a week's time, about the European Union: We are discussing in

our country for the time being, the role of the European Union and whether it should have an army, how should we have security. I would like a few words: How do you think about the European Union in this context? Because I am somehow skeptical, but I would like to hear your opinion on the European Union and the development right now of the European Union in this context? And also specifically the question of the European military arm, which is the subject of referendum? And the policy toward Ukraine and Russia?

Zepp-LaRouche: When there was a referendum about the EU Constitution in France and Holland 2005, which was defeated, because the majority voted against it. And then they shifted it to the Lisbon Treaty, because by not calling it a "constitution" but by calling it a "treaty," it did not require a vote. So this was decided in great secrecy, but we were extremely closely watching it at the time. And if you look at the Charter of the EU as it was agreed upon in Lisbon in December 2007, it is practically interwoven with NATO, in such a degree that the Article 5 of NATO practically also involves the EU. In other words, when you join the EU, you are practically also part of whatever NATO does. And the character of NATO has also dramatically changed, in the last 30 years, after the collapse of the Soviet Union.

In the time of the Soviet Union, it was a defensive apparatus against the Warsaw Pact. But in the recent period, it has turned into a completely anti-Russian Russophobic alliance, and therefore, when, in November 2013, when the Ukraine government under Viktor Yanukovich refused to join the EU Association Agreement, it was clear that if Ukraine would join the EU, it would give NATO access to the Black Sea, and that is why he opted out in the last moment.

So, I think that that is an important thing to keep in mind. And the fact that Ursula von der Leyen is at the forefront of all of the policies which I described as British, in my various examples, such as the fight of so-called democracies

and so-called autocratic regimes, when she is talking about that every day: She went to India talking like that.

I think the present EU has completely lost touch with the interest of its member-states. I think they have become a gigantic waterhead of a bureaucracy in Brussels which makes for the most part completely ridiculous decisions and orders and rules which are absolutely contrary to the interest of the member countries. And I actually have called for Germany to move out of the EU, because we don't need a bureaucracy to have a unified Europe! We could have a Europe of the Fatherlands, in the spirit of Charles de Gaulle! We could work together for a joint mission to contribute to shaping a new world order in a positive way: We could do that by having national sovereign governments just working together. You don't need this bureaucracy. That is my view, and I would just advise anybody who has an interest in their own sovereignty to not join this colossus.

Rasmussen: Elena, why don't you ask your question now?

Elena: Thank you so much. I find everything that Madam Helga said very, very interesting. And of course, at the moment, as I am very interested in the situation between Ukraine and Russia, my optimistic feeling is that Russia is going to come to a solution with Ukraine. Because as I have heard today, Putin has been somehow winning in the territories. So most likely something good will happen.

However, I think what Madam said is so beautiful, I would like to have something to read if possible. Because my connection was not very good, and I was not able to hear well. However, I would be very grateful if Madam could let me have what she said in a written form, that I can read and study. And I can write an article about what she has said, what are the goals of this new architecture and let other people to know about it.

Rasmussen: Elena we will have a transcript of Helga's comments, and we can send those to you and all the participants. And also the video of this conference will be available to send around.

We have one more questioner, Kwame. We can take a short question.

Kwame: I'm a Swede. Thank you for a nice presentation. My question, because I don't know: Would you say that China is united and in full control of the Chinese Communist Party? Or, are there some Chinese oligarchs that have good connections with their American counterparts? As for they send some money into the [inaud 51:09] laboratory, maybe to somehow get them connected to the globalists in the Western hemisphere. So, my question is, does the Chinese Communist Party have full control of the country?

Zepp-LaRouche: I would say, absolutely yes. And I just should say something, because right now, when you say "Communist," some people fall completely into a coma and have hysterical outbursts. I mean, the Communist Party of China is, in my view—and I don't even think that they would agree with that—but I think they're 90% Confucian, in the tradition of the ancient Chinese traditions and philosophy, which influenced Chinese policy for more than two millennia. And naturally, there is an element of Marxism and communism, but it's a meritocracy.

The way people look at the CPC in the West is completely uninformed, and I can only—my best way of answering is that I was in China for the first time, in 1971, in the middle of the Cultural Revolution, and I could travel around in Shanghai, Tientsin, Qingdao, Beijing, I could visit the countryside: And I saw a country which was really distraught! People were poor, the conditions were very terrible. The beautiful garden of the Summer Palace had been painted all red by the Revolutionary Guards. In any case, this was 51 years ago, and when you go to

China now, it is so developed! They have 40,000 km of fast train system, of which nobody in the United States or Europe can even dream, because we have nothing like that! China has made an incredible development: 850 million people have been lifted out of poverty. And I could say many, many more things.

Deng Xiaoping coined the term “judging truth from facts.” And if you look at the facts of the gigantic development of China in the last 40 years, in particular, then this Communist Party has done something right. And if you travel to China, and study Chinese history, and meet people in all ranks of life, professors, students, people living in the countryside, other professions, you go to restaurants, and you see how people live, you find a population which is primarily content. They’re optimistic: They’re not like the Europeans and they’re for sure not like the Germans, who are completely pessimistic, and think nothing can function and you can’t do anything anyway. No. That is not the view in China. They are optimistic; they have, to a very large extent, trust in the government. And I think that the Chinese model, which the West is now regarding as a big competitor and threat, the Chinese model is doing something right, which the West is not doing right! And rather than opposing it, we should go to the Five Principles of Peaceful Coexistence, and say: We should respect each other, even if the other one has a different social system, and even if the other one has a different way of doing things, according to their history, and their tradition. And I think then, we can absolutely peacefully live together. And that is my stated view, and I think all the slanders about China are really absolutely unfounded, and in particular, this present campaign by this very dubious Adrian Zenz, we should squash before it really takes hold.

Rasmussen: All right, thank you very much Helga! We really appreciate your very in-depth discussion.

Et nyt paradigme er i sin vorden – vil vi komme til at opleve det?

Den 24. maj 2022 (EIRNS) – Hvad er den fremtid, som NATO's nationer forestiller sig? Har begrebet fremtid overhovedet en meningsfuld berettigelse i Det Hvide Hus eller i City of London? Hvor er kilden til økonomisk vækst? Hvor er den engagerede drivkraft til at samle verdens nationer for at sikre en tilstrækkelig fødevareforsyning, en afslutning på fattigdommen gennem skabelse af sundheds- og anden infrastruktur, eller et nødprogram i stil med Manhattan-projektet for atomfusion? Ønsker de eliter, der samles i Davos, overhovedet at nå sådanne mål?

Nikolay Patrushev, sekretær for Ruslands Sikkerhedsråd, siger, at den krigs- og dominerende trang, som de angloamerikanske eliter udviser i dag, ikke er noget nyt: "Angelsaksernes tankegang har ikke ændret sig i århundreder. I disse dage bliver de ved med at diktere deres betingelser til verden, idet de arrogant ignorerer landenes suveræne rettigheder". Mens eliterne i City of London og Wall Street "skjuler deres handlinger bag retorikken om menneskerettigheder, frihed og demokrati", er effekten at frembringe økonomiske kriser og tvinge millioner af mennesker til at sulte ved at begrænse adgangen til korn, gødning og energiresourcer. Disse eliter "fremmer doktrinen om den "gyldne milliard", som indebærer, at kun nogle få udvalgte har ret til velstand i denne verden", forklarede den russiske leder. "Alle andres lod er at slide for deres velbefindende."

Og for dem i verden, der har suverænitet og evne til at nægte et sådant slid, til at gå en anden vej, er der højlydte ord og en pisk med atomvåben.

Den tidligere amerikanske ambassadør og førende Kina-ekspert, Chas Freeman, har kritiseret Biden for hans udtalelse om, at

USA ville forsvare Taiwan med magt, i tilfælde af at Beijing besluttede sig for at gå militært til værks mod øen. "Kineserne kan ikke ignorere denne udtalelse, som er værre end en fejltagelse, fordi den giver Kina et casus belli," udtalte han. "Det er fjerde gang i år, at Det Hvide Hus har forsøgt at trække udtalelser tilbage fra præsidenten, der forpligter USA til at gå i krig imod Kina om Taiwan. Sådanne tilbagetrækninger har nul troværdighed i Beijing, ikke mindst fordi de er et ekko af en tilsyneladende konsensus i Washingtons embedsværk, som afspejles i forsvarsbudgetter og beslutninger om styrkestruktur."

I en tale på World Economic Forum advarede Henry Kissinger, der fylder 99 år på fredag, om, at Ukraine-konflikten kan "omforme verden, som vi kender den ... vi kan komme ind i et tomrum, hvor ... Rusland er fuldstændig isoleret." Rusland har været en del af Europa i 400 år, mindede han publikum om, og han udtrykte sin bekymring for, at Rusland kunne blive drevet ind i en alliance med Kina. Måske skulle nogen fortælle Sir Henry – det skib er allerede sejlet!

I den seneste manifestation af de voksende bånd mellem Rusland og Kina, som de to lande markerede i deres aftale af 4. februar, erklærede den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov mandag: "Nu hvor Vesten indtager diktatorens position, vil vores økonomiske bånd med Kina vokse endnu hurtigere". Faktisk vil angrebet af sanktioner mod Rusland give "mulighed for at gennemføre planer for udvikling af Fjernøsten og det østlige Sibirien". Størstedelen af projekterne med Kina er koncentreret der. Det er en mulighed for os til at realisere vores potentiale inden for højteknologi, herunder kerneenergi, men også på en række andre områder."

Tirsdag meddelte talsmand for det kinesiske udenrigsministerium, Wang Wenbin, at "Kina sætter pris på udenrigsminister Lavrovs udtalelser... at forbindelserne mellem Kina og Rusland har bestået den nye afprøvning af det skiftende internationale landskab og fortsat bevæger sig fremad i den rigtige retning." Landenes samarbejde er "ikke rettet mod nogen tredjepart og vil ikke blive påvirket af andre". De to vil "fortsat være forpligtet til at fremme en multipolær verden og øget demokrati i internationale relationer, opretholde ægte multilateralisme og modsætte sig hegemonisk adfærd og blokkonfrontation i internationale relationer."

Et nyt paradigme er ved at opstå!

Økonomiske trusler fra Vesten kan ikke forhindre det. Forsøg på at få verden til at begå selvmord under dække af at bekæmpe klimaforandringerne vil ikke lykkes. Den voksende fødevarekrise vil være et kraftigt (om end potentielt smertefuldt) slag mod den onde grønne ideologi. Eksplosive inflationsrater, omfattende afbrydelser af forsyningskæder og leverancer – det er udtryk for en beslutning, der først blev truffet for årtier siden og gentagne gange er blevet ratificeret igen, om at vende verdens førende institutioner væk fra det antikoloniale udviklingsperspektiv, som Franklin Roosevelt forestillede sig ved afslutningen af Anden Verdenskrig. Men denne unipolære verdens magt er brudt sammen.

Kun en atomkrig kunne garantere en afsporing af fremtidens store potentiale. Og det er netop den retning, som det anglo-amerikanske/NATO-etablisement påtvinger verden gennem uendelige angreb på Rusland og Kina, herunder Sveriges og Finlands meddelelse i sidste uge om, at de også vil ansøge om at blive medlemmer af NATO.

Er det for sent for Storbritannien/USA/NATO at fjerne fingeren fra aftrækkeren, trække hovedet ud af røven og samarbejde fornuftigt med Rusland, Kina, Indien og andre store nationer for at udrydde fattigdom fra kloden, indlede en renæssance inden for infrastruktur og videnskabelig udvikling og lukke døren for altid for geopolitik?

Vil du gøre noget for at afgøre svaret på dette spørgsmål?

I dag, den 25. maj, er Schiller Institutet i Danmark og Sverige sammen værter for et arrangement, der starter kl. 7:30 EDT / 13:30 CEST med titlen: "Hvorfor Finland og Sverige ikke bør tilslutte sig NATO".

Torsdag den 26. maj deltager et kraftfuldt panel af forstandige militær- og efterretningsledere i et arrangement i Schiller Institutet med titlen "Amerikanske og europæiske militær- og sikkerhedseksperters advarer: Politikernes vanvid truer med atomkrig". Arrangementet starter kl. 11.00 Eastern / 17:00 CEST.

Invitationer og tilmelding er muligt på Schiller Institutets

Det britiske monarki offentliggør en strategi: Driv Rusland til atomtærsklen på grund af Krim, indled “afkoblingskrig” mod Kina

Den 21. maj (EIRNS) – To artikler offentliggjort i den seneste uge fra velkendte bastioner af britisk imperialisme burde ryste en i sin grundvold.

Først: Forslaget fra vicegeneraldirektøren for Royal United Services Institute (RUSI), Malcolm Chalmers, om at et direkte atomopgør mellem USA og Rusland – en “Cuba-krise på steroider” om Krim – kunne gøre det “lettere” at afgøre krigen mellem Rusland og Ukraine.

Chalmers skitserer, hvordan dette opgør kan finde sted. Han foreslår, at Ukraine, opmuntret af NATO’s strategi for at “koge den russiske frø” – overdrages stadig mere sofistikerede våben i stadig større omfang – kunne forsøge at genvinde Krim, sådan som det har ønsket siden 2014. Rusland kunne betragte det som en eksistentiel trussel og presse Vladimir Putin til at sætte Ruslands atomvåben i højeste beredskab, og true med at anvende dem. “Det ville være et øjeblik med ekstrem fare,” erkender Chalmers, men “netop på grund af den fare der ligger i en sådan situation, kunne en atomkrise af denne art gøre det lettere for lederne at indgå vanskelige kompromiser.”

Tror man ikke, at nogen politiker kunne være så sindssyg? Læs

selv Chalmers' artikel den 20. maj, "This War Still Presents Nuclear Risks – Especially in Relation to Crimea". Når man læser den, så tænk på at RUSI, som Royal Institute er kendt som, har været den britiske kronens vigtigste tænketank for forsvarsanliggender, siden det blev grundlagt i 1831 af hertugen af Wellington. Det er ikke et ubetydeligt foretagende, som ingen lytter til. RUSI praler med at "have været i centrum for politik og tænkning om forsvar og sikkerhed fra det britiske imperiums opkomst til dets transformation og opløsning [sic], gennem begge verdenskrige og Den kolde Krig". (<https://rusi.org/explore-our-research/publications/commentary/war-still-presents-nuclear-risks-especially-relation-crimea>)

Seks dage forinden offentliggjorde Henry Jackson Society i London en rapport, der skitserede en strategi for at bruge den berygtede "Five Eyes"-alliance, bestående af Storbritannien, USA, Canada, Australien og New Zealand, som instrument til at gennemtvinge Vestens økonomiske afkobling fra Kina. Denne rabiater anti-russiske og anti-kinesiske neo-konservative tænketank ledes af den britiske efterretningstjeneste, bl.a. gennem den tidligere MI6-chef, Sir Richard Dearlove (som er berygtet for "Russiagate"), der var en af grundlæggerne af HJS og er en af dens ledere i dag.

Selve forsøget på at afkoble Kina fra det internationale system kunne, før det er fuldent, detonere en "økonomisk atombombe" over verdensøkonomien. Kina er ikke blot verdens største handelsmagt. Kina har i øjeblikket den højeste vækstrate for videnskabelig og teknologisk udvikling på planeten, en produktiv kraft, som udviklingslandene og de vestlige nationer, der er ved at bryde sammen, har hårdt brug for for at overleve.

En regulær atomkrig kunne også blive resultatet. En del af HJS' strategi er at opbygge forbindelser med Taiwan, der skal føre til dets løsrivelse fra Kina. Kina har gjort det helt klart, at det vil reagere med overvældende militær magt på

ethvert forsøg på at adskille Taiwan fra Kina. Dette er lige så farligt som et NATO-støttet Ukraine, der forsøger at generobre Krim.

Præsident Joe Biden er i øjeblikket fortaler for netop disse britiske strategier på sin nuværende rejse til Asien. Biden, der netop har fejret NATO's udvidelse, skal afsløre et storslået "Indo-Pacific Economic Framework" (IPEF) under sit stop i Japan, som højdepunktet på rejsen. Den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, udtalte onsdag den 18. maj uden omsvøb, at budskabet i IPEF er, at "demokratier og åbne samfund i verden står sammen om at forme reglerne fremover... Vi tror, at dette budskab vil blive hørt overalt. Vi forventer, at det vil blive hørt i Beijing." 52 amerikanske senatorer sendte Biden af sted på sin rejse med instrukser om, at Taiwan skulle inddrages som et af de "lande", der deltager i IPEF.

Dette er vanvid, og det må stoppe. For tre måneder siden foreslog Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, det eneste brugbare alternativ til økonomisk og militær atomar ødelæggelse: indkaldelse til en international konference, hvor alle verdens nationer mødes som ligeværdige, for at nå til enighed om de principper, der skal danne grundlag for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, for at sikre freden, ligesom den Westfalske Fred gjorde en ende på 100 års krig i 1648. Den 18.-19. juni afholder Schiller Instituttet endnu en af de konferencer, som det har organiseret, med deltagelse af folk fra hele verden, med henblik på at drøfte hvordan dette westfalske system kan realiseres.

Helgas mand og politiske partner, den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche, var længe fortaler for det samme. I en webcast den 6. september 2006 forklarede han, hvorfor "der ikke er noget alternativ til en Westfalsk Fred":

"Mennesket er ikke et dyr. Derfor ligger menneskets

grundlæggende interesse i den form for adfærd, som ikke er dyrisk: den adfærd der består i at skabe noget. En søgen efter udødelighed. En søgen efter at hæve sig over bestialitet. En søgen efter fremskridt og gavn. Så derfor, hvad man giver folk er muligheden for at forbedre sig selv. Man fremmer deres forbedring, deres selvforbedring, og det er grundlaget for ens samtykke.

“Alternativet til en westfalsk tilgang er en hobbesiansk tilgang (efter Thomas Hobbes *-red.*), som fører til evig konflikt... Den Westfalske Fred fungerede af én grund: på grund af et lederskab, et initiativ, til at afslutte en krig, som ingen kunne afslutte...

“Vi er kommet til en periode i verdenshistorien – se, vi er ved at afslutte krigen! Man kan ikke længere føre krig på denne planet! Man kan være nødt til at forsvare sig selv på en krigslignende måde, men man bruger ikke krig som et politisk instrument! Hvilket er hvad briterne og USA gør – brugen af krig som et politisk instrument! ...

“Kan ren ødelæggelse, som er den eneste form for krigsførelse, der er mulig nu, – kan det være en kilde til sejr, en kilde til en sejrrig hensigt? Det kan man aldrig opnå. Så derfor er den eneste politik, den politik der er baseret på gensidige interesser, den westfalske politik.

“Den westfalske politik er et spørgsmål om den naturlige moralske lov...”

Amerikanske “guder fra

Olympen” udsteder ordrer til krig og ødelæggelse; BRICS mobiliserer på vegne af menneskeheden

Ikke korrekturlæst

Den 20. maj (EIRNS) – Der er stadig stærkere beviser for sandheden i Helga Zepp-LaRouches advarsel om, at vi i øjeblikket, lever i den “største fare i menneskeheds historie”. Verden er klart opdelt i to diametralt modsatte kræfter. De kan beskrives på forskellig vis: De anglo-amerikanske oligarker, der forsøger at redde et bankerot finansielt system, som svømmer i en sump af ubetalelig gæld på ca. 2 trillioner dollars, kan lide at betegne splittelsen som “demokratierne mod autokratierne”.

Helga Zepp-LaRouche bemærkede for nylig, at det i virkeligheden er de tidligere koloniherrer imod deres tidligere kolonier, selv om Rusland ikke hører til nogen af de to kategorier. På et møde mellem BRICS’ udenrigsministre torsdag den 19. maj blev situationen beskrevet på en noget anden måde: USA repræsenterer ikke udviklingslandenes interesser, sagde den kinesiske Udenrigsminister Wang Yi på mødet, “men BRICS er talerør for et stort antal udviklingslande, der repræsenterer 40 % af verdens befolkning og 20 % af det globale BNP. Sammenslutningen er derfor godt rustet til at repræsentere de nye vækstøkonomiers interesser.” Dette blev demonstreret ved deltagelsen i det tilknyttede møde i “BRICS PLUS” bestående af Argentina, Egypten, Indonesien, Kasakhstan, Nigeria, U.A.E., Saudi-Arabien, Senegal og Thailand.

I dette lys er det værd at gentage til orientering for den

uddøende race af vestlige oligarker, der tordner om deres "regelbaserede orden", at ikke et eneste land i det globale syd har støttet det anglo-amerikanske sanktionsregime mod Rusland. De, der støtter dem, omfatter kun den engelsktalende union af "Five Eyes", deres aktiver i Europa, og i Asien udelukkende Sydkorea, Japan og Singapore – dvs. ingen afrikanske nationer, ingen ibero-amerikanske nationer og kun de tre nævnte asiatiske lande. Det Globale Syd er langt mere interesseret i Bælte- og Vej-Initiativets udviklingsorientering, end i det transatlantiske kartels forrykte ønske om global krig.

Dette kartel tror stadig, at disse såkaldte guder fra Olympen hersker over de menneskelige "untermenschen", som skal adlyde alle deres ordrer, og acceptere deres ord som sandhed. På et møde i FN's Sikkerhedsråd i denne uge om den globale fødevarekrise talte udenrigsminister Tony Blinken på vegne af disse falske guder og bemærkede måske ikke, at Olympen er ved at smuldre under hans fødder. Blinken gav Rusland, Rusland, Rusland, Rusland skylden for alle problemer i verden, som, ifølge ham, sulter verden, bruger sult som et redskab i krig mod menneskeheden, begår krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, blokerer Ukraines havne og så videre og så videre.

Den russiske ambassadør ved FN, Vassily Nebenzia, svarede imidlertid med en stærk dosis virkelighedssans og med den nødvendige ironi. Nebenzia kaldte Blinkens beskyldninger for "absolut bedrageriske". Faktisk, hævdede han, afslører USA's beslutsomhed med hensyn til at "knække ryggraden" i den russiske økonomi gennem sanktioner og proxy-krigen i Ukraine kun "jeres tvangsmæssige ønske om at skyde jer selv i benet – eller rettere begge ben", hvilket ødelægger de vestlige økonomier i et eskalerende tempo, "hvilket I bliver nødt til at forklare jeres skatteydere og vælgere". Han tilføjede: "I holder bogstaveligt talt hele udviklingsverdenen som gidsel og driver den mod hungersnød. Uanset hvad I måtte sige, er det

jer og kun jer, der kan ændre dette.”

Ambassadøren bemærker, at Rusland, der er pålagt 10.000 sanktioner, ikke desto mindre vil have en rekordhøst af hvede – 25 millioner tons, der er til rådighed for eksport fra den 1. august og frem til årets udgang gennem Novorossiysk-havnen, med en potentiel gødningseksport på 22 millioner tons. “Men hvis I ikke ønsker at ophæve de sanktioner, I har valgt at indføre, hvorfor giver I os så skylden for fødevarekrisen? Hvorfor skal de fattigste lande og regioner lide under jeres uansvarlige geopolitiske spil?”

Schiller Instituttet afholder to internationale møder i næste uge for at tage fat på det vanvittige i “Global NATO’s” provokationer mod Rusland og Kina, som truer med en nært forestående atomkonfrontation, der kan udslette menneskeheden.

Den svenske og danske afdeling af Schiller Instituttet, vil organisere et arrangement med titlen “Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke” onsdag den 25. maj.

Torsdag den 26. maj vil oberst Richard Black, den tidligere CIA-analytiker Ray McGovern, Helga Zepp-LaRouche og en eller flere europæiske pensionerede generaler tale: “Amerikanske og europæiske militær- og sikkerhedseksperter advarer: Politikernes vanvid truer med atomkrig”.

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga**

Zepp-LaRouche den 19. maj 2022:

Dette er "det farligste øjeblik" i menneskehedens historie

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Velkommen til vores ugentlige strategiske dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det torsdag den 19. maj 2022.

Helga, det virker som om der dagligt lanceres yderligere en omfattende provokation mod Rusland, idet Biden-administrationen, medlemmer af begge partier i Kongressen, regeringerne i NATO-landene i Europa, alle bevæger sig tættere på at overskride endnu en rød streg, som er trukket af præsident Putin og hans sikkerhedsfolk. Denne uge begyndte med, at regeringerne i Finland og Sverige meddelte, at de havde til hensigt at tilslutte sig NATO. Hvordan reagerer Rusland på dette, og er man ikke klar over, at dette er et skridt i retning af at gå direkte imod de røde streger, som præsident Putin har fastlagt?

HELGA ZEPP-LAROCHE: Jeg tror, at de er fuldstændig ligeglade. Der er ingen trussel mod Sverige og Finland. Enhver, der tror at russerne er ved at rykke ind i disse lande, er helt hen i vejret. Dette er den sjette NATO-udvidelse mod øst. Vi skal huske, at Putin den 15. december havde krævet bindende retssikkerhedsgarantier af USA og NATO for, at NATO afstår fra kontinuerligt at bevæge sig østpå, at Ukraine ikke bliver medlem af NATO, og at der ingen offensive våbensystemer vil blive placeret ved Ruslands grænse. Jeg mindes, at det var den tidligere chef for det italienske luftvåben, general Leonardo

Tricarico (pensioneret), der netop erklærede, at denne sag med Finlands og Sveriges NATO-ansøgning er som at stikke en finger i øjet på Putin.

Jeg mener, at de forskellige russiske talsmænd allerede har sagt, at de vil træffe kompenserende foranstaltninger. De vil sandsynligvis placere nogle våbensystemer tæt på den finske og svenske grænse, eller noget tilsvarende, men det er yderligere en optrapning. Russernes reaktioner bliver mere barske, og de erkender i højere grad, hvordan situationen er. F.eks. erklærede lederen af det russiske sikkerhedsråd, Nikolai Patrushev, i hovedtræk, at grunden til at Rusland var nødt til at gennemføre det, de kalder en særlig militær operation i Ukraine, var, at NATO's fortsatte bevægelser mod øst, mod en omringning af Rusland, bragte den russiske stats eksistens i fare. Det er en formulering, som burde forurolige enhver i Vesten, for det er hvad viceudenrigsminister Alexander Grushko havde sagt i sidste måned, nemlig at det er den tilstand, hvor Rusland har en doktrin, som i henhold til dets egne regler tillader brug af atomvåben.

Nu tror jeg ikke, at Rusland vil bruge atomvåben, men det ligner den ene provokation efter den anden, og vi bør ikke blive overraskede, hvis det går helt galt på et tidspunkt meget snart, hvis vi ikke formår at mobilisere en modstand overfor dette. Men russerne har gjort det meget klart, at målet er at udrydde det russiske system, at foretage et fuldstændigt regimeskifte, at indføre et regime, som grundlæggende er kontrolleret af Vesten, og dette er naturligvis ikke acceptabelt for den russiske ledelse. Så dette er en helt forfærdelig provokation, og folk bør virkelig være foruroligede, for dette er vejen til katastrofe....

Se resten af interviewet på videoen.

General Tricarico: NATO-invitation til Sverige og Finland er “endnu en finger i Putins øje”

Den 17. maj 2022 (EIRNS) – Til det populære morgen-talkshow “Agorà” på det italienske nationale “TV Raitre” den 17. maj, udtalte den tidligere stabschef for det italienske luftvåben, Leonardo Tricarico, at NATO’s invitation til Sverige og Finland “er endnu en finger stukket i Putins øje”. Tricarico bifaldt, da en anden vært påpegede, at “vi leger med ilden”, og forklarede at medlemskab af de to lande, ikke opfylder et grundlæggende krav.

“NATO-traktaterne foreskriver, at ethvert land kan blive medlem af NATO, hvis det bidrager til sikkerheden i det nordatlantiske område. Jeg mener ikke, at Sveriges og Finlands medlemskab bidrager til sikkerheden. Rusland udgør i sin nuværende svækkede tilstand ikke en trussel for disse lande. Det største offer [for et NATO-medlemskab] er forhandlingerne.”

Ifølge Tricarico er det i øjeblikket vanskeligt at opnå en egentlig fred, men en våbenhvile er realistisk. En våbenhvile vil gøre det muligt at indlede forhandlinger og eventuelt opnå en fælles aftale om beskyttelse af russiske etniske grupper.

Adspurgt om en vurdering af situationen på slagmarken oplyste Tricarico, at der er tale om et dødvande. Det er som to bokkere efter den første runde. Adspurgt om truslen om en atomkrig sagde han, at “den har været der bag kulisserne siden det indledende tidspunkt”, men truslen om en cyberkrig er mere

ødelæggende end en atomkrig, forklarede han, fordi et alvorligt cyberangreb kan få hele et lands infrastruktur til at bryde sammen. Han nævnte dette som svar på mindre cyberangreb mod italienske regeringsinstitutioner, som tilsyneladende er blevet udført af en "russisk" gruppe ved navn Killnet i den seneste periode.

General Leonardo Tricarico, tidligere stabschef for det italienske luftvåben, opponerer dagligt mod den optrapning i Ukraine, der drives af EU, NATO, USA og Storbritannien. I et nyligt interview med fanpage.it erklærede han:

"Politikerne har mistet forstanden; den eneste, der opfordrer til fred, er paven, og EU bør droppe det strategiske kompas og den vanvittige idé om at vinde krigen i Ukraine.

"Forhandlingernes sammenbrud efter den såkaldte Bucha-massakre viser, at mange mennesker har mistet deres dømmekraft, og nogle af dem har mistet forstanden... Jeg henviser til de aktører, der kunne og burde være de første til at fremme seriøse og strukturerede fredsforhandlinger, især USA, NATO, Polen og de baltiske lande. De burde forsøge at henvende sig til Zelensky, gøre ham mere modtagelig og smidig, men i stedet opildner, tilskynder og bevæbner de ham."

Tricarico fortsatte:

"Det er rimeligt at hjælpe de svageste i den ukrainske konflikt ... men det bør ikke være et alternativ til at indlede fredsforhandlinger. Man tror ofte, at de to ting er modsatrettede, skønt de i stedet er absolut forenelige: Zelensky skal have mulighed for at forhandle fra en værdig position. Problemet er, at USA og NATO bevæbner Ukraine for at gå til grunde i krigen, og ikke for at stå stærkere i en forhandling med Moskva."

**POLITISK ORIENTERING den 17.
maj 2022:
Meld dig til vores sikkerheds
videokonference fra Danmark
og Sverige den 25. maj kl.
13.30-16.30**

Med formand Tom Gillesberg.

Videokonference invitation:

Invitation til at deltage i et gratis internationalt
onlineseminar arrangeret af

Schiller Institutet i Danmark og Sverige:

Vi behøver en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur

for alle nationer,

ikke en styrkelse af geopolitiske blokke

Schiller Institutet anbefaler:

*NEJ ved den danske folkeafstemning den 1. juni om afskaffelse
af EU's forsvarsforbehold*

NEJ til Sveriges og Finlands optagelse i NATO

Dato: Onsdag den 25. maj 2022

Tid: 13:30-16:30 dansk tid (CEST)

Online via Zoom

Gratis adgang

Seminaret vil blive afholdt på engelsk.

Tilmeldelse kan ske til si@schillerinstitut.dk, +45 53 57 00 51

På seminaret hos Schiller Instituttet vil følgende emner blive drøftet:

* Hvad er årsagen til den nuværende ekstremt farlige militære og økonomiske krise?

* Hvorfor en styrkelse af EU's militære enhed med dansk deltagelse og Sveriges og Finlands optagelse i NATO blot vil forværre de geopolitiske konflikter.

* Hvilke principper kan vi anvende til at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur til gavn for alle nationer og befolkninger?

Program:

* **Verden har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.**

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident.

* **Baggrunden for krigen mellem Ukraine-NATO og Rusland.**

Jens Jørgen Nielsen, uddannet i idé- og kommunikationshistorie, Moskva-korrespondent for det dagbladet Politiken i slutningen af 1990'erne, forfatter til flere bøger

om Rusland og Ukraine, leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog og lektor i kommunikation og kulturforskelle ved Niels Brock Handelshøjskole i København.

*** Hvorfor vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur?**

Jan Øberg, ph.d., freds- og fremtidsforsker og kunstfotograf, ph.d. i sociologi, gæsteprofessor i freds- og konfliktstudier i Japan, Spanien, Østrig og Schweiz, medstifter og direktør for det uafhængige TFF, Transnational Foundation for Peace and Future Research, i Lund, Sverige, og forfatter.

*** Den kinesiske præsident Xi Jinpings forslag af 21. april 2022 om en ny international sikkerhedsarkitektur.**

Professor Li Xing, ph.d., professor i udvikling og internationale relationer ved Institut for Politik og Samfund, Det Humanistiske og Samfundsvidenskabelige Fakultet, Aalborg Universitet, og forfatter.

*** Hvorfor Danmark bør afstå fra et intensiveret geopolitisk militært engagement.**

Tom Gillesberg, formand, Schiller Institutet i Danmark

*** Hvorfor Sverige og Finland ikke bør tilslutte sig NATO.**

Ulf Sandmark, formand, Schiller Institutet i Sverige

Information: si@schillerinstitut.dk. +45 53 57 00 51

Som baggrund er her uddrag af en tale, som Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren og præsidenten for Schiller Institutet, holdt på en online-konference med unge den 7. maj 2022. Hele talen kan læses nedenunder.

“Vi faktisk befinder os i et utroligt farligt øjeblik. Men der er også håb... Det er kun muligt, hvis vi overvinder idéen om geopolitik.

Geopolitik er den idé, at der altid vil være en blok af nationer eller en nation, som vil definere eller er nødt til at definere sine interesser over for en anden blok af nationer, og at der altid vil være en dødbringende kontrovers, hvor enten den ene eller den anden vinder, og det hele vil være et nulsumsspil. Det er netop hvad der må og kan overvindes.

Det vi skal gøre er at etablere en international orden, hvor det princip, som denne orden grundlæggende er baseret på, er tanken om, at hver nation har ret til, og mulighed for, at udvikle alle deres borgeres potentialer. Vi befinder os i en situation, hvor vi har brug for en systemisk ændring: En fuldstændig fornyelse af systemet. Grunden til, at jeg nævner dette, er, at situationen er meget presserende.

Flere og flere analytikere og eksperter er enige om, at faren for Tredje Verdenskrig er akut, at situationen er farligere end på højdepunktet af Den kolde Krig...

Så vi er et hårsbred fra den menneskelige civilisations udslettelse... Hvis den nuværende politik fortsættes, kan denne verden nemlig ende meget pludseligt om få minutter, om få dage, uger eller måneder, og krigen i Ukraine er naturligvis et brændpunkt. Men hele denne krise handler ikke om Ukraine. Den handler om, hvilken slags verdensorden der skal eksistere: Skal det være en unipolær verden, domineret af en eller to nationer? Skal det være en “regelbaseret orden”, hvor en lille klub af nationer udstikker reglerne? Eller skal den være multipolær, og skal den være baseret på folkeretten, som den er udtrykt i FN-pagten?...

Jeg tror, at det er det, der er udgangspunktet: Kun hvis man

gør det klart for sig selv, at atomkrig mellem de to største atommagter, USA og Rusland, betyder udslettelse af menneskeheden, og derefter mobiliserer for, at krigen skal stoppe, og kæmper for et alternativ, som skal starte med tanken om, at krigen skal stoppe; diplomati og forhandlinger skal straks starte for at finde en løsning, der er acceptabel for alle parter...

Nu skal vi gøre os klart, og det er holdningen hos alle, der arbejder med Schiller Institutet, at krig ikke kan være en metode til konfliktløsning i en tid med atomvåben; og jeg siger ikke, at denne krig skulle have fundet sted, men man er nødt til at forstå årsagerne til, at den fandt sted."

Som Helga Zepp-LaRouche sagde, "Det hele startede i forbindelse med den tyske genforening, da Berlinmuren faldt, og den amerikanske udenrigsminister James Baker III lovede Gorbatsjov, at NATO ikke ville flytte sig en tomme mod øst.

En pensioneret tysk general ved navn Harald Kujat, som havde været formand for NATO's militærkomité i 2002-2005, har netop givet et interview til et tysk tidsskrift, hvori han sagde, at hovedvægten ikke længere ligger på at beskytte og bistå Ukraine i dets forsvarskamp mod et russisk angreb, hvilket er i strid med folkeretten, men på at svække Rusland som strategisk rival på lang sigt..."

[Nationer med] 2,2 milliarder mennesker, de nægter alle at blive trukket ind i en geopolitisk konfrontation mellem USA og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side.

Samtlige af disse lande holder fast ved idéen om alliancefrihed, og det tror jeg er nøglen til fred lige nu. Fordi principperne for den alliancefri bevægelse, som var principperne i FN-pagten, Bandung-konferencen, de fem principper for fredelig sameksistens, som er suverænitet, ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender, accept af det andet samfundssystem...

Jeg mener, at vi i traditionen fra Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års krig i Europa, har brug for en sikkerhedsarkitektur, som først og fremmest tager hensyn til udviklingslandenes interesser; der skal ske en forøgelse af levestandarden for hvert enkelt individ, både i Europa, USA, Rusland og Kina. Jeg mener, at det er afgørende for, om menneskeheden kan overleve. Det betyder, at vi har brug for et nyt paradigme i vores tænkning, nemlig idéen om, at hver nation har ret til at udvikle sit fulde potentiale. Hvert barn, alle børn, der fødes, uanset i hvilken nation i verden, har ret til at udvikle sit fulde potentiale, hvilket betyder, at det skal have en universel uddannelse...

Vi har aldrig været på et vigtigere tidspunkt i historien, og farerne har aldrig været så store, men potentialet for at skabe en helt ny verden har aldrig været så tæt på: At gøre en ende på kolonialismen, at skabe en økonomi baseret på termonuklear fusion, hvilket ville betyde, at vi har energi og råstof sikkerhed for alle nationer, at vi kan få et internationalt samarbejde om udnyttelse af rummet, at menneskeheden bliver voksen, og at geopolitiske krige bliver et spørgsmål fra fortiden."

Vi håber inderligt, at du vil have mulighed for at deltage i denne vigtige begivenhed, og at du vil dele denne invitation og opfordre andre mennesker til at deltage.

Hjemmesider:

Danish: Schiller Instituttet

Swedish: Schillerinstitutet

English: The Schiller Institute | A New Paradigm for the Survival of Civilization

NBC forbereder amerikanerne på direkte krig mellem USA og Kina

Den 16. maj 2022 (EIRNS)–NBC’s “Meet the Press” har netop offentliggjort et skræmmende indslag med et krigsspil udført af “Center for a New American Security” (CNAS), der simulerede en direkte amerikansk varm krig imod Kina. “Året er 2027”, indledes showets teaser. “Kina er parat til at angribe Taiwan. Hvilken side ville sejre? Ville Kina angribe det amerikanske fastland? Kunne en atomkrig bryde ud?”

CNAS er finansieret af Pentagon og førende militær leverandører som Northrop Grumman, Raytheon og Lockheed Martin samt Taipei Economic and Cultural Representative Office. CNAS’ medstifter Michèle Flournoy, der nu er formand for CNAS’ bestyrelse, argumenterede i 2020 for, at USA skulle udvikle “kapacitet til, på en troværdig måde, at true med at sænke alle Kinas militære fartøjer, ubåde og handelsskibe i det Sydkinesiske Hav indenfor 72 timer”, rapporterer Caitlin Johnstone.

(<https://caitlinjohnstone.substack.com/p/pentagon-funded-think-tank-simulates>)

Direktøren for CNAS, Richard Fontaine, har med begejstring fortalt om, hvordan en langvarig konflikt i Ukraine ville tjene langsigtede interesser over for Kina: “Krigen i Ukraine kan ende med at være dårlig for omdrejningspunktet [mod Asien] på kort sigt, men fordelagtig på lang sigt”, sagde han. “Hvis Rusland kommer ud af denne konflikt som en svækket udgave af sig selv, og Tyskland opfylder sine løfter om forsvarsudgifter, kan begge tendenser gøre det muligt for USA

at fokusere mere på Indo-Stillehavsområdet på lang sigt.”

Det krigsspil, som NBC viste, omfatter “Red Team” (Kina), der følger op på taiwanesiske øer og selveste Taipei med angreb på amerikanske styrker i Japan, Guam og de nordlige Mariana Øer. Det amerikanske “Blue Team” forestillede sig, at amerikanske styrker fra Filippinerne skulle indgå i en luftkamp med kinesiske fly fra det kinesiske flyvevåben.

Et medieselskab har indgået et samarbejde med en Pentagon-finansieret tænketank for at normalisere tanken om en direkte militær konflikt mellem USA og Kina.

“Dette er på vej i en meget, meget dårlig retning”, konkluderer Johnstone i sin dækning af tv-programmet. “Forhåbentlig vågner menneskeheden op i tide til at stoppe disse galninge fra at jage os ud over en afgrund, hvorfra der ikke er nogen vej tilbage.”

Anti-NATO-demonstranter mobiliseret for at forhindre større atomkrise i Norden

Stockholm, 15. maj 2022 (EIRNS) – Ulf Sandmark, formand for Schiller Instituttet i Sverige, talte til en demonstration lørdag den 14. maj i Stockholm, arrangeret af den svenske Anti-NATO-Bevægelse og andre venstrefløjsgrupper. Med omkring 500 tilhørere gik Sandmark kraftfuldt i rette med de svenske partiers vanvid om at støtte en hastebehandling af en beslutning i næste uge for at ansøge om medlemskab af NATO: “Ønsker de, at Sverige skal blive trukket ind i en krig med Rusland?” Ligesom Ukraine er gået ind i en total krig med

Rusland på grund af NATO's udvidelsespolitik, ønsker de svenske pro-NATO-partier så yderligere optrapning mod Rusland ved at udvide NATO yderligere", udtalte han.

Han pegede på den næsten ukendte kendsgerning i Sverige, at amerikanske strategiske bombefly af typen B-52 som allerede eskorteres over svensk territorium og er i stand til at transportere 12 Tomahawk-krydsermissiler, der på få minutter kan udrydde 12 russiske byer, først og fremmest Sankt Petersborg. De svenske NATO-partier tillader også NATO at komme tæt på de russiske atomubåde, hvilket truer med at flytte hele den nukleare balance, og desuden at nægte Rusland adgang til Østersøen med et anti-adgangsomsråde-afvisningssystem A2/AD. "Det er en vanvittig nuklear provokation, der kan udløse en ny Cuba-krise", anførte han.

"Optrapningen i vores del af verden må dæmpes med diplomati og en fredsaftale mellem Rusland og Ukraine, efterfulgt af en international konference om en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer."

Hvis NATO-ansøgningen ikke standses af en betydelig opposition internt i det regerende Socialdemokratiske Parti på deres udvidede bestyrelsesmøde søndag den 15. maj, må kampen fortsætte gennem hele valgkampen frem til september. Der kan ske store forskydninger i de svenske vælgergrupper, da der er tre partier imod NATO, og denne modstand vil være sammenfaldende med vreden over leveomkostningerne, som forværres af sanktionerne, advarede Sandmark.

Sverige og Finland kan i sidste ende blive reddet på katastrofens yderste rand, da der nu er røster i NATO-medlemsstaterne, som er imod at tillade et medlemskab af Sverige og Finland og dermed bringe dem ind i en unødvendig nordeuropæisk atomkrise. Men, konkluderede han, "lad os tage vores skæbne i vores egne hænder og gennemtvinge Venstrepartiets opfordring til en folkeafstemning for at afgøre vores egen skæbne".

Der blev uddelt mange foldere til Schiller Institutters kommende danske og svenske webinar den 25. maj.

[Flash: Socialdemokraterne ignorerede denne advarsel i dag og stemte for at støtte medlemskab af NATO, mens Finlands præsident, Sauli Niinistö, gjorde det officielt, at Finland vil ansøge om medlemskab af NATO].

Ungdommens rolle i skabelsen af en ny international økonomisk arkitektur, International Ungdomskonference med Helga Zepp-LaRouche

Den 7. maj 2022 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche var i dag vært for en konference for unge fra mindst 23 nationer med temaet: “Ungdommens rolle i skabelsen af en ny international økonomisk arkitektur”. Zepp-LaRouche præsenterede et barsk billede af den nuværende krise med omfattende hungersnød, økonomisk sammenbrud og den tiltagende fare for atomkrig, og hun fremførte, at dette måske er det øjeblik med den største fare for menneskeheden i hele historien, og at verdens ungdom må stå sammen for at skabe den fremtid de ønsker, ellers er der måske slet ingen fremtid.

Hun påpegede, at den falske opdeling af verden i "demokratier vs. autokratier" dækker over, at den virkelige opdeling er mellem de tidligere kolonimagter over for deres tidligere kolonier, der pålægger udviklingslandene krige med regimeskift, nedskæringer og sult, samtidig med at de åbent og pralende erklærer deres hensigt om at ødelægge Rusland og Kina for at forhindre "Bælte & Vej"-tilgangen til at befri det globale syd fra fattigdom gennem udvikling af infrastruktur og moderne landbrugsindustrielle stater.

De over 100 unge fra alle kontinenter diskuterede med begejstring det nødvendige samarbejde og den optimisme, der er nødvendig for at imødegå denne eksistentielle udfordring. Spørgsmål om polariseringen af befolkningerne rundt om i verden på grund af religion, etnicitet, politiske ideologier m.m. blev besvaret af Zepp-LaRouche med det universelle princip om "Modsætningernes Sammenfald" af Nikolaus af Cusa, der søger at finde de højere principper, som vedrører menneskehedens fælles mål.

Der var 23 lande repræsenteret: Yemen, Sydafrika, Uganda, Zimbabwe, Tanzania, Nigeria, Ghana, Haiti, Venezuela, Mexico, Brasilien, Peru, Colombia, Spanien, Tyskland, Italien, Danmark, Frankrig, Storbritannien, Pakistan, Canada, USA og Australien. Konferencen vakte stor begejstring hos alle deltagerne over, at denne mobilisering var både afgørende og potentielt effektiv til at ændre historiens gang på et tidspunkt, hvor historien er under omvæltning.

Zepp-LaRouche annoncerede en ny international konference i Schiller Instituttet, der skal finde sted inden for få uger i samarbejde med andre institutioner i Asien med mere.

Hovedtalen til ungdomsmøde, lørdag den 7. maj 2022

Helga Zepp-LaRouche: Velkommen. Jeg vil gerne byde jer velkommen, hvor end I måtte være. Det er en sand glæde at have unge mennesker samlet, for situationen i verden er helt

forfærdelig, og mange mennesker er bekymrede, for hvad det hele skal føre til? Er der en vej ud? Er der håb for fremtiden?

Jeg vil gerne påpege, at vi faktisk befinder os i et utroligt farligt øjeblik. Men der er også håb. Men det bliver ikke den historiske materialisme eller den dialektiske materialisme eller nogle objektive historielove, der vil være afgørende. Jeg tror, at 90 % eller deromkring af hvad der vil ske, vil afhænge af, om der er nok modige mennesker, som yder deres individuelle indsats for at gøre en forskel.

Så formålet med denne opfordring er at iværksætte et internationalt netværk, et partnerskab, især blandt unge mennesker, for at kæmpe for fred, for at kæmpe imod krigen, men det kan kun lade sig gøre, hvis vi skaber en bedre verden og en fredsorden, som gør det muligt for hver enkelt nation på denne planet ikke blot at overleve, men også at blomstre. Det er kun muligt, hvis vi overvinder idéen om geopolitik.

Geopolitik er den idé, at der altid vil være en blok af nationer eller en nation, som vil definere eller er nødt til at definere sine interesser over for en anden blok af nationer, og at der altid vil være en dødbringende kontrovers, hvor enten den ene eller den anden vinder, og det hele vil være et nulsumsspil. Det er netop hvad der må og kan overvindes.

Det vi skal gøre er at etablere en international orden, hvor det princip, som denne orden grundlæggende er baseret på, er tanken om, at hver nation har ret til, og mulighed for, at udvikle alle deres borgeres potentialer. Vi befinder os i en situation, hvor vi har brug for en systemisk ændring: En fuldstændig fornyelse af systemet. Grunden til, at jeg nævner dette, er, at situationen er meget presserende.

Flere og flere analytikere og eksperter er enige om, at faren for Tredje Verdenskrig er akut, at situationen er farligere

end på højdepunktet af Den kolde Krig, og for dem af jer, der har studeret historien en smule, var det Cuba-krisen, hvor Sovjetunionen havde placeret atommissiler på Cuba. Det var virkelig et spørgsmål om minutter og timer, hvordan dette ville blive afgjort, og vi var meget tæt på den tredje verdenskrig. Men denne gang er det meget farligere end det: Det er der adskillige personers ekspertudtalelser om.

Så vi er et hårsbred fra den menneskelige civilisations udslettelse. I modsætning til andre perioder, hvor vi var i en sådan fare, som i begyndelsen af 1980'erne, da der var den såkaldte mellemdistance-missilkrise i Europa, mellem SS-20 og Pershing 20, var der hundredtusinder af mennesker på gaden, der advarede om Tredje Verdenskrig, mens den såkaldte fredsbevægelse i dag, hvis den findes, er meget lille, og for det meste vildledt, da de alle siger, at det er Putins onde gerninger, der er ansvarlige for situationen, og det vil jeg komme ind på om lidt.

Jeg går ud fra, at de fleste af jer i denne samtale er unge; det betyder, at I sandsynligvis er et sted mellem 20 og 35 år gamle, og under normale forhold ville I have omkring 50-75 år foran jer. Under alle omstændigheder, med eller uden krigsfare, er det meget vigtigt, at I udvikler et perspektiv for, hvilken slags verden I ønsker at leve i: Det bør I tænke over, for ellers vil andre bestemme det for jer. Eller mere præcist, i dette tilfælde skal I være sikker på, at der findes en verden, hvor I vil kunne leve. Hvis den nuværende politik fortsættes, kan denne verden nemlig ende meget pludseligt om få minutter, om få dage, uger eller måneder, og krigen i Ukraine er naturligvis et brændpunkt.

Men hele denne krise handler ikke om Ukraine. Den handler om, hvilken slags verdensorden der skal eksistere: Skal det være en unipolær verden, domineret af en eller to nationer? Skal det være en "regelbaseret orden", hvor en lille klub af nationer udstikker reglerne? Eller skal den være multipolær, og skal den være baseret på folkeretten, som den er udtrykt i

FN-pagten?

Der er folk, som Tysklands nuværende udenrigsminister Annalena Baerbock, der siger, at vi skal sende flere tunge våben til Ukraine, selv om der er risiko for atomkrig. Vi kan ikke udelukke noget som helst.

Lad os nu se på, hvad risikoen egentlig indebærer. I januar i år var der en militærøvelse, som blev kaldt "Global Lightning", som var forestillingen om, at man har en langvarig hybridkrig mellem konventionelle styrker og atomstyrker. Det er jo latterligt. Tanken om at have dage og måske endda uger med krig, hvor man kaster et par atombomber, så går man over til rumkrig, cyberkrig og så kommer man tilbage til konventionel krig – det er fuldstændig vanvittigt, og det vil ikke finde sted.

Der er nu tiltagende diskussion, hvor folk lystigt udtaler, "Nytten af små atomvåben er meget god, for hvis den ene eller den anden side taber i en konventionel krig, vil de svare igen med taktiske atomvåben". Men der er nogle få virkelige eksperter i atomvåben, som Ted Postol, en tidligere MIT-professor, der har det synspunkt, som nu også udtrykkes i en interessant video, for et par dage siden, af oberst Powells tidligere kabinetschef, oberst Lawrence Wilkerson (pensioneret), og alle disse mennesker tilkendegiver, at sådan noget som en "begrænset atomkrig" ikke eksisterer, men at når man først bruger et enkelt atomvåben, så er det slut med det hele: Hele verdens arsenal vil blive affyret. I bør vide, og ved sikkert også, at det er et meget stort antal. USA har 5.428 atommissiler; Rusland har 5.977; Kina har mindre, 350; Frankrig, 290; Storbritannien, 225; Pakistan, 165; Indien, 160; Israel, 90; Nordkorea, 20.

Hvis man affyrer alt dette, vil der ske følgende. Ifølge Ted Postol vil der blive skabt en brandmur omkring hvert eneste af disse missiler, hvis temperatur vil svare til Solens centrum, hvilket vil forvandle alt til mindre end aske. Der vil være

fem gange så varmt som Solens centrum: 100 millioner grader Kelvin. Effekten af detonationen i en eksplosion i byerne, siger han, overgår fantasiens kraft, alt hvad selv han kan forestille sig. Han vælger de ord til at beskrive det, til at advare om konsekvenserne: Et enkelt atomvåben af denne type ville sætte en automatisk reaktion i gang. Hvis et enkelt atomvåben f.eks. rammer en by, vil det ødelægge et område med en radius på 5-8 km, hvilket svarer til ca. 200 km². Lad os antage, at hvis kun 20 % af de amerikanske ICBM'er bruges til at ødelægge de russiske landbaserede ICBM'er, så har man stadig 80 % til andre mål i Rusland, Kina, Europa – og omvendt naturligvis russiske ICBM'er mod amerikanske og øvrige mål.

Folk i Afrika og Latinamerika skal ikke tro, at det ikke vil påvirke dem, fordi de umiddelbare mål ikke er i deres områder, for der vil være nukleart nedfald. Ifølge Postol vil følgende ske: Fordi det russiske luftforsvarssystem er mindre sofistikeret end USA's og NATO's, har Ruslands militære ledelse indført en automatiseret reaktionsmekanisme, så hvis den russiske ledelse bliver dræbt i et overraskende førsteangreb med atomvåben fra Vestens side, har de indført noget, der kaldes en "dommedagsmaskine", som er en automatisk affyring af praktisk talt hele det arsenal, de har. Det har gjort situationen endnu mere farlig.

Selv en fejlvurdering af situationen eller et uheld kan udløse en atomkrig, og der er mange mennesker, som f.eks. International Physicians for the Prevention of Nuclear War (Internationale Læger til Forebyggelse af Atomkrig), der har advaret imod dette. Hvis denne hændelse skulle ske, ville man få en atomvinter, og chancen for, at alt liv på jorden ville dø, er meget sandsynlig.

Vi sidder altså på en krudttønde. For et år siden, den 20. februar 2021, gav chefen for USA's strategiske kommando (Stratcom) Adm. Charles Richard, Pentagon besked om, at ændre sandsynligheden for atomkrig fra "ikke sandsynlig" til "meget sandsynlig". Daniel Ellsberg, som er den berømte

whistleblower, der offentliggjorde Pentagon Papers, udtaler, at det ikke kun er Ukraine, men at dette også kunne udløses, hvis det kommer til en konventionel krig om Taiwan, i tilfælde af at Taiwan bliver presset til at tro, at de kan erklære uafhængighed, og det ville komme til en krig mellem USA og Kina, som USA ville tabe (af en række årsager), så ville det komme til brug af atomvåben. Ellsberg bad whistleblowers træde frem og fortælle, hvad der faktisk er den interne debat i militæret om brugen af atomvåben.

Tro mig, jeg ønsker ikke at skræmme jer. Nogle vil måske hævde, at yngre mennesker ikke er interesserede i strategiske spørgsmål; det er ikke ligefrem sådan, man får folk mobiliseret, hvis man ønsker at give unge mennesker et perspektiv. Men jeg ville ikke være ærlig, for det skræmmende er ikke kun, at vi sandsynligvis befinder os på det farligste punkt, der nogensinde har eksisteret i menneskehedens historie, men det, der skræmmer mig endnu mere, er, at langt størstedelen af verdens befolkning enten ikke ved det, eller også er de ligeglade. Jeg tror, at hvis de virkelig vidste det, ville de bekymre sig, men medierne fortæller dem ikke sandheden.

Jeg tror, at det er det, der er udgangspunktet: Kun hvis man gør det klart for sig selv, at atomkrig mellem de to største atommagter, USA og Rusland, betyder udslettelse af menneskeheden, og derefter mobiliserer for, at krigen skal stoppe, og kæmper for et alternativ, som skal starte med tanken om, at krigen skal stoppe; diplomati og forhandlinger skal straks starte for at finde en løsning, der er acceptabel for alle parter.

Den vestlige fortælling lige nu, er, at Putin er aggressoren. De bruger ord, som er utrolige. De siger: "Putin er en krigsforbryder" osv. Fortællingen – i krigstider siger folk, at sandheden er det første offer, men fortællingen er sådan, at hvis man bare nævner, i det mindste i Tyskland eller USA, at krigen ikke startede den 24. februar (som er den dag, hvor

Rusland rykkede ind i Ukraine), så bliver man allerede kaldt "Putin-agent", "et instrument for russisk propaganda" osv. Men der er naturligvis en forhistorie, og jeg vil ikke komme ind på den i detaljer, men jeg vil gerne henvise til den for dem af jer, der faktisk ønsker at forstå, hvad der skete.

Bare for at nævne den meget kort: Det hele startede i forbindelse med den tyske genforening, da Berlinmuren faldt, og den amerikanske udenrigsminister James Baker III lovede Gorbatsjov, at NATO ikke ville flytte sig en tomme mod øst. Nu benægtes det, at han sagde dette, og i dag siger de, at det aldrig blev lovet. Men der findes historiske dokumenter, faktiske dokumenter og øjenvidner, som absolut bekræfter, at situationen var sådan, at det blev gjort klart, at NATO ikke ville bevæge sig mod øst. Da Warszawapagten blev opløst og Sovjetunionen gik i opløsning, mistede NATO i virkeligheden sin eksistensberettigelse, fordi Rusland ikke udgjorde nogen trussel. Allerede i Gorbatsjovs tid, i de sidste år, var der ingen, der troede, at Sovjetunionen ville udgøre en trussel. Men på det tidspunkt besluttede visse kræfter, de neokonservative og briterne, at bruge Sovjetunionens sammenbrud til at skabe en unipolær verden, og hele 1990'erne var præget af idéen om, at reducere Rusland til et råstofproducerende tredjeverdensland. Til dette formål anvendte de den neoliberale politik med "chokterapi"-økonomi, som reducerede den russiske økonomi med 30 % i perioden 1991-1994. Den russiske økonom Sergei Glazjev har skrevet en bog om det, som man kan læse, hvis man ønsker at studere det. Den hedder "Folkedrab": Rusland og den nye verdensorden.

Bill Clinton forsvarede for nylig, at han tog initiativ til, eller at han gik med til, NATO's udvidelse mod øst i 1990'erne. Det, der fulgte, var en hel række regimeskift, en farverevolution; Tony Blair, den tidligere premierminister i Storbritannien, erklærede i 1999 afslutningen på den westfalske orden fra Den Westfalske Fred i 1648, ideen om, at suverænitet er en hovedværdi, og den blev erstattet af den

så kaldte "ansvar for at beskytte" og humanitære krige. Det førte til krigen i Afghanistan i 2001 efter den 11. september 2001, krig baseret på løgne som i 2003 i Irak, hvor Saddam Hussein angiveligt havde masseødelæggelsesvåben, hvilket var en åbenlys løgn fra Tony Blairs side, mordet på Qaddafi i 2011 og forsøget på at vælte Assad i Syrien. Efter farverevolutionen i 2004 i Ukraine kom Maidan-kuppet i Ukraine i 2014, som uden tvivl blev udført med hjælp fra nazistiske netværk, men det blev styret af Vesten. Victoria Nuland pralede med, at Udenrigsministeriet brugte 5 milliarder dollars på denne indsats!

Derefter havde man otte års kampe fra den ukrainske hærs side mod den russiske befolkning i Donbass, som aldrig blev omtalt i Vestens medier. Under alle omstændigheder er slutresultatet af dette, at "ikke en tomme mod øst" for NATO i virkeligheden var 1.000 km mod øst, og Rusland følte sig mere og mere omringet. I modsætning til, hvad der bliver sagt nu, var der mange krænkelser, hvor NATO-fly fløj inden for 24 km fra den russiske grænse og endda øvede atomkrig.

I december 2021, så sent som sidste år, bad Putin den 15. december om sikkerhedsgarantier fra NATO og USA om, at Ukraine ikke ville blive medlem af NATO, for hvis Ukraine bliver en del af NATO, så er varslings tiden fra den ukrainsk-russiske grænse til Moskva kun 3-5 minutter, hvilket gør det praktisk talt uforsvarligt. NATO og USA gav aldrig Putin et svar, og den schweiziske militæranalytiker Jacques Baud påpegede blandt mange andre, at krigen ikke startede den 24. februar, men den 17. februar, fordi der var en optrapning af angrebene fra den ukrainske hær, som var opstillet ved grænsen til Donbass, og var tegn på en 30 gange øget militærindsats fra ukrainerne mod Donbass-regionen. Så det var der, Putin besluttede at indlede krigen, den såkaldte "begrænsede militære operation".

Nu skal vi gøre os klart, og det er holdningen hos alle, der arbejder med Schiller Institutet, at krig ikke kan være en metode til konfliktløsning i en tid med atomvåben; og jeg

siger ikke, at denne krig skulle have fundet sted, men man er nødt til at forstå årsagerne til, at den fandt sted.

En pensioneret tysk general ved navn Harald Kujat, som havde været formand for NATO's militærkomité i 2002-2005, har netop givet et interview til et tysk tidsskrift, hvori han sagde, at hovedvægten ikke længere ligger på at beskytte og bistå Ukraine i dets forsvarskamp mod et russisk angreb, hvilket er i strid med folkeretten, men på at svække Rusland som strategisk rival på lang sigt. Han tilføjede, at den amerikanske forsvarsminister, general Austin, netop har været i Kiev, hvor han udtrykkeligt fastslog, at USA ønsker at se Rusland svækket i en sådan grad, at det ikke længere kan gøre det, som det gjorde mod Ukraine. Kujat siger: "Denne strategiske nytænkning, hvis den overhovedet er en sådan, gør en forhandlingsløsning endnu mere presserende." Jeg finder det yderst interessant, at han siger, "hvis det overhovedet er sådan", nemlig en ændring af strategien.

Men det var det ikke. For i 2019 sponsorerede den amerikanske hær et studie hos Rand Corp. på 345 sider, som var hemmeligstemplet al den tid, men et resumé blev offentliggjort i april, som beskrev projektet, hvordan man besejrer Rusland ved at skabe større udfordringer end landet kan magte, og det er det nøjagtige manuskript for det, der skete i de seneste år og særligt de sidste tre år. Hvordan man får Rusland til at blive overbebyrdet militært og økonomisk, hvilket får regimet til at miste international prestige, og lægge så meget pres på det økonomiske system gennem sanktioner og skrotning af olie- og gasrørledninger, for at ødelægge Nord Stream 2, den berømte kamp omkring den rørledning, der går under Østersøen fra Rusland til Tyskland; at begrænse de olie- og gasindtægter, der kommer ind i Rusland, ved nu at presse europæerne til at erklære en embargo mod Rusland og samtidig sige, at det ukrainske militær allerede er ved at forbløde Rusland i Donbass-regionen, og at vi derfor må skaffe mere amerikansk udstyr; vi må afbryde alle Ruslands forbindelser med Europa.

Den berømte amerikanske strateg George Freeman havde i en berømt tale i 2015 i Chicago sagt, at USA's vigtigste strategiske mål er at bryde forholdet mellem Rusland og Tyskland, fordi russiske råstoffer og arbejdskraft og tysk kapital og videnskabelig viden tilsammen er det eneste, der kan true USA. Så det er det strategiske mål at bryde dette forhold. Det er det, der er sket lige nu.

Ideen er at sende mere dødbringende hjælp til Ukraine, øge sanktionerne, øge den russiske hjerneflugt, ifølge Rand-undersøgelsen, stadig have et regimeskifte i Hviderusland, en farverevolution – I husker, at dette skete efter valget i august 2020 – udnytte spændingerne i Sydkaukasus og Centralasien – I husker urolighederne i januar i Kasakhstan, som blev nedkæmpet på grund af Ruslands resolute indsats; øge NATO-øvelserne i Europa, alle disse enorme manøvrer, som fandt sted i de foregående mange år; trække sig ud af INF-traktaten, hvilket skete i 2019. Husk ligeledes, hvor mange politikere der i den seneste tid har sagt, at målet er at nedbryde den russiske økonomi, knuse Putin, knuse det russiske system – dette blev sagt af den franske finansminister Le Maire og af embedsmænd fra Det Hvide Hus. Alt dette fremgik af Rand Corp-undersøgelsen, og det var det, der udspillede sig i virkeligheden.

Tror I, at russerne ikke kendte til Rand-undersøgelsen? At de ikke har fulgt alle disse tiltag, der er rettet mod dem?

Såvel Rusland som Kina har for længe siden offentligt tilkendegivet, at de betragter sanktioner som en form for krigsførelse, eller farverevolution som en form for krig. Det er årsagen til, at Kina og mange lande i det globale syd ikke tilslutter sig Vestens fordømmelse af Rusland. Kina ved præcis, at hovedårsagen til angrebet på Rusland er at fjerne en flanke, før man går efter Kina.

Den russiske økonom Glazjev har lavet en analyse, som er meget konkret. Jeg citerer: "At nedslide de russiske væbnede styrker

i en krig med militante soldater fra Ukraines væbnede styrker, der er veluddannede og kontrolleres direkte af Pentagon, som er sammensat efter det nazistiske udsyn; officerer udpeget af den amerikanske og britiske efterretningstjeneste; at gøre Ukraines befolkning til zombier, der er inficeret af russofobi; parallelt hermed at vende verdenssamfundet mod Rusland og rejse anklager om krigsforbrydelser og folkedrab mod dets ledelse; på dette grundlag at konfiskere Ruslands udenlandske valuta som aktiver og indføre totale sanktioner mod landet, hvilket forårsager den størst mulige skade. Denne fase er faktisk afsluttet." Sådan bliver han ved, og jeg ønsker ikke at citere. Vi kan give jer de nøjagtige artikler, hvor han beskriver alt dette.

Glazjev er også meget afklaret med, at det ikke vil fungere, fordi forskellen mellem de to systemer er, at det russisk-kinesiske system har til formål at forbedre det fælles bedste, mens det vestlige system i øjeblikket i virkeligheden har til formål at beskytte en lille elites privilegier.

Som I ved, blev Ruslands aktiver på 300 mia. dollars for nylig konfiskeret, og EU har nu iværksat den sjette sanktionsrunde. Alle disse anti-russiske sanktioner styrkede ikke, men underminerede tværtimod, USA's og EU's globale dominans, fordi resten af verden begyndte at behandle disse to med mistillid og angstelse. De fremskyndede faktisk overgangen til en ny økonomisk verdensorden og forskydningen af verdensøkonomiens centrum til Sydøstasien.

I et nyligt offentliggjort strategisk dokument fra USA, kaldet National Defense Strategy 2022, nævner de Kina som den største modstander og trussel mod USA. Hvad er situationen? De fleste mennesker ved, at Kina i de sidste 40 år har skabt det mest omfattende økonomiske mirakel: De har løftet 850 millioner af deres egen befolkning ud af fattigdom, og de har været i stand til inden udgangen af 2021 at gøre en ende på den ekstreme fattigdom i Kina. I de sidste ni år har de udviklet den Nye Silkevej, Bælte- og Vej-Initiativet, som er påbegyndt at

omdanne mange udviklingslande fra underudvikling og fattigdom. Derfor har vi i den nuværende situation netop nu en strategisk omlægning uden fortilfælde: Vi har et strategisk partnerskab mellem Rusland og Kina, som nu også deles af Indien, som nægter at blive trukket ind i en anti-Rusland-alliance og en anti-Kina-alliance med Quad-landene, Sydafrika, som klart har nægtet at fordømme Rusland, og Nigeria ligeledes. Indonesien nægter at undlade at invitere Putin til det kommende G20-topmøde i november på Bali. Brasilien, selv med sin nuværende regering under præsident Jair Bolsonaro, angriber ikke Rusland, og hvis Lula da Silva vinder det næste valg, hvilket er meget sandsynligt, vil BRICS igen komme til at fungere. ASEAN-landene er ikke enige i fordømmelsen mod Rusland. Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) naturligvis ikke. Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Regional sammenslutning af økonomisk partnerskab (RECEP), som omfatter 2,2 milliarder mennesker, de nægter alle at blive trukket ind i en geopolitisk konfrontation mellem USA og NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side.

Samtlige af disse lande holder fast ved idéen om alliancefrihed, og det tror jeg er nøglen til fred lige nu. Fordi principperne for den alliancefri bevægelse, som var principperne i FN-pagten, Bandung-konferencen, de fem principper for fredelig sameksistens, som er suverænitet, ikke-indblanding i det andet lands indre anliggender, accept af det andet samfundssystem. Disse principper, som blev udviklet af Mahatma Gandhi, den indiske premierminister Jawaharlal Nehru og Josip Broz Tito, den daværende præsident for Jugoslavien, blev udfærdiget af Tito og Nehru i en fælles erklæring den 22. december 1954, og de sagde: "Politikken om ikke at alliere sig med blokke ... repræsenterer ikke 'neutralitet' eller 'neutralisme'; den repræsenterer heller ikke passivitet, som det sommetider hævdes. Den repræsenterer den positive, aktive og konstruktive politik, der som sit mål har kollektiv fred som grundlag for kollektiv sikkerhed."

I dag er kløften ikke mellem demokratier og autokratier, som de vestlige medier fremfører, men den er meget klart mellem de tidligere og nuværende kolonimagter og de tidligere koloniserede lande, det globale syd, som repræsenterer mere end 80 % af verdens befolkning, og disse mere end 80 % er blevet fuldstændig udelukket fra de politiske beslutninger. Gabriel Valdes, der var Chiles udenrigsminister i 1960'erne, har fortalt, at Kissinger sagde til ham i juni 1969: "Der kan ikke komme noget vigtigt fra Syd". Der er aldrig blevet skabt historie i syd. Historiens akse starter i Moskva, går til Bonn" – som var Tysklands hovedstad på det tidspunkt – "går over til Washington og derefter til Tokyo". Hvad der sker i Syd er uden betydning."

Jeg ved, at det er og har været holdningen hos det absolutte flertal af det etablerede samfund i USA og Europa. Jeg ved det fra min egen erfaring fra 50 års politisk arbejde.

Som en konsekvens af alt det, jeg lige har berørt, er der en absolut massiv reaktion på sanktioneerne mod Rusland, sanktioner, som tidligere blev indført mod Venezuela, Iran, Irak, Afghanistan, Afghanistan, Yemen og Syrien, og resultatet er, at alle disse lande går sammen om at skabe et nyt finanssystem med Rusland, Kina og Indien som kerne.

Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, skrev allerede i juli 2000 et yderst vigtigt dokument, som jeg kun kan anbefale enhver af jer at læse og studere, og hvis titel er: "Om en kurv bestående af råstoffer: Handel uden valuta". (https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf) Hvis I studerer dette dokument, vil I opdage, at der er mange konceptuelle ligheder med det, der sker i dag mellem Rusland og Kina, især fordi jeg mener, at hans idéer er blevet formidlet af os i to årtier, og jeg mener, at det, der sker lige nu, viser alle kendetegn ved hans idéer.

Han advarede i 2000 om, at vi allerede dengang var på randen

af en demografisk katastrofe, og den demografiske katastrofe har vi nu! FN har udsendt advarsler om, at 1,7 milliarder mennesker på grund af sanktionerne og pandemien er i fare for hungersnød og sult. Derfor er det mest nødvendige lige nu, at der dannes et globalt partnerskab mellem landene i det globale syd, Rusland og Kina, og at der straks indføres en Glass/Steagall-bankopdeling, som i udviklingslandene tager form af kapitalkontrol, og at den spekulative del af det finansielle system afskaffes. Der skal indføres et nyt system, hvor hvert land har en nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, som tilfældigvis var den første amerikanske finansminister i den unge amerikanske republik, hvilket er præcis, hvad Kina er ved at gøre – Kina er meget tættere på Det amerikanske System for økonomi, end folk er klar over. Som min mand sagde, sker det enten på en ordentlig og frivillig måde, eller også vil chokbølger af finansielt kaos fremtvinge en sådan reorganisering.

Hans advarsler i 2000 blev tydeligvis ignoreret, så det skete ikke på en velordnet måde, men nu er sanktionerne mod Rusland katalysator for ændringer i denne retning.

Nu henviser LaRouche i sine dokumenter til det, der er nødvendigt, nemlig en kreditpolitik, som blev brugt i de perioder, hvor økonomien i Europa og USA gik godt, egentlige vækstperioder. Det var i perioden mellem 1945 og 1965; det var dengang John F. Kennedy besluttede den økonomiske politik, Charles de Gaulle i Frankrig, eller Konrad Adenauer i Tyskland; det er i bund og grund det, som en berømt tysk økonom, Dr. Wilhelm Lautenbach, foreslog List-forbundet i 1931. Det var et forslag, som var helt i tråd med det, som Franklin D. Roosevelt gennemførte med New Deal i USA, nemlig at ethvert land har ret til at udstede kreditter med henblik på at sætte gang i økonomien, så længe disse kreditter udstedes efter meget klare kriterier for fysisk økonomi. De skal have til formål at øge arbejdsproduktiviteten og den industrielle kapacitet, og hvis dette sker, er

kreditudstedelser ikke inflationsfremmende, fordi de skaber reel velstand. Man er absolut nødt til at indføre faste valutakurser og derefter udstede langsigtede kreditter med en rente på højst 1-2 %, og målet for at afgøre, om investeringerne er rigtige eller forkerte, er spørgsmålet om, hvorvidt en sådan investering vil føre til en stigning i den potentielle relative befolkningstæthed. For at bruge et andet udtryk, vil det føre til en stigning i antallet af mennesker, der kan forsørges af denne økonomi, eller fører det til en reduktion af befolkningstætheden?

Vi befinder os lige nu i en epokegørende forandring, måske større end nogensinde før i historien. Præsident Xi Jinping siger, at der er tale om ændringer, som kun sker én gang hvert hundrede år. Derfor er vi nødt til at have en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som omfatter alle verdens landes interesser. Ikke kun den eurasiske arkitektur, for hvis man lader USA stå udenfor, er faren for, at det vil udløse en krig, stadig meget stor. Jeg ved, at der er mange mennesker, der gerne vil sige: "Lad os bare gøre vores egne ting og slippe af med USA, og så klarer vi os alle sammen fint. Jeg tvivler dog på, at det vil fungere. Jeg mener, at vi i traditionen fra Den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års krig i Europa, har brug for en sikkerhedsarkitektur, som først og fremmest tager hensyn til udviklingslandenes interesser; der skal ske en forøgelse af levestandarden for hvert enkelt individ, både i Europa, USA, Rusland og Kina. Jeg mener, at det er afgørende for, om menneskeheden kan overleve. Det betyder, at vi har brug for et nyt paradigme i vores tænkning, nemlig idéen om, at hver nation har ret til at udvikle sit fulde potentiale. Hvert barn, alle børn, der fødes, uanset i hvilken nation i verden, har ret til at udvikle sit fulde potentiale, hvilket betyder, at det skal have en universel uddannelse.

Det er det, som denne opfordring handler om. Vi har brug for, at unge i verden tager initiativ til at starte en diskussion

om dette, for vi har aldrig været på et vigtigere tidspunkt i historien, og farerne har aldrig været så store, men potentialet for at skabe en helt ny verden har aldrig været så tæt på: At gøre en ende på kolonialismen, at skabe en økonomi baseret på termonuklear fusion, hvilket ville betyde, at vi har energi og råstof sikkerhed for alle nationer, at vi kan få et internationalt samarbejde om udnyttelse af rummet, at menneskeheden bliver voksen, og at geopolitiske krige bliver et spørgsmål fra fortiden.

Vi befinder os i en sådan overgang, og det er det, vi bør diskutere.